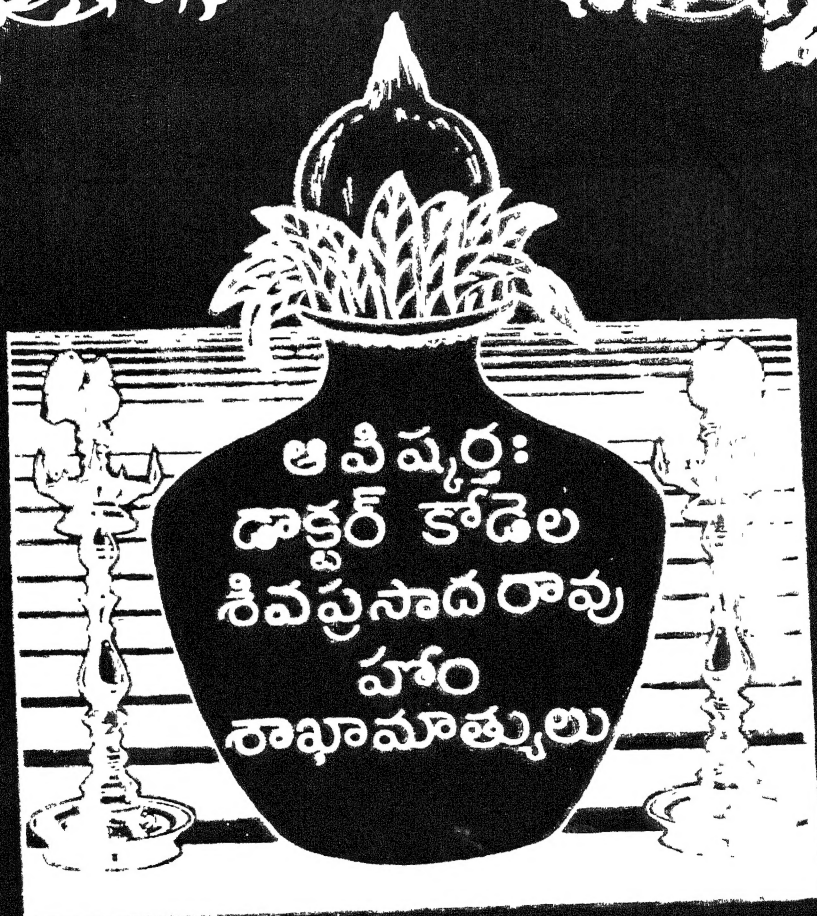

అవధాన చక్రవర్తి
శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి
శతావధాన సంచిక

శ్రీనాథ సాహితీ
ఆగస్టు
1987

శ్రీనాథ సాహితి

జూన్ 1987

అవధాన చక్రవర్తి శ్రీ మేడసాని మోహన్

శతావధాన సంచిక

సంపాదకుడు :

డాక్టర్ ప్రసాదరాయఃకులపతి

-: ప్రచురణ :-

అహ్మీన సంఘము

శ్రీనాథపీఠము

గుంటూరు.

శ్రీనాథ సాహితీ

జూన్ 1987 ప్రత్యేక సంచిక

వెల :- రూ. 10/- లు.

ముద్రణ :

శ్రీ రాజ్యలక్ష్మీ ప్రెస్

డాంకరోడ్డు, గుంటూరు.

ప్రతులకు :

డా॥ ప్రసాదరాయకులపతి

శ్రీనాథ పీఠ నిర్వహణాధ్యక్షులు

1/14, బ్రాడీపేట, గుంటూరు - 2.

ఫోన్ : 31625

శ్రీనాథ పీఠ కార్యవర్గము

(పుష్పొత్పవాల సమయంలో)

అధ్యక్షురాలు :

చాయా రతన్, I. A. S.

కలెక్టరు, జిల్లా మేజిస్ట్రేటు

లు :

M. నాగార్జున, I. A. S.

జాయింట్ కలెక్టరు

K. సుందరరావు

జిల్లా రెవిన్యూ అధికారి

C. R. నాయుడు

Addl. S. P.

నిర్వహణాధ్యక్షుడు :

డా॥ ప్రసాదరాయ కులపతి

కార్యదర్శి :

P. S. దత్తప్రసాద్

వ దా న్య శే ఖ రు లు

‘అవధాన చక్రవర్తి’ శ్రీ మేడసాని మోహనచౌదరి శతావధాన సభ అర్ధశతాబ్దము తరువాత గుంటూరు నగరములో జరిగిన సభ. ఈ శతావధాన సభను, శ్రీ మేడసాని సన్మానసభను నిర్వహించుటకు ఎందరో దాతలు సహకరించినారు. యల్. వి. ఆర్. అండ్ సన్స్ క్లబ్ & రిడింగ్ రూమ్, అమరావతి ఛారిటబుల్ ట్రస్టు సంస్థలు ప్రత్యేకస్తుతికి పాత్రములు. వదాన్య శేఖరులు శ్రీ బొల్లేపల్లి సత్యనారాయణగారు ఒక వ్యక్తిగా గాక సమూహశక్తిగా సహకరించినవారు. ఇంకను ఈ సభా విజయమునకు ఆర్థికముగా సహకరించినవారు పలువురున్నారు. వారి సహాయమునకు పేరు పేరున కృతజ్ఞతలు తెలుపుట కర్తవ్యము.

1. యల్. వి. ఆర్. & సన్స్ క్లబ్ & రిడింగ్ రూమ్
2. అమరావతి ఛారిటబుల్ ట్రస్టు
3. శ్రీ బొల్లేపల్లి సత్యనారాయణ
4. శ్రీ అబ్బూరి సుబ్బారావు
5. డాక్టర్ కొండబోలు బసవపున్నయ్య
6. విద్వాన్ శ్రీ గోగినేని కనకయ్య
7. డాక్టర్ వి. రంగారావు
8. శ్రీ పి. లక్ష్మణరావు (బ్రహ్మయ్య & కంపెనీ)
9. శ్రీ ఆర్. అంకమ్మ
10. డాక్టర్ జి. వేంకటేశ్వరరావు
11. డాక్టర్ యు. వి. సుబ్బారావు (పద్మావతి నర్సింగ్ హోం)
12. శ్రీ డి. నరసింహారావు (డి. నరసింహారావు & కంపెనీ)
13. డాక్టర్ నూతక్కి వేంకటేశ్వరరావు
14. శ్రీ మేడా మహేంద్ర
15. శ్రీ కొమ్మారెడ్డి రాంబాబు (శ్రీ వేంకటేశ్వర పాశ్రీ ఫామ్)
16. శ్రీ యస్. అంజయ్యనాయుడు (నాగార్జున ఎంటర్ ప్రైజెస్, పల్లవీ థియేటర్)
17. శ్రీ బి. సూర్యనారాయణ
18. శ్రీ కోగంటి వేంకటేశ్వరరావు (ఆడిటర్)

19. డాక్టర్ ముద్దన హనుమంతరావు
20. శ్రీ జాగర్లమూడి చంద్రమౌళి
21. శ్రీ వై. చిరంజీవి (చౌదరి ఏజన్సీస్)
22. శ్రీ జి. రామారాయుడు
23. శ్రీ వలివేటి నరసింహారావు
24. శ్రీ బాబూరావు (అలైడ్ మార్కెటింగ్ ఏజన్సీస్)
25. శ్రీ బిహెచ్. సీతారామరాజు
26. డాక్టర్ యం. గోపాలకృష్ణ
27. శ్రీ పి. నాగేశ్వరరావు (ఆడిటర్)
28. శ్రీ చేబ్రోలు గాంధీచౌదరి (తండ్రి హనుమయ్య)
29. శ్రీ తిరుమల కాటన్ ట్రేడర్స్
30. శ్రీ ఆర్. హనుమంతరావు (జయలక్ష్మి టుబాకో కంపెనీ)
31. శ్రీ వై. యన్. యస్. ప్రసాద్ (ఈస్ట్ ఇండియా టుబాకో కంపెనీ)
32. శ్రీ చలువాది తిరుపతిరావు, & కంపెనీ, తెనాలి
33. శ్రీ బొబ్బా సత్యనారాయణ (శ్రీ గజేష్ స్టోన్ క్రషర్స్)
34. శ్రీ వెంకటరత్నం (ధనలక్ష్మి కాటన్ & రైస్ మిల్, చిలకలూరిపేట)
35. డాక్టర్ సి. శోభనాద్రి
36. శ్రీ బొమ్మిడాల శ్రీకృష్ణమూర్తి (బొమ్మిడాల బ్రదర్స్ లిమిటెడ్)
37. డాక్టర్ జి. యతిరాజులు
38. గోరంట్ల పున్నయ్య, (బొగ్గవరపు రామయ్య ఛారిటబుల్ ట్రస్ట్)
39. శ్రీ గీతా రెస్టారెంట్ (సుదర్శన్ హోటల్)
40. ది టౌన్ హోటల్ ప్రొప్రయిటర్స్ అసోసియేషన్
41. శ్రీ పెంటాల పరంధామయ్య
42. ఆలూరి కోటయ్య & కంపెనీ
43. శ్రీ మాదాల రాజేంద్రప్రసాద్
44. శ్రీ బండ్రమూడి సుబ్బయ్య
45. డాక్టర్ సి. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకీయము

గుంటూరు నగరం రాజకీయంగా ఎంత చైతన్యవంకమైనదో సాహిత్యపరంగా అంతకంటె ఎక్కువగానే చైతన్య సమన్వితమైనది. కవి బ్రహ్మ తిక్కనకు సాహితీ క్షిణిలను నేర్పినదీనేల. కొండవీటి సామ్రాజ్య విద్యాధికారి శ్రీనాథుని కవితావిలాసాలకు నోచుకున్నదీసీమ. మాధభూషి వేంకటాచార్యులవారి శతావధాన విస్ఫూర్తితో వికసించిన దిక్కడే వాతావరణం. తిరుపతి వేంకటకవులు, కొప్పరపు సోదరకవులు కవితాయుద్ధం ప్రారంభించినదిక్కడే. త్రిపురనేని, ఏటుకూరి, జాషువావంటి కవివీరులు, అస్థానకవిగా అలరిన కాశీ కృష్ణాచార్యులవారు, పండితశేఖరులు పళ్ళెపూర్ణ ప్రజ్ఞాచార్యులవారు ఈ మండలానికి ఖ్యాతిని తెచ్చారు. నాటిమేటి కవి పండితులతోపాటు అభినవ తిక్కన తుమ్మలవారు, కరుణశ్రీ జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రిగారు, అలంకారిక శిరోమణి జమ్మలమడక మాధవరామ శర్మగారు మొదలైన ఎందరో కవిపండితులకు నెల వీసిమ.

ముఖ్యంగా అవధానాశుకవితారంగంలో చండప్రచండులై ప్రవేశించిన కొప్పరపు సోదరకవుల తర్వాత ఒక్క వేలూరి శివరామ్ శాస్త్రిగారు మాత్రం గుంటూరులో శతావధానం చేశారు. ఆ తర్వాత గత యాభైయేండ్లుగా ఎన్నో అష్టావధానాలు జరిగినవిగాని శతావధానాలు జరగలేదు.

తిరుపతినివాసి-యువకుడు శ్రీ మేడసాని మోహన్ అవధానరంగంలో మార్తాండునివలె ప్రకాశిస్తున్నాడని నాకు తెలుసు. గుంటూరులో అతని అష్టావధానాలు ఏర్పాటు చేశాము. విజయవాడలో రసభారతి సంస్థ ఏర్పాటుచేసిన శతావధానాన్ని నేనే నిర్వహించాను. గుంటూరులో కూడ త్వరలో ఏర్పాటు చేస్తామని శ్రీ మోహన్ సన్నాన సభలో ఆనాడు ప్రకటించాను. దానికి అనుగుణంగా గర్తపురి ప్రముఖుల సహకారం లభించింది. ఆ ఓకేషిన్లు ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు డా॥ బసవపున్నయ్యగారి ప్రసంగవ్యాసంలో చూడవచ్చు.

27-6-86 నుండి 29-6-86 వరకు మూడురోజుల శతావధానం పెద్దపండుగలాగా జరిగింది. గుంటూరు నగరం నగరమే కదిలిపోయింది.

అన్నంతటి ఉత్సాహాన్ని, ఉల్లాసాన్ని దర్శించగలిగాము. తండోప తండాలుగా ప్రజలు వచ్చారు. శ్రీ వెంకటేశ్వర విజ్ఞానమందిరం లోపలి ఏర్పాట్లు చాలక బయట వీడియో ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చింది. అక్కడా చేరి చూచారు ఎందరో! ఎందరెందరో!

ఈ 29 ఏండ్ల యువకుడు శతావధానం ఎలా చేస్తాడన్న ఉత్కంఠ- 50 ఏండ్ల తర్వాత మన నగరంలో జరుగుతున్న అద్భుతదృశ్యం పొగొట్టుకో గూడదన్న ఆకాంక్ష ప్రేక్షకులలో కనిపించింది. అందులో హేమా హేమీలైన పృచ్ఛకులు-రాష్ట్ర రాష్ట్రాంతరాలనుండి వచ్చినవారు ప్రశ్నలు వేస్తుంటే, శ్రీ మోహన్ సమాధానపద్యాలు పలుకుతుంటే అదిచూచి తీరవల సిన దృశ్యం. విజయవంతంగా శతావధానం జరిగినప్పుడు పృచ్ఛకులు, సదస్యులు పొందిన సంతోషము, సంతృప్తి వర్ణనాతీతం.

మూడవ రోజు సన్మానసభ ఇంద్రసభను తలపించింది. శ్రీయుతులు జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ, పి. వి. ఆర్. కె. ప్రసాద్ ప్రభృతుల ఆశీస్సులతో ప్రారంభమై విజయశ్రీ విలసితమైన సత్కార సదస్సుకు విచ్చేశారు మహా పండితులు-కవి శేఖరులు, వివిధారంగ ప్రముఖులు. తెలుగులెంక తుమ్మల సీతారామమూర్తి, కరుణశ్రీ బంధూల పాపయ్య శాస్త్రి, అధికారభాషా సంఘ అధ్యక్షులు డా॥ కె. వీరభద్రరావు, సాహితీ వల్లభ కె. వి. శివయ్య. యామిజాల పద్మనాభస్వామి, కొసరాజు రాఘ వయ్య ప్రభృతులు శ్రీ మోహన్‌ను మనసారా ఆశీర్వదించారు- శ్రీయుత చేత్రోలు హనుమయ్య, జాగర్ల మూడి చంద్రమౌళి, సకుర్తి రామయ్య మొదలైన పురప్రముఖులు హృదయపూర్వకంగా అభినందించారు. ఒక సరస్వతీ పుత్రునికి, ఒక అవధాన విద్యావిభునకు జరిగిన అపూర్వ సన్మాన మది. 29 ఏండ్లవయస్సుగల యువకవి శ్రీ మోహన్‌కు చంద్రునికొక నూలుపోగువలె నూతన వస్త్రాలతో 29000 రూపాయల నగదు ఇచ్చి గౌరవించింది ఆహ్వానసంఘం. పృచ్ఛకులుగా విచ్చేసిన విద్వాంసులను, సన్మానాది సభలలో పాల్గొన్న కవిపండితులను యథాశక్తి సత్కరించటం జరిగింది. ఈ మూడురోజులు కవిపండితులను, అతిథులను ఇష్టమృష్టాన్న సంతృప్తులను చేసిన శ్రీ బొల్లెపల్లి సత్యనారాయణగారి ఆతిథ్యమర్వాదలు అందరినీ హర్షపులకితులను చేసినవి.

సన్నాన సభలో పాల్గొన్న పెద్దలు శతావధానం మొత్తం ఒక సంచికగా అచ్చు వేయాలని సూచించారు. అప్పుడే దానికి అంగీకారం ప్రకటించారు ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులు. అయితే అనివార్యకారణాలవల్ల కొంత ఆలస్యం జరిగింది.

ఇంతలో తిక్కన ఉత్సవాలు - అభినవ తిక్కన, తెనుగులెంక శ్రీ తుమ్మలవారికి సన్నానం - మళ్ళీ అంతటి పెద్ద కార్యక్రమం తలపెట్టటము-ఇటువంటి పనులతో శతావధాన సంచిక ముద్రణ తొందరగా చేయలేక పోయినాము. ఈ సంచిక పూర్తి అయ్యే సమయానికి శ్రీనాథ పీఠ అధ్యక్షులుగా శ్రీమతి ఛాయారత్నగారి స్థానంలో శ్రీ ప్రసన్నకుమార్ మహాంతి - (కలెక్టరు), సహాధ్యక్షులుగా శ్రీ యం. నాగార్జునగారి స్థానంలో శ్రీ రాజేంద్ర మోహన్ గోసెలగారు (జాయింట్ కలెక్టరు) బాధ్యతలు స్వీకరించటం జరిగింది.

మూడురోజుల శతావధానం తర్వాత పుష్పొత్పవాలలో భాగంగా నాల్గవరోజు ఇంద్రసభ, ఐదవరోజు భువన విజయం అనుపమాన సారస్వత సైభవంతో జరిగినవి. తెలుగుసాహిత్యంలోని జనాకర్షకమైన ప్రదర్శన సాహితీరూపకం. ప్రజ్ఞావంతులైన పాత్రధారులతో సాహిత్య సంగీత సౌందర్య దర్శనంగా జరిగిన ఈ సభలలో మహేంద్రునిగా శ్రీ సి. ఆర్. నాయుడు (ఎడిషనల్ యస్. పి.) కృష్ణరాయలుగా శ్రీ అవుల చెంగప్ప (కలెక్టరు) పాల్గొని ప్రాభవోపేతం చేశారు.

ఈ అయిదురోజుల కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్న కవి పండితులకు, శ్రమకోర్చి సుదూరంనుంచి విచ్చేసిన మాన్యులకు మా కృతజ్ఞతాంజలి. ఈ సభలు జయప్రదంగా జరగటానికి అనన్యదీక్షతో కృషిచేసిన ఆహ్వాన సంఘ ప్రధానులకు అభివందనాటు చెప్పటమంటే మమ్ముమేమే పొగడుకోవటంవంటిది. కనుక ఆపనిచేయను. ఈ సర్వ కార్యక్రమ విజయానికి మూల కారణమైన ప్రజాభిమానానికి మా శతసహస్ర నమస్సుమనస్సులు సమర్పిస్తూ ఈ సంచికను సహృదయుల కందిస్తున్నాను.

స్వాగత పన్యాసము

డా. కె. బసవపున్నయ్య

అహ్మన సంఘాధ్యక్షులు

సభాధ్యక్షులు గౌరవనీయులు శ్రీ చేబ్రోలు హనుమయ్యగారికి, సభా ప్రారంభకులుగా విచ్చేసిన పునరావాస శాఖ కమీషనర్ శ్రీ పి. వి. ఆర్. కె. ప్రసాద్ గారికి, ముఖ్యఅతిథిగా విచ్చేసిన జానపద కవిసార్వభౌమ కొసరాజు రాఘవయ్య చౌదరిగారికి, మహాపండితులు శ్రీ జమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారికి, శ్రీనాథ పీఠ నిర్వహణాధ్యక్షులు ప్రసిద్ధ కవి వర్యులు శ్రీ ప్రసాదరాయ కులపతిగారికి, నగర చరిత్రలో యాభై ఏండ్ల తరువాత అద్భుత చరిత్ర సృష్టించబోతున్న అవధాన చక్రవర్తి శ్రీమేడ సాని మోహన్ చౌదరిగారికి వ్యచ్చకులుగా విచ్చేసిన పండితులకు, సభా సదులకు, పురప్రముఖులకు నా స్వాగతాంజలి.

గుంటూరు నగరం రాజకీయంగా ఎంత చైతన్య వంతమైనదో సాంస్కృతిక సాహిత్య పరంగా అంతకంటే ఇంకా ఎక్కువ చైతన్యవంతమైనదనే విషయం మీ అందరకూ తెలుసు. తిక్కన, శ్రీనాథుల వంటి ప్రాచీన మహాకవులేకాక మొన్న మొన్నటి విద్యవ్యాపిశేఖరులు కొప్పరపు సోదర కవులు, మాడభూషి వేంకటాచార్యులుగారు, రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు, కవిరాజు త్రిపురనేని రామస్వామి చౌదరిగారు, ఏటకూరి వెంకట నరసయ్యగారు, గుర్రం జాషువా మొదలగువారు; ఈనాటి తుమ్మల సీతారామ మూర్తిగారు, జమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారు, కరుణశ్రీ వంటి కవి పండిత ప్రకాండులు ఇక్కడి వారే కావడం విశేషం.

అవధాన మనేది తెలుగువారి ప్రత్యేక విద్య. మాడభూషి వేంకటాచార్యులుగారు, తిరుపతి వేంకట కవులు, వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు, కొప్పరపు సోదర కవులు ఈ ఊరిలో శతావధానాలు చేశారని పండితులు

చెప్పగా విన్నాను. అష్టావధానాలు ఇక్కడ తరుచుగా జరుగుతూ ఉన్నవి. నేనూ కొన్ని చూశాను. కాని గత 50 ఏండ్లుగా ఇక్కడ శతావధానాలు జరగడం వినలేదు. చూడలేదు. ఈ మధ్యనే 29 సంవత్సరాలు నిండి నిండని యువకుడు, తిరుపతినివాసి శ్రీ మేడసాని మోహన్ అష్టావధానాలు, శతావధానాలు దిగ్విజయంగా చేస్తున్నాడని విని ఆశ్చర్యపడినాను. విజయవాడలో ఇటీవల జరిగిన అతని శతావధానం గురించి, షోడశ గుణిత అష్టావధానం గురించి పత్రికల్లో చదివాను. మిత్రులెందరో చెప్పగా విన్నాను. మా జే. కే. సి. కళాశాలలోనూ, అమరావతి సాంస్కృతిక వేదిక పైన మోహన్ అష్టావధానాలు ఏర్పాటు చేశాం కూడా. డా॥ ప్రసాదరాయ కులపతిగారు, ఇతర మిత్రులు కలిసినప్పుడు మన నగరంలో శతావధానం ఏర్పాటు చెయ్యాలి అన్న ఆలోచనను అప్పుడప్పుడు భావిస్తూ వచ్చాము. ఆ సుహృత్ సమాలోచనల ఫలితమే ఈనాటి ఈ శతావధాన ప్రదర్శన. ఇటువంటి కార్యక్రమాలు ఏర్పాటు చేయడంలో ఎన్నో సాధకబాధకాలు ఉంటాయి. ఎంతో శ్రమతో కూడిన పని. దీన్ని వైభవోపేతంగా చెయ్యాలన్న ఉత్సాహంతో ఇక్కడి పండితులనే కాక దేశం నలుమూలల నుండి పెద్దలను పుచ్చకులుగా ఆహ్వానించాలని, మన నగర సారస్వత వైభవానికి తగినట్లుగా కార్యక్రమాన్ని రూపొందించాలని భావించారు. సాహిత్య రంగంలో సుప్రతిష్ఠమైన శ్రీనాథ పీఠం, దాని నిర్వహణాధ్యక్షులు, దక్షులు శ్రీ ప్రసాదరాయ కులపతిగారు దీనికి తగిన ప్రణాళిక రూపొందించి ఈ మహత్తర కార్యక్రమ రథసారధియై నిలిచారు. ఈ కార్యక్రమ నిర్వహణకు మిత్రుల మందరం కలిసి ఒక ఆహ్వాన సంఘం ఏర్పాటు చేశాము. డా॥ హనుమంతరావుగారు కార్యదర్శిగా, ఛార్టర్డ్ ఎకౌంటెంట్ శ్రీ లక్ష్మణరావుగారు కోశాధికారిగా; L. V. R. & Sons Club, అమరావతి ఛారిటబుల్ ట్రస్ట్, శ్రీ బొల్లెపల్లి సత్యనారాయణగారు-ఈ మువ్వురూ ప్రధాన పోషకులుగా, నేను అధ్యక్షుడిగా సహృదయ మిత్రులు ఏర్పాటు చేశారు. సాహితీ ప్రియులైన పుర ప్రముఖులు, మా మిత్రులు ఎందరో ఆర్థికంగా, హృదయంగా, ఉత్సాహంతో, ఉల్లాసంతో చేయూత నిచ్చారు. వారి వారి వివరాలన్నీ తరువాత మనవి చేస్తాను.

అంధ్ర దేశపు సాంస్కృతిక రాజధానియైన గుంటూరు నగరంలో ఒక నూతన సువర్ణాధ్యాయాన్ని సృష్టించడానికి, అవధాన చరిత్రలో ఒక కొత్త పుట తెరవడానికి కృషిచేసే అవకాశం లభించినందుకు మేము సంతోషిస్తున్నాము. ఒక రకంగా గర్విస్తున్నాము. హృదయ పూర్వకంగా ఆనందోత్సాహాలతో మేము సమర్పిస్తున్న ఈ శతావధాన మహత్తర కార్యక్రమాన్ని సహృదయులు, సాహితీప్రియులు సాదరంగా స్వీకరించాలని, ఇది విజయశ్రీ విలసితం కావడానికి ఇక్కడకు విచ్చేసిన మహామహులు, మహనీయులు, కవి పండితులు ఆశీర్వాదించాలని వినయ పూర్వకంగా విజ్ఞప్తి చేస్తూ నా భావనను నివేదిస్తున్నాను.

అంజలి

డా. కె. బసవపున్నయ్య

అహ్మదాబాద్ సాంఘికవిజ్ఞానము

పెద్దలకు నమస్కారం.

అయిదు రోజుల పుష్పోత్సవాలు అతి వైభవంగా జరిగిపోయాయి. నగర చరిత్రలో అర్ధ శతాబ్దం తరువాత జరిగిన అద్భుత సంఘటన మొదటి మూడు రోజుల శతావధానం. తిరుపతి వాస్తవ్యుడు, మూడు పదులు కూడా నిండని ముక్కువచ్చలారని యువకుడు మేడసాని మోహన్ చౌదరి చేసిన అపూర్వ కవితా ప్రదర్శన వట్టడానికి కొత్త వెలుగులు తెచ్చింది. తెలుగుదేశంలో నాలుగు మూలలా ఈతని అవధానం చూసిన వారు ఎందరో, “ఈ విద్య కేవలం శ్రమార్జితమే కాదు-సరస్వతీ కటాక్షం” అంటుంటే యిన్నాళ్ళూ విన్నాం. ఈనాడు మనం కూడా చూసి ‘ఆమాట నిజమేమో’ అని అనుకోకుండా ఉండలేక పోతాం. బహుశా నిష్ఠతో కూడిన శ్రమ శక్తికి ఒక మహత్తర కటాక్షం దానంతట అదే ఆకర్షితమై వరమై పోతుందేమో! విద్య ఉన్న చోట బుద్ధి ఉండదంటారు-కాని ఈ యువకుని లోని సరళత సౌజన్యత-పాండిత్యం మేధస్సుల కలయిక చూస్తే ఈతడు విద్యాబుద్ధుల సమపాళ్ళ మేలు కలయిక అనిపిస్తుంది. మేడసాని మోహన్ చౌదరికి హృదయ పూర్వక అభినందనలు, ఆశీస్సులు.

ప్రజల సహకారము, సాహిత్యాభిమానుల ఆదరము ఈ కార్యక్రమాలను విజయవంతం చేశాయి.

గుంటూరు జిల్లా కలెక్టరు శ్రీమతి ఛాయారత్నగారు, శ్రీ పి.వి.ఆర్. కె. ప్రసాద్ I.A.S. గారు, శ్రీ కె. వి. శివయ్య, శ్రీ అనురాగశర్మ I.P.S. శ్రీ చేబ్రోలు హనుమయ్యగారు, డా॥ కె. సదాశివరావుగారు, శ్రీ నిశ్శంకరావు పెంకటరత్నంగారు, డా॥ జమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారు, శ్రీమాన్ కోగంటి సీతారామచార్యులు, డా॥ ఆర్. వి. యస్. సుందరంగారు, డా॥ బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం, డా॥ టి. వి. సుబ్బారావు, డా॥ కొత్తపల్లి వీరభద్రరావు, శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తిగారు, శ్రీ జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రిగారు, శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామి-మరెండరో ప్రముఖులు సాహితీ వేత్తలు, కవి పండితులు ఈ ఐదు రోజులూ ఈ సభావేదికను వివిధ హోదాలలో అలరించారు. మా కోరికను మన్నించి ఈ సాహితీ యజ్ఞంలో పాల్గొన్న సహృదయులందరకూ మా కృతజ్ఞతలు.

మా ఉత్సాహానికి దోహదం చేసి ఈ అవధాన కార్యక్రమం యిలారూపొందడానికి ప్రధానప్రేరకులు డా॥ ప్రసాదరాయ కులపతిగారు. వారి నిర్వహణాధ్యక్షతన నగరంలో నడిచే సుప్రతిష్ఠితమైన సాహితీ సంస్థ-శ్రీ నాథ పీఠం. దేశంలోని నలుమూలల పండితులతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలనుజరిపి, ఎందరినో రావించి; ఇంద్రసభ, భువన విజయ కార్యక్రమాలకు సూత్రధారియై నిలిచి సామర్థ్యంతో, చాతుర్యంతో శ్రీనాథ పీఠం అధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ ఐదు రోజుల పుష్పోత్సవాలు సాహితీప్రియుల మనస్సులలో నిలిచిపోయేట్లు చేశారు శ్రీ కులపతిగారు.

అడిగినదీ తడవుగా ఎందరో పెద్దలు ధన సహాయం చేశారు. వారి చ్చిన ధనాన్ని కవితాభివృద్ధికోసం, ఇటువంటి జనానందకరమైన సదస్సుల కోసం ఖర్చు పెట్టగలగడం-నిజంగా ఈ ద్రవ్యం సద్వినియోగమైనదని మేమంతా హృదయ పూర్వకంగా భావిస్తున్నాము.

అహ్యవ సంఘ అధ్యక్షునిగా నేనీ నాలుగు మాటలూ చెప్తున్నా, అహ్యవ సంఘంలోని సభ్యులే అయినా కూడా శ్రీ బొల్లెపల్లి సత్యనారాయణగారిని, శ్రీ పాలడుగు లక్ష్మణరావుగారిని, డా॥ ముద్దన హనుమంత

రావుగారిని యిక్కడ నేను స్మరించక ఉండలేను. ప్రతి చిన్న పని ఎంతో వ్యయమూ, శ్రమగా మారిన ఈ రోజుల్లో 'తాత్విక' సంబంధమైన కార్యాలను ఒక వ్యక్తిగా కాక ఒక సంస్థగా శ్రీ సత్యనారాయణగారు ఎన్ని జరిపారో, ఎంత బృహత్తర ప్రమాణంలో జరిపారో నాకు స్వయంగా తెలుసు. వారిలోని ఉదారత, చొరవ ఈ సాహితీ కార్యక్రమం తెరవెనుక ఉన్న విశేషమైన బలం. అలాగే శ్రీ లక్ష్మణరావుగారు, డా॥ హనుమంతరావుగారు, యిలాంటి కార్యక్రమాలకు దాతల బాధ్యత-అడగడం హక్కు అన్నట్లుగా వారి మిత్రులనుండి చందాలు వసూలు చేయడంలో నాకెంతో తోడ్పడ్డారు.

ఈ ఉత్సవానికి భూరి విరాళం L. V. R. & Sons club & Reading Room నుండి లభించింది. వారికి, ముఖ్యంగా శ్రీ కొమ్మినేని సీతయ్యగారికి, శ్రీ సకుర్తి రామయ్యగారికి నా కృతజ్ఞతలు.

తెలిసి గాని, తెలియక గాని ఏర్పాట్లలో ఏదైనా లోటు జరిగి ఉన్నట్లయితే మన్నించవలసినదిగా ఆహ్వానసంఘం తరపున అందరినీ సవినయంగా అభ్యర్థిస్తున్నాను.

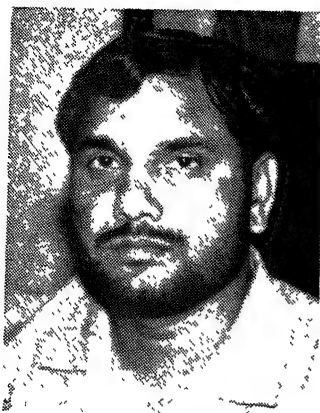
ఈ ఉత్సాహంతో, ఈ ఉత్తేజంతో భవిష్యత్తులో ఇటువంటి కార్యక్రమాలు మళ్ళీ మళ్ళీ జరిపించాలని, దానికి సహృదయులైన పౌరులు సహకరిస్తారని ఆశిస్తాను. సాంస్కృతిక రాజధానియైన గుంటూరు నగరం మరింత లలిత కళా నిలయంగా వర్ధిల్లి దానికి అధికారులు, పుర ప్రముఖులు తోడ్పడగలరని విశ్వసిస్తున్నాను.

విద్యాబుద్ధుల ప్రమాణం ఎంతగానో దిగజారి పోయిన ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి ఐదు రోజులు మరెన్నో జరిగి అంధకారంలో కాస్తంత వెలుగు చూపాలి.

రాజకీయాలతో కలుషితమై, వ్యాపారాలతో యాంత్రికమైపోయిన మన జీవితాల ఎడారిలో మరిన్ని సాహిత్యపు వానవెన్నెల జల్లులు కురుస్తాయన్న ఆశతో, మన మనసులలో ఇంకొంత ఆర్ద్రత నెలకొంటుందన్న ఆభిలాషతో — సెలవు తీసుకొంటాను.

శ్రీ నాథ పీఠము

గుంటూరు

అధ్యక్షులు

జన్నత్ హుసేన్ I. A. S.

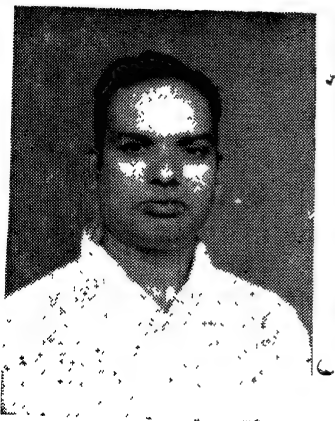
జిల్లా కలెక్టరు

సహాధ్యక్షులు

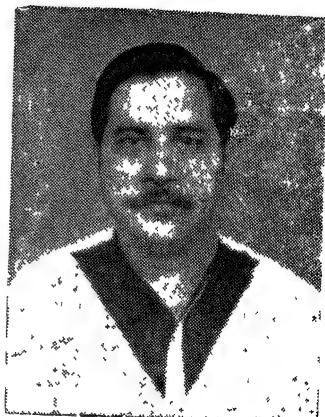
R. M. గోనెల I. A. S.

జాయింట్ కలెక్టరు

నిర్వహణాధ్యక్షులు

ప్రసాదరాయ కులవతి

కార్యదర్శి

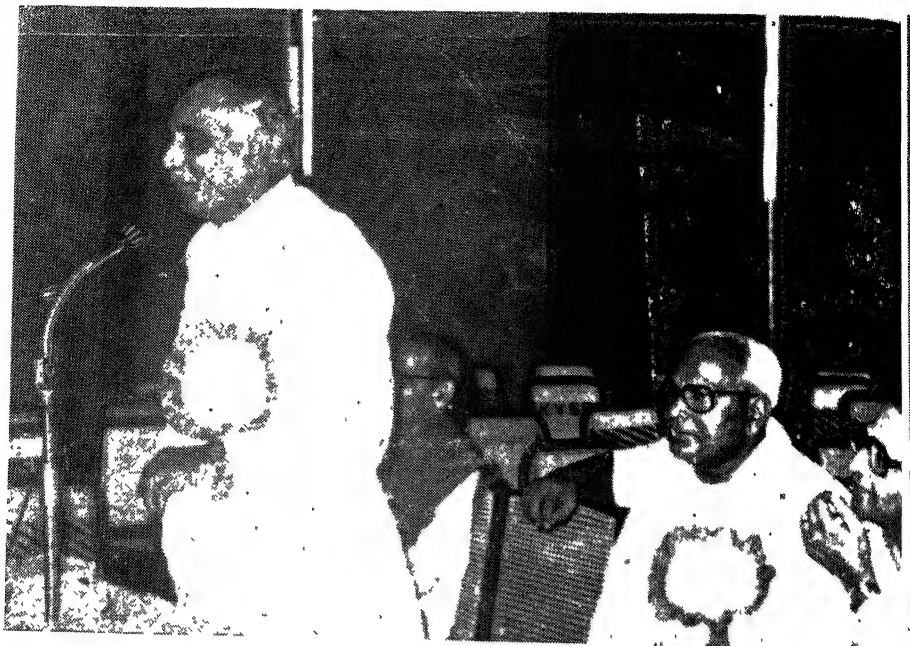
శ్రీ P. S. దత్త ప్రసాద్

శ్రీ బొల్లెపల్లి సత్యనారాయణ వేదపండితుల స్వాగతంతో
శ్రీ మోహనును తీసుకు వస్తున్నదృశ్యం

శ్రీ పి. వి. ఆర్. కె. ప్రసాద్, I. A. S.
పుష్పొత్సవాలను ప్రారంభిస్తున్న దృశ్యం

అవధానప్రారంభ సభలో శ్రీ చేబ్రోలు హనుమయ్య ప్రసంగిస్తున్నారు.
 శ్రీ జమ్మలమడక మాధవరామశర్మ, డా॥ కె. బసవపున్నయ్య,
 శ్రీ P. V. R. K. ప్రసాద్ కూడా చిత్రంలో ఉన్నారు.

శతావధాన దృశ్యం : డా॥ ప్రసాదరాయకులపతి, డా॥ బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం
 మధ్యలో శ్రీ మేడసాని మోహన్, రెండు ప్రక్కల పృచ్ఛకులు

శతావధాన సన్మాన సభాదృశ్యం. చిత్రంలోనివారు :
 శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామి, శ్రీ జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రి,
 శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తి, శ్రీ కొత్తవల్లి వీరభద్రరావు, డా॥ కె. బసవపున్నయ్య,
 శ్రీ మేడసాని మోహన్, శ్రీ కె.వి. శివయ్య, శ్రీ కొనరాజు రాఘవయ్య.

జిల్లా పరిషత్ చైర్మను శ్రీ సకుర్తి రామయ్య శ్రీ మేడసాని మోహన్‌ను
 సన్మానిస్తున్న దృశ్యం.

డా॥ మద్దిని గోపాలకృష్ణ, శ్రీమాన్ కోగంటి సీతారామాచార్యులను సత్కరిస్తున్నాడు.
శ్రీ బొత్తేపల్లి సత్యనారాయణ, శ్రీ పి. లక్ష్మణరావు చిత్రంలో ఉన్నారు.

డా॥ యం హనుమంతరావు శ్రీ మేడసాని మోహన్‌ను సత్కరిస్తున్న దృశ్యం.
డా॥ కె. బసవపున్నయ్య కూడా చిత్రంలో ఉన్నారు.

శ్రీనాథ్ పేట జమీన్ గుంటావారు
ప్రధాన్మంత్రి కుమారులు
శ్రీమేడసాని మోహన్ చౌదరి
కతావధానము

శ్రీనాథ్ పేట జమీన్ గుంటావారు
ప్రధాన్మంత్రి కుమారులు
శ్రీమేడసాని మోహన్ చౌదరి
కతావధానము

శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తి, ఆచార్య శ్రీ కొత్తవల్లి వీరభద్రరావు,
డా॥ కె. బసవపున్నయ్య, శ్రీ మేడసాని మోహన్, శ్రీ కె. వి. శివయ్య
సన్నాన సభలో పాల్గొన్నదృశ్యం.

శ్రీ అబ్బూరి సుబ్బారావు శ్రీ యామిజాల పద్మనాభస్వామిని
సత్కరిస్తున్నారు.

శ్రీ జాగర్లమూడి చంద్రమౌళి అవధానిని సత్కరిస్తున్నారు.

శ్రీ కొసరాజు రాఘవయ్య చౌదరి శ్రీ మేడసాని సన్నాన సభలో ప్రసంగిస్తున్న దృశ్యం

శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి

అవధాన చక్రవర్తి, శతావధాన సార్వభౌమ శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి నేడు తెలుగుదేశంలో సుప్రసిద్ధులు. ఆంధ్ర సాహిత్యంలో విశిష్ట ప్రక్రియ అయిన అవధాన కళను ప్రదర్శిస్తూ పండితుల ప్రశంసల నందుకుంటున్న వినయశీలి శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి.

శ్రీ మోహన్ చౌదరి నడింపల్లె గ్రామంలో జన్మించారు. ఇది చిత్తూరు జిల్లా చంద్రగిరి సమీపంలో ఉన్న చిన్న ఊరు. మోహన్ చౌదరి స్వగ్రామంలో విద్యాభ్యాసం చేశారు. శివానందస్వామి వారి నుండి మంత్రోపదేశం పొందారు. పసితనం నుండి వీరికి పద్య కవిత్వం మీద అభిరుచి వుంది. ధారణాశక్తి అధికం అవడం వలన ఏ పద్యాన్నినా ఒక్కసారి చదివితే చాలు అది పూర్తిగా గుర్తుండి పోయేది. ఇలా చిన్న తనంలోనే మోహన్ చౌదరి గారికి వేలకొలది పద్యాలు కంఠస్థమయ్యాయి. అటువంటి మేధావికి అష్టావధానం అంటే కష్టం ఏముంది? తమ పద హారవ ఏటనే మోహన్ చౌదరి అష్టావధానాన్ని అతి సులభంగా నిర్వహింప గలిగారు.

శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి తిరుపతిలో యం. ఏ. పరమపట్టభద్రులయ్యారు. తరువాత పరిశోధన గావించి, ఇటీవలే పిహెచ్.డి. పట్టాన్ని గూడా పొందారు. వీరు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారి అన్నమాచార్య ప్రాజెక్టులో ఉన్నతోద్యోగం చేస్తున్నారు.

చతుర్గుణిత, షడ్గుణిత అష్టావధానాలను సహితం నల్లేరుపై బండి నడకలాగా నిర్వహింపగల సమర్థులుగా శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి భ్యాతి నొందారు. తిరుపతిలో వీరొనర్చిన దశగుణిత అష్టావధానం వీరి కిక్కిరియింపులతో ఒక రత్నం.

శ్రీ మోహన్ చౌదరి విజయవాడ, విశాఖపట్టణం, విజయనగరం, గుంటూరు పట్టణాల్లో వేలాది రసజ్ఞుల సమక్షం శతావధానాలను చేసి.

తమ ప్రతిభాపాటవాన్ని నిరూపించుకున్నారు. వెళ్ళిన ప్రతిచోట ప్రజలు వీరికి బ్రహ్మరథం పట్టారు. కనకాభిషేకం మొదలైన సన్మానాల నెన్నిటినో వీరు చిన్న వయసులోనే పొందారు.

శ్రీ మేడసాని మోహన్ చౌదరి ఆయురారోగ్యాలతో విలసిల్లుతూ, తమ అవధాన కళా ప్రావీణ్యాన్ని ఇతోదికంగా ప్రదర్శిస్తూ ఆంధ్ర సాహిత్య సరస్వతికి తమ అమూల్య సేవలను అందింతురుగాక !

- శ్రీ పులిచెర్ల సాంబశివరావు

శుభంభవతు !

శతావధాన ప్రారంభకులు - శ్రీ పి.వి.ఆర్.కె. ప్రసాద్ I.A.S.

తిరుపతిలో దేవస్థానంలో చిన్న ఉద్యోగంలో చేరే నాటినించి ఇతణ్ణి నేనెరుగుదును. ఈనాడీ యువకుడు ఆంధ్ర సాహిత్యానికి గౌరవ కరమైన శతావధానాలు విజయవంతంగా చేస్తూ పేరు ప్రతిష్ఠలు పొందటం ఎంతో సంతోషకరంగా ఉంది. భవిష్యత్తులో మోహన్ కాశ్యత కావ్య నిర్మాణంచేసి మరింత కీర్తి నార్జించాలని కోరుతున్నాను.

నన్నాన సఖా ముఖ్యఅతిథి - ఆచార్య శ్రీ కొత్తవల్లి వీరభద్రరావు

ఈనాడు మేడసాని మోహన్ ఆంధ్రదేశం గర్వించ దగిన వ్యక్తి. మరుగున పడిపోతున్న శతావధానాన్ని మళ్ళీ వెలుగులు విరజిమ్ముజేసిన అద్భుత మూర్తి యితడు. ఈ రోజుల్లో కూడా నూరుగురు పృచ్ఛకులకు ఇంత సామర్థ్యంతో పద్యాలు చెప్పి ధారణచేసి అప్పగించగలవారుండటం విశేషం. ఇతని అనన్య శక్తి సంపదలను నేను హృదయ పూర్వకంగా ప్రశంసిస్తున్నాను.

సినీ కవి - శ్రీ కొసరాజు రాఘవయ్య

మోహన్ మా స్వంత పిల్లవానివంటివాడు. అతడింతవాడై తే మాకంటే సంతోషించేవాళ్ళెవరుంటారు? సాహిత్య రంగంలో ఇతడు ధ్రువ తార కావాలని నా ఆకాంక్ష. అతని అభ్యుదయం, ఉన్నతి సర్వదా నేను కోరుతూ ఉంటాను.

భరతవాక్య ప్రవర్తకులు - శ్రీ కె. వి. శివయ్య I.A.S.

మోహన్ శతావధాన యాత్రలో సంధాతగా, ఉద్ధాతగా దాదాపు అన్ని సందర్భాలలోను నేను పాల్గొన్నాను. భగవంతు డతనికి అద్భుత మైన శక్తిని ప్రసాదించాడు. యశోధన వై భవప్రాభవాలను ఇతోధికంగా అతడు పొందాలని నా ఆశాస్యము.

ఆ నీ స్సు లు

డా. ప్రసాదరాయ కులవతి

[అవధాన ప్రారంభమున పలికినవి]

కంటికి రెప్పవోలె నిను కాచు కొనంగల తల్లి పల్కువా
ల్గంటి తలంపునందు వెలుగై అలరారుచునుండె నుండె ము
క్కంటిశిరస్సుమీదగలగంగ వచస్సున పెద్దలుండి రే
నుంటి నిమిత్తమాత్రముగ నుల్ల సనంబున లెమ్ము మోహనా?

తుచ్చులుగా రొకించుకయు దూర్తులుగారు కళాసరస్వతీ
కచ్చపి మీటినన్ గలుగు కమ్మని నాదమువోని సాహితీ
పిచ్చిలభావ భావుకులు ప్రేమమయుల్ భవదాత్మబంధులీ
వృచ్చకులెల్ల నిన్నిట పరిక్షయొనర్తురు నీ హితైషులై

అప్పరమేశ్వరుండు శివుడై గురుడై ఉపదేశమీయ మే
లొప్పెడి కైత తానుదయ మొంది వరించె శతావధానమున్
తప్పక చేయగాగలవు దక్షత సందియ మింత లేదు నే
చెప్పుచునుంటి నీజయము సింధురబంధుర రేఖ జూపుమా!

అభయమునిచ్చి విఘ్నముల నన్నిటినిన్ దొలగింపజేయు నా
యిభముఖుసాక్షిగా చదువులిచ్చెడి తెల్లనితల్లి సాక్షిగా
అభవుని సాక్షిగా ఋషులసాక్షిగ ఈజనకోటి సాక్షిగా
శుభమును పల్కెదన్ వెలుగుజూపుము లెమ్మిక పల్కు మోహనా!

వ ర్ణ న లు

శ్రీ టి. నాగేశ్వరరావు

శ్రీమాతను గూర్చి సద్ధర :

శ్రీమత్ సౌందర్యమూర్తి : స్మితవదనరచిస్మిత దివ్యాస్య దీప్తి !
క్షేమాదిప్రస్ఫురత్ సుస్థిత గుణవిభవస్థేమ సంభారశక్తి !
ఆమోదస్ఫూర్తితో నిత్యము మము కరుణావ్యాహృతిన్ కాపుమమ్మా !
సామాదిప్రస్తుతా : విశ్వకుభవిదిత ! శశ్వత్సుఖాన్విత ! మాతా !

ఓ సౌందర్యమూర్తి : మందహాసంతో ప్రకాశించే దివ్యముఖకాంతి
గల్గిన తల్లీ ! క్షేమంకరమగు స్థిరగుణము కలిగిన శక్తిస్వరూపిణీ ! వేద
వినుతా : నీవు సంతోషముతో ఎల్ల వేళల మమ్ము కాపాడ వేడెదను,

శ్రీ E. G. K. మూర్తి

సభను గూర్చి :

విదిత యశోదురంధరులు; విజ్ఞులు; నిత్యమనోజ్ఞ భావనా
భ్యుదయ కళాప్రపంచ పరిపూర్ణులు పొల్పుచున్న ఈ సభా
సదనము, మన్ననోంతర నిశాతవచఃప్రచుర ప్రచోదనో
న్మద కలనా కలాపముల మానితలీలందలిర్ప జేసెడిన్.

ప్రసిద్ధ యశస్కులు, ప్రౌజ్ఞులు, భావుకులతోనిండిన యీ సభ నా
మనస్సున వాడియైన ఆకుకవితాధారను సిద్ధింపజేయుచున్నది.

శ్రీ K. M. D. K. ప్రసాద్

శ్రీ ప్రసాదరాయ కులవతిగారిని గూర్చి పంచచామరము :

ప్రసన్నవాగ్విలోల ధీఃభంకర క్రమాకరున్
రసప్రదీప్త భావనాంక రంజిత స్ఫురన్మృతిన్
ప్రసాదమేదురోరు సారవత్సల ప్రభానిధిన్
ప్రసాదరాయ సత్కవీంద్రు, భద్రసాంద్రు గొల్బెదన్.

ప్రసన్న వాగ్విలాసముగల ధీమంతుడును, రసభావుడును, ప్రసాద గుణముతో నిరుపమానమగు వాత్సల్యమునకు ఆకరడును అయినట్టి, ప్రసాదరాయ సత్కవీంద్రుని పూజి తును.

శ్రీ చందోలు ఆనందకవి

ప్రచ్ఛకులను గూర్చి :

శ్రీ రసభావులార ! సరసీరుహ నిర్వదమందమాధురీ
సారవచస్కులార ! సువికాళ కవిత్వ జగద్విహారవి
స్ఫారవికాసులార ! బుధవందిత వృచ్ఛకవర్యులార ! వి
స్తారవినమ్రభావ గుణసంగతిఃప్రస్తుతి సేతు మిమ్ములన్.

రసభావులార ! మకరందముతో సమానమగు సారవచస్కులార !
విస్తృతమగు సాహితీప్రపంచమున విహరించుచు ప్రకాశించు బుధవందితు
లైన వృచ్ఛకులార ! మిమ్ము వినయముతో మీ గుణములను ప్రస్తుతించుచు కొలిచెదను.

శ్రీ తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావు

గాంధీగారు బ్రిటికియున్నచో ప్రస్తుతము పంజాబు సమన్వయ
గూర్చి విమనుకొందురు? ఉత్పలమాలలో

భారత భూప్రజాహృదయ పంకజభూమిమరందసారముల్
 పేరిమి పెంపుదక్కినని పెల్లగు బాధ వహించు గాంధీ; వి
 స్తార విషాదవేదనలు స్వాతంత్ర్యము నూచంగ పంచవాహినీ
 ధారుణి రక్షసేయ నవతారముదాల్చంగ రాముఁగోరుచున్.

భారతప్రజల హృదయపద్మాలనుండి ప్రవించే సంస్కార మకరంద
 ప్రవాహానికి పంజాబు సమస్య అడ్డుకట్టగా నిలుస్తూ ఉంది. మహాత్మా
 గాంధీ బ్రతికి ఉంటే ఈ విపత్తు నుండి దేశమాతను కాపాడడానికి బరు
 వెక్కిన విషాద హృదయంతో తన ఇష్ట దైనమైన శ్రీరామచంద్రుని
 ప్రార్థించి ధర్మసంరక్షణార్థం మరొక అవతారం ధర్మపమని అర్థించి
 ఉండేవాడు.

శ్రీ వై. వి. వివేకానంద

వందమంది పృచ్ఛకులను కౌరవులుగా నూహించి చెప్పుమనుట:
 ఉత్పలమాలలో

కౌరవగేహముచు సభగాంచంగజాలను; ధీవహుర్ణకా
 సారమునందు సద్విబుధసారసముల్ వికసించెనంచు, సం
 భారమరందవాహినులు భావుక లీలలబొల్పెనంచు, నీ
 శ్రీరస సాహితీసభను చెప్పంగ వచ్చునటంచు నెంచెదన్.

వందమంది పండితులున్నందువల్ల సభ కౌరవసభలాగా నే
 భావింప లేను. జ్ఞాన సరోవరంలో వంద పండిత వద్మాలు వికసించా
 భావిస్తున్నాను. ఈ కవి పండితుల్లోని భావుకత మకరందంలా
 భాసిస్తూ ఉంది.

శ్రీమతి గుడివాడ ప్రభావతి

లఘువతనకుడు, హిరణ్యకుడు, సంజీవకుడు డిస్సీలాండః
 నున్నటుల వర్ణన : శార్దూలములో

నీతిస్నిగ్ధవిచక్షణామతులు డిస్సిలాండు నీక్షించుచో
 నేతత్స్ఫూర్తుల నాక్రమించుకొనఁగానెంచున్ మనోవీధిలో;
 ఆతంకంబుల జంతుసంతతి మనఁబందొచ్చఁగాలేదు, ప్ర
 స్థితంబైన ప్రసన్న సంస్కృతి యెదన్ చెన్నొందలేకుండుటన్.

పై పేర్కొన్న నలుగురూ డిస్సిలాండు వింతల్ని చూస్తే జంతు
 సంస్కృతి ప్రస్తుతం కంటే వికసించే అవకాశం ఉందాయని ఆలో
 చిస్తాయి.

శ్రీ వై. కృష్ణవేణి

జూదములో కొరవులే ఓడి అజ్ఞాతవాసము చేయవలసివచ్చి
 నచో ?

ఆరణ్యంబులఁగొరవుల్ కడు విషాదాక్రాంత చిత్తంబులన్
 గారాముల్ పచరింపఁజూరచటన్ గంధర్వరాజేంద్ర స
 త్కారమ్ముల్ రుచిచూచుచో వికటమాంద్యత్వంబుమై జైత్రమన్
 దూరీభూతము చేసియుంట నరయన్ దోచు న్నవస్థాపకుల్

కొరవు లొక పర్యాయం హెషయాత్రకువెళ్ళి ఆరణ్యంలో గంధర్వ
 రాజుచే పరాజితులై, పరాభవించబడ్డారు. దీన్ని బట్టిచూస్తే కొన్ని సంవ
 త్సరాలపాటు ఆరణ్యవాసం గడపాలంటే వారికి దుర్భరమే ననిపిస్తుంది.

కుమారి చింతలపాటి శ్రీవర్ధని

శతావధానిగారి అవధాన ప్రసవ వేదన, కందం

భావాంకర వీధి సం

భావిత వాగ్దేవణా శుభంకర సుకళా

శ్రీవిధి యవధానికి నా

ద్వైవిల గతినుండ ప్రసవమన్నది గలదా ?

అవధాని భావాంతరాళంలో వాగ్దేవి తథాన్ని ప్రసాదించే కళాలక్ష్మియై
అర్ధగుణంతో నొప్పారుచుండగా శతావధానం ప్రసవవేదనగా ఎలా
ఉంటుంది?

శ్రీ కె. సుబ్రహ్మణ్యం

శ్రీనాథుడు, తులసీదాసు స్వర్గములో కలిసినచో వారి చర్చ,
సీసము.

సాహితీ సౌందర్య సంస్కార సంభార

భావనానంద వైభవము మిగుల

సమాధి ప్రదత్తారు సత్కార సంక్రాంత

కీర్తివల్లరి రసాకృతుల సెలంగ

రామరసానంద సామ గానార్థవ

వీధిలో హృదయమ్ము వెలుగుచుండ

లీలావిశేషలాలిత మనోభూమిలో

కమనీయమూర్తి సాక్షాత్కరింప

నిరువురి వచిత్ర భావవిస్ఫురణలెల్ల

సుకవి శ్రీనాథ తులసీదాసులు పరస్ప

రంబు చర్చించుకొందు స్వర్గంబులోన

సుకవితారాజ్య పీఠికా సూరులగుట.

సాహితీ సౌందర్యాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకున్నందువల్ల కలిగిన
భావానందాన్ని, మహామండలేశ్వరులు గావించిన ఘనసత్కార విశేషాలచే
నువలబబ్బమైన కీర్తిస్ఫూర్తిని, రామనామ సంస్మరణతపస్సుచే సం
లబ్ధమైన సామగాన శ్రవణంవంటి అనుభూతి సుఖాన్ని పరస్పరం
చర్చించుకొంటూ తద్గతానందదోలికల్లో శ్రీనాథుడు, తులసీదాసు స్వర్గంలో
భాసిస్తుంటారు.

శ్రీ గుంటుపల్లి నాగేశ్వరరావు

జామాత దశమగ్రహమును గూర్చి, కందం

దశమగ్రహ ప్రభావము

ప్రళయితమగు నిప్పు డాడువడుచులకెల్లన్

కుశలమగు ఆస్తిహక్కులు

విశేషముగ నిచ్చి అన్న వెలయుటచేతన్.

అట్లుణ్ణి దశమగ్రహం అంటారు. ఆడవడుచులకుగూడ ఆస్తిలో హక్కు కల్పించిన అన్నగారివల్ల ఇప్పుడా దశమగ్రహ ప్రభావం తప్పి పోయింది.

శ్రీ ములుకుట్ల బ్రహ్మనందశాస్త్రి

శ్రీ వేంకటాచలం శిఖరాలను చూచినప్పటి అన్నమయ భావాలు

అదిగో : స్వర్ణదుచిచ్చతాకలిత శేషాద్రింద్ర సాంద్రప్రభా
భ్యుదయానందరస ప్రవంచ కలనామోద ప్రభావావకుల్
విదితంబై హరిరాగ రంజితమతిన్ వెల్గొంది చెన్నొందె నా
యెదలో నంచుదలించు నన్నమయ; ధీహేలల్ పిసాళింపంగన్

అన్నమయ్య అనుభూతిభరితమైన తన బుద్ధి విశేషాన్ని ప్రసరించి బంగారుకాంతులతో విరాజిల్లే వేంకటాచల శిఖరాలను చూచాడు శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామికి భక్తులవల్ల ఉండే అనురక్తి పుంజీభూతకాంతి మంతమై అలా ప్రకాశిస్తూ ఉన్నట్లు ఆయనకు తోచి ఉంటుంది.

శ్రీ ఆవుల మదనమోహన్

వందరూపాయలనోటు లభించినందులకు సంతోషించి, దొంగ
నోటుని తెలిసి విచారించుట

కనుఁగొన్నంత నితాంతహర్షభరితాక్రాంత స్వభావముతో
నెనసెన్ బుద్ధికి వందరూప్యముల నోటెంతేని సొంపారి; భా
వన సత్యంబు గ్రహించినంతన దిగుల్వాటించి చాంచల్య చిం
తనుఁడై స్రుక్కును, తన్నుఁదానతఁడు నిందాబద్ధు గావించుచున్

వందరూపాయల నోటు అలవోకగా లభిస్తే చెప్పరాని ఆనందం
పొందుతాడు. దొంగనోటుని తెలిస్తే, తన అల్పసంతోషిత్యాన్ని తన్ను
తానే నిందించుకుంటాడు.

శ్రీ నట్టా నాగేశ్వరరావు

తోకతో జన్మించిన శిశువును గాంచి తల్లిదండ్రుల యావేదన.

వానరజాతి మానవుల పద్ధతికెల్ల శమీపమఁచు భా
వానఁదలించు సామ్యమది వాసిగడింప నదేల సందియం
బూననటంచు భార్య తన యుల్లమునన్ దలపోసె, భర్తయున్
మానితలీల దేవుని విమర్శన చేసె విషాదచిత్తుఁడై.

తోకతో జన్మించిన శిశువునుచూచి తల్లిదండ్రులు పరితపిస్తారు.
మానవజాతికి మూలమైన వానరజాతి లక్షణం కదా యని, దైవభుటన
యని పరిపరి విధానంగా తలపోస్తారు.

శ్రీమతి పి. శాంతకుమారి

మహాభారతములో పల్నాటి నాగమ్మతోబోల్చదగిన పనితః
ఉత్పలమాల

నాయకురాలు నాగమకు నవ్యగుణోన్నతి నొప్పు పొల్కిగా
ధీయుతయైన ద్రౌపదిఁబదింబదిఁబేర్కొనుటొప్పు; భీమునిన్
పొయని యుద్ధకేశికయి భాసించెయుట అర్జునాది వి
ద్యాయత వైభవంబులను వ్యర్థములంచు హసించి యుండుటన్.

నాగమ్మకు దీటైన వ్యక్తిగా మహాభారతంలో ద్రౌపదిని చెప్పు
కొనవచ్చు. నాగమ్మలాగా కయ్యానికి కాలు దుష్పక పోయినా
భీమార్జునుల్ని కయ్యపు మాఱితో రెచ్చగొడుతూ ఉంటుంది.

శ్రీ బి. మునిరత్నం

పంజాబు సమస్య

శాంతిసుఖాలవాలముగ సర్వధరావలయంబుపొల్పు వి
క్రాంతిని మాతృభారత మఖండముగా నిడఁజాలియున్. మత
భ్రాంతి నిరంతరంబు నట వంచనదీ ధరణీ తలంబులో
వంతలు రేఁగుచుంట గుణపాఠము నేర్పవలెన్ జనాశికిన్.

ఈ సమస్త విశ్వానికి శాంతిసౌఖ్యాల్ని బోధింపగల శక్తి మాతృ
భారతికి ఉంది. కాని పంజాబులో మతభ్రాంతి అందుకు విఘాతంగా
పరిణమించింది. పౌరులు ఇది యొక గుణపాఠంగా భావించి సుముచితంగా
పరిష్కరించుకొనవలసిన అవసరం ఉంది.

శ్రీ రామకృష్ణ భాగవతార్

రామాయణ మంతయు ఒకే వద్యంలో

వరయజ్ఞమ్మునఁ బుట్టి, సీతగాని, శుంభద్రాజ్య భారమ్ముగా
నురుకొంతారము లొప్ప, రాక్షసవధా వ్యూహోద్ధతిన్ పొల్చి, వా
నరసై న్యంబు గ్రహించి భామ మిషగా నానాసురవ్రాతసం
హరణుండై ధర నేలు రాముని, పవిత్రాకారు నర్పించెదన్

రామాయణం లోని ముఖ్యమైన ఘట్టాలు ఇందులో క్లుప్తీకరింప
బడ్డాయి.

శ్రీ కడియాల రామమోహనరాయ్

శ్రీ యన్ . టి . రామారావుగారి పాలనం.

రామారాయ సుధీవరాగ్రణి యశోరమ్యప్రభావల్లరుల్
స్థేమం బొప్పఁగ నాంధ్రదేశమున వాసిం గాంచె; యావత్ప్రపం
చామోదంబు, వినూత్న జాగృతియు, సౌహార్దంబు, సత్పాలనో
ద్దామత్వంబును గాంచి భూప్రజలు నిత్యంబున్ ప్రశంసింపఁగన్

శ్రీ రామారావుగారి పరిపాలనా విశేషం కీర్తిప్రభామంతమై యావ
త్ప్రపంచమునకు ఆమోదసంధాయకమై, రాజకీయరంగములో ఒక
వినూతనచైతన్యమును సంతరించినదై ప్రజలచే కొనియాడబడుచున్నది.

శ్రీ వావిలాల సుబ్బారావు

దాత, యాచకుల సంబంధం

సౌజన్యంబుల దాత లెంతయు రసజ్ఞశ్రేష్ఠులై యొప్పినన్
రాజిల్లందగినట్టి యాచకతతుల్ రాకున్నచో, సంపదు
త్తేజంబుల్ భగవత్ ప్రదత్తములుగా దీపించియున్ జీవితం.
బాజిం బోలదె; ఈ వికై తగిన సౌహార్దంబు లేకుండుటన్

ధా త లు. ఎంత రసజ్ఞులైనా, ఉదారులైనా వారి సౌహార్దాన్ని
వినియోగించుకోగలిగిన యాచకులు ఉండాల్సి. అప్పుడే ఆ
దాత భగవంతుణ్ణిచ్చే ఎన్నో సంపదలకు తగిన పాత్రుడవుతాడు. సంప
దలు ఉన్నా దానగుణం లేనివాని జీవితం యుగ్ధకల్లోల సదృశమై
ఉంటుంది.

శ్రీ ఎం. వి. చక్రపాణిరావుగారు

తెలుగు గంగ పాట్లు

ఆకసమందు, శంఖుశిరమందున, మంచుమలన్, ధరాస్థలిన్
ఏ కరణిన్ విహారముల నేపు వహించెనొ? యభ్రగంగ; అ
య్యాకృతి తెల్లగంగకు సమన్వయమై కనవచ్చుచుండె, హే
లాకరలీల భావిని శివాస్పదమై ప్రవహించు గావుతన్

తెలుగు గంగ స్థితిగతులు “పెక్కు భంగులు వివేకభ్రష్ట సంపాత
ముల్” అన్నట్లుగా ఉన్నాయి. కాని భవిష్యత్తులో శివంకరముగా
తెలుగు గంగ పథకం ఫలించునుగాత.

శ్రీ నడింపల్లి వెంకట ఆస్పారావు

ఈ అవధానమును తిరువతి వేంకట కవులు చూచినచో ?

చలుకుల తల్లి లీల కిటు పాత్రముగా కమనీయ వాఙ్మయో
జ్వలమహితానుభూతులను వర్ధిలుచుండెడి బాలకుండు, సం
కలిత వినూత్న భావుక జగద్విదితప్రతిభాప్రకాండుడై
అలరుత మంచు నాశుకవనాకృతు లిత్తురు బీవనల్ తగన్

సరస్వతీ కృపాకటాక్షమునకు పాత్రుడై వాఙ్మయలీల ప్రదర్శించే ఈ చిరంజీవి జగద్విదితపాండిత్య ప్రతిభావిశేషంతో దులకించు గాక! అని కవితా మూర్తులైన తిరుపతి వేంకట కవులు దీవిస్తారు.

శ్రీ సుఖవాసి మల్లికార్జునరాయ శాస్త్రి

ఈ అవధానమును శ్రీ చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటకవి స్వర్గం నుండి చూస్తూ విమనుకొంటాడు? మధ్యాక్కర.

సాహిత్య జగతిని సారసంభృతోత్సాహ విజయము
వ్యాహృతిన్ బొల్చెను పొంగి వై భవ ప్రాకట గతుల
నాహ! యంచు దలంచుకొంచు వేంకటోద్యద్గుణహరి
మోహనుం గనుంగొని మెచ్చె మోద మింపుం దనరంగను.

సాహిత్య జగత్తులో ఈ శతావధాన విజయం వై భవోపేతంగా ఉంది అని భావిస్తూ చెళ్ళపిళ్ళ వారు అవధానిని మెచ్చుకుంటారు.

శ్రీ మాధవపెద్ది విజయలక్ష్మి

రావణుడు శివధనుర్భంగం చేసి ఉంటే సీతాహృదయం ఎలా ఉంటుంది ?

రాక్షసవీరు లెల్లరును రాజిలు చుందురు కామరూపులై.

రాక్షసరా జితం డిటులు భ్రాంతి వహింపగఁజేయు మాయలన్
దక్షుఁడు! కన్నుకట్టులకు, తప్పులకున్ నిలయంబు వీరి సూ
క్ష్మక్షిక! ఇట్టి జాణ సమయించిన రామున కెగ్గు కల్గినే ?

రాక్షసులు కామ రూపులు. మాయలు ప్రదర్శించడంలో నేర్పరులు. రావణుడు శివధనుర్భంగము చేసినా ఆ కోవకే చెంది ఉంటుంది.

శ్రీ సిహెచ్. ఇందిరా దేవి

కర్ణుని జన్మవృత్తాంతాన్ని గురించి నిజం తెలుసుకొన్న భీముని మనోవేదన.

శ్రీకృష్ణుండు సమస్త భూవలయ భూభృత్ శ్రేష్ఠుఁగా కర్ణునే
ఆకాంక్షించిన భీమసేనుఁడు తదీయాంతర్గతంబైన స
త్యాకీర్ణస్ఫురణల్ కనుంగొని విషాదాన్వీతుఁడై కుంతినే
సాకల్యంబుగ నిందసేయు పటు రోషస్ఫూర్తిమన్నూర్తియై

శ్రీకృష్ణుండు సమస్త భూవలయానికి రాజుగా కర్ణుణ్ణి నియమించి
ఉంటే, సత్యం తెలుసుకొన్న భీమసేనుఁడు కుంతినే నిందిస్తాడు.

శ్రీ జి. ఎన్. మూర్తి

కళాశాలల్లో సెక్సు విద్య బోధిస్తే ఎలా ఉంటుంది ?

అనుపమ లీలమై దనరు నట్టి కథాశి వ్రయోగశాలలో
కనుఁగొనఁజేయ శిష్యతతి కాంక్ష వెలార్పఁగ, సద్గురూత్తముల్
వినయ విధేయతల్ గలిగి పెద్దలు చెప్పిన లీలఁబాఠముల్
కనుఁగొనుఁడయ్య! స్వానుభవకామన యేల ? యటంచుఁబల్కెదర్

కళాశాలల్లో సెక్సు విద్యను బోధిస్తే వ్రయోగశాలల్లో అనుభూయ
మానం చేయవలసిందిగా విద్యార్థులు అధ్యాపకుల్ని అర్థింపవచ్చు. అధ్యా
పకులు చెప్పినట్లు మాత్రమే వినడని విద్యార్థుల్ని బుజ్జగింపవలసి
వస్తుంది

ద త్త ప దు లు

శ్రీమతి వి. రామలక్ష్మి

రంజని, నిరంజని, శివరంజని, నయనరంజని అను పదములతో సరస్వతీస్తుతి.

రంజనియై రసాబ్జులను రంజిలఁజేయుచు, సారభావహృత్
కంజములన్ నిరంజని నికామనగా మృదుభావనాశిచే
రంజని నిత్యసత్య శివరంజనిగా వెలుగొందు భారతిన్
ప్రాంజలి గొల్పెదన్ నయనరంజనిగా నెదలోన నిల్వఁగాన్.

రససాగరాల్ని రంజింపఁజేస్తూ, సారమతుల హృదయ కమలాల్ని
వికసింపఁజేస్తూ, మృదుమనస్కుల హృదయాంతరాల్ని చేరి నిత్య సత్య
శివరంజనిగా వెలుగొందే సరస్వతీదేవిని నయనానందకరంగా సాక్షా
త్కరింప గోరెదను.

డా॥ బి. వి. శారద

నాట, వసంత, హిందోళ, సురట అను పదములలో జాతీయ
సేవా శిఖరం విద్యార్థినులకు సందేశం. ఉత్పలమాల.

లాలిత భావనాబలకలాపము లొప్పఁగ తెల్లనాటను
ద్వీల వసంత వై భవము దోపిలఁజేయుఁడు, రాగరాజ హిం
దోళ సమానవై ఖరులఁ దోవఁగఁజేయుఁడు సేవనాశి, ని
ష్టాసదాత్మదీప్తి సురట ధతు లొప్పఁగ సోదరీమణుల్

జాతీయ సేవా శిఖరంలోని సోదరీమణులై న విద్యార్థినులు ఆత్మ
తేజస్సులు ధ్వనించే రీతిలో తమ సేవాదృక్పథంతో తెలుగు నేలపై

వసంతఋతు వై భవాన్ని, హిందోళరాగ శ్రవణానందాన్ని చిందింప జేయాలి.

శ్రీమతి కొల్లా రాధాబాయి

కలికి, కులికి, చిలికి, పలికి అనే పదాలతో మోహిని అవతార లీల. చంపకమాలలో

కలికి తనంబు మీరఁగ జగన్మధు మోహిని యైన స్వామినిన్
కులికి కనం దొడంగి రటు క్రూరులు రాక్షసులయ్యెడన్ దగన్
చిలికిన యట్టి ప్రేమరస సింధువు విష్ణువు హావభావముల్
పలికిన తీరు మాయలను ప్రాపిలఁజేసెను దుష్ట జాతికిన్

విశ్వమోహన శోభావిశేషాలను సంతరించుకొన్న స్వామి మోహిని రూపం రాక్షసజాతిని మాయలో ముంచివై చింది.

శ్రీ స్వర్ణ రవికుమార్

కటిక, ఘటిక, పటిక, చిటికె. భారతార్థము - చంపకమాల

కటిక తనం బదేల ? అట కౌరవులన్ నశియింపఁజేసి నే
ఘటికను రాజ్య భాగమును గైకొని వచ్చెదనన్న బెల్లపున్
పటికలఁబోలు మాటలను పక్కెడి కృష్ణునితో డిదేల? నా
చిటికెన వ్రేలు పట్టుకొని చెచ్చెరతో నరుదెమ్ము ఫల్గుణా!

భీముడు అర్జున సహితుడై కౌరవులను తుదముట్టింపగలనని పలికే సందర్భం.

శ్రీ వి. సత్యనారాయణ శాస్త్రి

కౌంతి, భౌంతి, శౌంతి, దౌంతి. వంజాఋ నమస్కృత్య-ఉత్పలమాల

క్రాంతి మత ప్రసక్తముగ భారత భూవలయంబులోన వి
క్రాంతి వహించు చున్నయది కార్య వెట్టెడి దుష్టశక్తులన్
క్రాంతి వహింపఁజేయుటకు సత్పథసంకలితానుభూతులన్
దాంతి గభీరతా గుణము దార్కొనఁ గావలె పౌరబుద్ధికిన్

శ్రీ సిహెచ్. శివరామకృష్ణమూర్తి

కాన, వాన, జాన, తాన. రామాయణార్థంలో. ఉత్పలమాల.

కానన సీమకున్ సతిని గై కొని పోవుటయన్న రాము భా
వాన విషాద మించుకయు పట్టదు; ముగ్ధగుణా! కుమారరా
జా! ననుఁజూడుమో యెడి జ్ఞాపతిపై పితృదేవుపై మదిన్
దా నను బంధ మేమియును దాల్చుడు నిశ్చల ధీగభీరుడై

అడవులకు వెళ్ళవలసి వచ్చిందని రాముడు రవంతైనా చింతింప
లేదు. పితృవాక్యపాలనం కోసం నిశ్చల గంభీరుడై వనవాసానికి సమ్మ
తించాడు. తిరిగి పితృదేవుడే పిలిచినాగాని మమకారాదులకు దూరంగానే
ప్రవర్తించాడు.

శ్రీ కన్నెగంటి ఉమా కుమారి

సృష్టము, నియతవృత్తము, సహాయవృత్తము, దీర్ఘవృత్తము
లతో భాలెంజర్ వతనం.

రాజత్ వృత్త మువగ్రహకలితమై క్రాంతిన్ నభోవీధి ను
ద్రాఘజిత్ చంచలతా గతిన్ నియతవృత్తమ్మున్ విడెన్; నౌకపై
ధీజైత్రాంక సహాయవృత్తములు సందిపింప లేకుండుటన్
క్రాజిల్లెన్ ప్రజ దీర్ఘవృత్తముగ సంభావించుచున్ తత్కథన్

భాలెంజర్ ఉపగ్రహం నియతత్వాన్ని షధలి పతనమైంది. ఆ
విశేషాన్ని జనులు దీర్ఘవృత్తాంతంగా చర్చించుకున్నారు.

శ్రీ కసిరెడ్డి వెంకటరెడ్డి

దాడి, పాడి, మేడి, కోడి. రైతు శ్రేయస్సును గూర్చి శార్దూలము.

యావద్భారతమందు దాడి గొని బాహుళించు దుశ్శక్తులన్
పోవంజేయుట పాడి, సరిఫదుధితస్ఫూర్తిన్ సమస్తోర్విలో
నావేదంబున మేడి పట్టుకొని నిత్యంబున్ శ్రమా బంధుర
ప్రావిర్భూతుల దీప్తి కోడిన ప్రభుత్వానీకముల్ మీరంగన్

ఈ సమస్త సృష్టిలో సంపద సృష్టికి మూల కారకులైన రైతుల
వేదనను గుర్తించే ప్రభుత్వాలు అతిశయించాలి. ఇందుకు వ్యతిరేకించే
దుశ్శక్తుల్ని పారద్రోలాలి.

శ్రీ వడ్లమూడి వెంకటేశ్వరరావు

మేషాది గ్రహరాశుల పేర్లలో అరింటిని ఉపయోగించుచు అమ్మ
వారి స్తుతి.

అనిమేషంబుగ నీమహాకృతిని భావాంతర్గతం జూచి, సం
జనితోల్లాసము మై నుతింతు వృషభాంచద్వాహనాత్మేశ్వరీ!
నిను కన్యా మృదు మూర్తిగా, మిధున సందీప్తాధ్యగా, సింహవా
హనగా మ్రొక్కుచునుండు భక్తులు సమస్తాకార! కుంభ స్తనీ!

పరమేశ్వరుని ప్రాణేశ్వరీ! నిన్ను రెప్పవచ్చక అంతరంగంలో
సాక్షాత్కరింపఁజేసికొని ప్రార్థిస్తాను. వివిధ స్వరూప విశేషాలతో భాసించే
నీ మూర్తిని భక్తులు ఆరాధిస్తూ ఉంటారు.

శ్రీ పాతూరి వెంకటరామ శాస్త్రి

పలక, కలక, గిలక, మొలక అను పదములతో భీమకీచక నంగ్రా
మముచంపకమాల.

పలకలుగా ప్రహరములు వాగవు! భూరిపరాక్రమోన్నతుల్
కలకలు రేపగాఁ దొడఁగె జ్ఞాతగుణోద్ధతి మీర; భీముడున్
గిలకలు త్రిప్పఁగాఁదొడఁగె కీచకునిన్; కనుగొన్న లేమకున్
మొలకలు వేయఁగా దొడఁగె మోదము భీముని రోషవిస్తృతిన్

దెబ్బల సవ్వడులు వినిపింపవు. భీమకీచకుల్లో ఉండే జ్ఞాతం విజృంభించింది. భీముడు కీచకుణ్ణి గిలక లాగా త్రిప్పికొట్టసాగాడు. ద్రౌపదికి ఆనందం కలిగింది.

శ్రీ పులిచెర్ల సుబ్బారావు

మదరాసు, విజయవాడ, రేవల్లె, గుడివాడ పదాలతో ఉత్పల
 మాల-భారతార్థంలో

సల్ల లితోజ్జ్వలతేనుగుణ సమ్మదః రాసులు గాగ నాయుధాల్
 ప్రల్లదమయ్యెడిన్ విజయః వాడని వీడడటంచుఁ బల్కె రే
 వల్లె కుమారుఁ డద్ది విని పావని ఇట్లనె సంగరోన్నదో
 త్పుల్లమనస్కులై అనికి పూనఁగ సాఁగుడిఁవాడ వీడఁగన్.

శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునితో సుయోధనుడు యుద్ధానికి సన్నద్ధమౌ
 తున్న విషయం చెప్పసాగాడు. భీముడు విని సంతోషించాడు. అందరినీ
 రణాయత్తుల్ని కమ్మని చెబుతున్నాడు.

శ్రీ జన్నాభట్ల జనార్దన శర్మ

భువన-వవన-నయన-తవన-అనో పదాలతో కృష్ణుని రాసక్రీడ.

భువనమనోహరస్ఫురిత ముగ్ధరసాకృతులై న యంగనల్
 పవనచలద్వీలోల యుత భావనలై యరుదెంచి, కృష్ణుపై
 వివిధ గుణోన్నతిన్ నయనవిశ్రుతలీల పరిభ్రమించి యా
 ర్త్రివిధులు డిందఁగా తపన దీర్చి కొనంగ దొడంగి రయ్యెడన్

భువనమనోహర సౌందర్య విశేషాలతో అతిశయించే గోపాంగనలు
 గాలిలాగా చలించ తమ మనస్తత్వాల్ని కృష్ణునిపై కేంద్రీకరించి అతని
 చుట్టూ పరిభ్రమిస్తూ అంతరంగాల్లో తపన తీర్చుకోసాగారు.

శ్రీ షేక్ మరౌలాలి

ఉండవల్లి, కొండవల్లి, ఖండవల్లి, మండవల్లి. చంపకమాలలో
 శరదృతువర్ణన.

తనరుచు నుండ వల్లియలు దార్కొని నట్లుగ శ్వేత మేఘముల్
 అనయము కొండవల్లియల యందున సైతము స్వచ్ఛసార జీ
 వనము లఖండవల్లికుచ బంధురలీల నెనంగడున్, శరత్
 ఘనగతి దిద్దిగంతరవికాస విలాసము మండవల్లిగన్

శరదృతువులో కొండవల్లెల్లో సైతం స్వచ్ఛమైన వాతావరణం
 భాసించింది. ప్రకృతి స్వచ్ఛ నిర్మలమైంది.

శ్రీమతి వి. అరుణకుమారి

ధాత - ఈశ్వర - దుర్భుతి - దుందుభి. రావణ పాత్ర చిత్రణ

పొందెను ధాతచే వరవిభూషణముల్ పటుయోగ భావనా
 స్పందిత లీల నీశ్వరశుభంకరలింగము నొందె దేవతా
 క్రందనముల్ వినందొడఁగి రాక్షసులందున దుర్భుతిం బలెన్
 దుందుడుకున్ వహించె జయ దుందుభి రాముని మ్రోలఁజ్రోగఁగన్

రావణుడు బ్రహ్మచే వరాలు పొందాడు. ఈశ్వరుని ఆత్మలింగం సాధించాడు. కాని దేవతల్ని కష్టపెడుతూ గర్వంగా చరించాడు. అందుకే జయభేరి రాముని పక్షంలోనే మ్రోగింది.

శ్రీ జి. వి. వి. సుబ్బారాయుడు

అరణి, తరణి, భరణి, కరణి. రామాయణార్థం-కందం.

అరణితము లల్లె మంధర
తరణి కుల శ్రేష్ఠ రాము తాఁగుందించెన్
భరణి పతి రాజ్యపీఠికి
కరణిగ లేదన్న గాధ కనుఁగొనకుండెన్.

మంధర అల్లరాని మాట లల్లింది. సూర్యవంశోత్తంసుడైన శ్రీరాముని బాధింప తలచింది. రాజసింహుసనానికి ఛాముడు భరణి వంటి వాడని ఆ వైనం తెలుసుకోలేక పోయింది.

శ్రీ సి. వి. కె. వై. శర్మ

బ్రాకెట్టు, రాకెట్టు, లాకెట్టు, జాకెట్టు పదములతో అవధాన క్రీడా పర్వము.

రారాజత్కమనీయ భోగముల న బ్రాకెట్టులో నట్టుగా
గారామొప్ప వధాన వేగవిధి ఏకాంతించు రాకెట్ గతిన్
తోరంబై న పదప్రయోగ భరవిద్యుద్ధీశలాకెట్టులో
సారస్యంబుల వచ్చుచోఁ గుకవి తాఁ జాకెట్టులుండున్ ధరన్.

(1) అప్ + రాక + ఎట్టు

(2) రాకెట్ .

(3) శలాక + ఎట్టు

(4) చాక (చావక) + ఎట్టు

అవధానంలో నీరధారాడంబర సదృశంలో శబ్దధార విజృంభిస్తుంది. వివిధ పద ప్రయోగాలనే తటిత్కాంతులు జన్మిస్తూ ఉంటాయి. ఇటు వంటివి కుకవులకు మరణపర్యంతంగా ఉంటాయి.

శ్రీ ఎస్. ఎం. ఎస్. భానుప్రసాద్

కలము, బలము, కులము, హలము అను పదములతో భారతార్థమున చంపకమాల.

కలముని పొండుపుత్రులిదె కన్నడిరంచు సుయోధనుండు తా
బలమును జూచి పల్కె; నరువై న మెరింగెను మత్స్యయంత్ర మా
కులము వహింపఁజేయ హరి; కోమలి ద్రౌపది యెంతయున్ కుతూ
హలమునఁ బుష్పదామమటు లర్జును కంఠమునందు వైచె దాన్

ద్రౌపది స్వయంవర సందర్భములో పొండుపుత్రుల ఉనికిని గమనించి తన బలగంతో విచారించాడు సుయోధనుడు. మత్స్య యంత్ర ధ్వంసనం చేసినవాడు అర్జునుడని కృష్ణుడు గుర్తించాడు. ద్రౌపది అర్జునుని కంఠ సీమలో పుష్పహారం వైచింది.

శ్రీ ఆరమండ్ల వెంకయ్యార్య

రక్తి, శక్తి, భక్తి, ముక్తి అను పదాలతో ప్రబోధాత్మకముగా ఉత్పలమాల.

రక్తి హృదంతరంబులఁ బరస్పర మొప్పుఁజరించు టొప్పు; చిత్
శక్తి వహించు నైతిక విశాల బలోన్నతి కల్గునట్లుగా
భక్తి వహించి సారదృఢ బంధురదీక్షల లౌక్యభావనా
ముక్తిని గోర శాంతి సుఖముల్ ఘటి యిల్లును మానవాళికిన్

మానవులందరూ పరస్పరం అనురక్తితో మెలగాలి. జ్ఞానసము
పార్జనకు మూలమైన భగవద్భక్తి అలవరచుకొని జీవన్ముక్తులు కావాలి.

శ్రీ యస్. పూర్ణచంద్రరావు

రాముని, భీముని, కాముని, సోముని అను పదములతో కృష్ణ
స్తుతి, కందము. పై పదములు నిర్ణీతార్థములతో రాకూడదు.

రాము నినుఁజేరఁగా! హత

భీ! మునివరవినుత! కృష్ణ! విశ్వాత్మతా!

కాము నిను కను ఘనుల మీ

సోము నినుం జేరనీక, ఉల్లములందున్.

ఈ సు + ఓము = ఈ సోము

ఓ కృష్ణా! మునివరులచే నుతింపబడువాడా! భయాదిగుణములను
పారద్రోలువాడా! విశ్వాత్మతా! నిన్ను చేరుటకు రాలేము. నిన్ను చూచు
వారమూ కాము. ఈర్ష్యాది గుణాలు మా మనస్సుల్లో ఉండడం చేత నిన్ను
చేరుకోలేక పోతున్నాం.

శ్రీమతి వైష్ణవీదుర్గ

శిరము, కరము, వరము, ధురము అను పదములతో శ్రీనాథపీఠ
వర్ణన.

శిరముల్ కంపనసేసి మెత్తురు కవుల్ శ్రీనాథపీఠిన్, రసా

కరమున్ సంస్తవనైక పాత్రమని సంకల్పింతు రశాంతమున్

వరముఖ్యాత్మములై న పండితులచే భాసించి విఖ్యాత బం

ధురమున్యాశిని బోలు సద్బుధులచే తోరంబుగా నొప్పుటన్.

సుకవులు శిరఃకంపంతో శ్రీనాథపీఠాన్ని మెచ్చుకుంటారు. శ్రీమద్భక్త
మహర్షుల వంటి వండితులకు నిలయమైన ఈ పీఠం అవశ్యం ప్రశం
సార్హం.

శ్రీ పల్లె నరసింహాచార్యులు

కంటిని, మంటిని, మింటిని, అంటిని పదములతో ధృతరాష్ట్రుని
వాక్యాలు.

కంటిని హరివిశ్వాకృతి

మంటిని కురురాజులందు మహితాత్ముడుగా;

మింటిని మంటిని ఒకటిగ

అంటి నిగుడు విశ్వమూర్తి నరసితి బుద్ధిన్

కౌరవ సభలో స్వామి విశ్వరూపాన్ని సందర్శించిన ధృతరాష్ట్రుని
స్వగతం.

శ్రీ గద్దె బుచ్చయ్య

కృష్ణ, అర్జున, భీమ, సుయోధన. రామాయణార్థంలో మత్తేభం

కలిగెన్ రావణ! కృష్ణపక్షము భవత్ కంఠాశికిన్ విక్రమో

జ్వలన్తై, అర్జున భూజమట్టు లనిలో క్షౌర గూల నేలా! శుభా

కలితాపాంగము భీమ లింగము కడున్ గైకొన్న శూరుండవై

ఖలుడౌ దెందుల కీ సు యోధనయ మార్గంబా! విచారింపుమా!

ఎందులకు + ఈసు + యోధ + నయ

రావణునకు విభీషణు డిస్తున్న సలహా ఇది. అన్నా! రావణా! నీకంఠ
లకు కృష్ణపక్షం రానీయకు! విక్రమశాలివై కూడ రాముని చేతిలో ఏల

సంహరింపబడతావు? పరమేశ్వరుని ఆత్మలింగాన్ని సంపాదించిన నీవు ఈర్ష్యాది గుణాలకు తావీయకు.

శ్రీ గుఱ్ఱులూరు సత్యనారాయణ

అన్న, కన్న, సన్న, మున్న అను పదములతో శార్దూలము. అకలితో నక నక లాడే వ్యక్తి యొద్దకు మేనక శృంగార వాంఛతో వస్తే ?

అన్నా! మేనక నంపినన్ జనులు శాంతాన్వీతులై యుందురే!
కన్నుల్ కాయలుగాచె నన్నమునకున్ కర్మాధికంబై యొడల్
సన్నన్ పాపము వచ్చుగాదొకొ : భవత్ సంపద్విశేషాశికిన్
మున్నుల్లాసముమై దయాభిరతి నామోదింపుమా! బుద్ధిలోన్

శ్రీ కొల్లా రాజ్యలక్ష్మి

తేలుకుట్టు, అమ్మపెట్టు, చెంపపెట్టు, నీటి బొట్టు అను మాటలతో శ్రీల హక్కులను గూర్చి పురుషుల ఖాద. కందము.

పరిణతులు తేలుఁ కుట్టు ను
రరుదగు పెద్దమ్మపెట్టులడఁగు నతివలన్
దురితులకు చెంపపెట్టుగు
హరితము కన్నీటి బొట్టు హక్కు కలుగుటన్

శ్రీ పులిచెర్ల సాంబశివరావు

చైనా, జపాన్, ఇరాన్, ఇరాక్. భారతార్థమున

శ్రీహరి పెలుచె నాడవు మోహమూని
నీ జపానురాగులు పొండునృపతిసుతులె
పోయి రాకురు సప్రమాట్టు మ్రోల మాయ
లోయి రాను నీ నిర్ణయం బొప్పుకొనగ

స మ స్య లు

శ్రీ పి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయప్రసాద్

సంహరించె ననుజు లుబ్ధ సతిని బట్టి భీముడున్

కింహతావశేషమంచుఁ గీర్తిజేసి దేవతల్

సంహృతిన్ వినోదులౌచు సానుభూతిఁజూపఁగా

సంహరణమె రణము గాగ సర్వకౌరవావళిన్

సంహరించె, ననుజులుబ్ధ సతిని బట్టి భీముడున్

పట్టి=వలన అనే అర్థంలో ప్రయోగింపబడింది.

ఇది ఉత్సాహ వృత్తము.

శ్రీ కౌతా సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

దూరెను మేడసాని కడు ధూర్తత కన్నడు సాని మేడలో

భూరితపోబలంబు మెయి పొల్పుఁవహించెడి మిత్రుడొక్కడే

వారిజనేత్రకో మనసు పడ్డ కథాగతి నాలకించి వి

స్తొరితమైన జాధమెయి చయ్యన నాతనిఁ జూడఁగోరి తా

దూరెను మేడసాని కడు ధూర్తత కన్నడు సాని మేడలో!

నిష్కాగరిష్టుడైన ఒకానొక మిత్రుడు వేశ్య వలలో పడ్డాడన్న వ్యధతో, అతణ్ణి వెంటనే చూడాలి అన్న తపనతో మేడసాని సాని ఇంటిలో దూరాడు.

శ్రీ ఎ. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

జ్యోత్స్నాలేప మమాసరేయి కొదవెన్ చోద్యంబు నల్మూలలన్.

కృత్వాన్నిభావన వీడి ఈశ్వరుని సౌహిత్యంబు దీపింప; సం
పత్నిన్ద్వాకృతి విశ్వరూపమును సంభావించి హర్షించుచో
సత్సేహంబున నాంబికేయు డిటులన్ స్వాంతాన భావించె తాన్
జ్యోత్వాన్నిలేప మమాసరేయి కొదవెన్ చోద్యంబు నల్మూలలన్

ధృతరాష్ట్రుడు కృష్ణుని విశ్వరూపాన్ని చూచి అమావాస్య రాత్రికి
వెన్నెల సాంగత్యం కలిగినట్టుగా భావించి ఆనందించాడు.

డా॥ గుండవరపు లక్ష్మీనారాయణ

రాముఁడు రామునిన్ గెలిచి రాజిల రాముని మెచ్చె రామునిన్

భ్రామిత భావనల్ విడియ భార్గవరాము హసించుచో, ప్రస
న్నామలుఁడయ్యె గాఢిసుతుఁడభ్యుదయొన్నతి యజ్ఞరక్షయున్
కోమలి పెండ్లియున్ దెలిసి కోవిదుఁడౌచు చమత్కరించుచో
రాముఁడు రామునిన్ గెలిచి రాజిల రాముని మెచ్చె రామునిన్

రాముఁడు = శ్రీరాముఁడు

రామునిన్ = పరశురాముని

గెలిచి = జయించి

రాజిల = ప్రకాశింపఁగా

రాముని = రాజులందు మునియైన విశ్వామిత్రుడు

రామునిన్ = శ్రీరాముని

మెచ్చెను = ప్రశంసించెను.

శ్రీ వారణాసి వేంకట భానుమూర్తి

కోతినిఁబెండ్లియాడె నొక కోమలి కోరిక లుద్భవింపఁగన్.

ఆతత పుష్పబాణ సముదంచిత వీరవిలాసవై ఖరిన్
చేతము నుత్తలంబు మెయిఁ జిందఁగఁ జేయఁగ కోతి చేష్టలన్
బ్రాఁతిగఁ జూపుచో విసిగి భావ్యము గాగ పరిత్యజించె న
కోకిలిని; పెండ్లియాడె నొక కోమలి కోరిక లుద్భవించఁగన్.

డా॥ కొత్తపల్లి పునశ్యామల ప్రసాదరావు

సేంకీరే వడుసా యనంగ నదియిస్కిస్కెలై పోపొమ్మనెన్

సంకల్పంబున భోజనేచ్ఛ మిగులన్ సంప్రేరితోన్మత్తుడై
శంకాతంకము లేల యంచు మదిరాశాబద్ధ సంభావనా
సంకీర్ణంబుగ నూఁగుచున్ రజకుడుత్సాహంబుమై బల్కె నో
సెంకీ! రేవడుసా ? యనంగ నది యిస్కిస్కెలై, పోపొమ్మనెన్

ఒక చాకలివాడు ఉన్నట్టుడై, త్రాగిన మైకంలో తన భార్య ఎంకితో
“రేవు అడుసుగా ఉందా?”-అంటాడు. అది “లేదు ఇసుకగానే ఉంది”
అని అంటుంది.

శ్రీ యావిజాల పద్మనాభస్వామి:

పైటఁ దొలఁగించి కోడలు శ్వశురు గోరె!

సోలి వేసవి పోకడ తాళలేక
అంగన హిడింబ వాయుదేవానుభూతి
వాంఛ సేసిన యుచితంపు భావమరయ
పైట తొలఁగించి కోడలు శ్వశురుగోరె!

హిడింబ భర్త బీముడు. బీముని తండ్రి వాయుదేవుడు. వేడికి
తాళలేక హిడింబ పైట తొలగించి గాలిని కోరుకుంది.

శ్రీ వి. వి. యస్. అవధాని

తండ్రి గదా యటంచతివ తమ్ముని గోరను మారుకేళికిన్

గండ్రలు మాని స్వర్గపురి కాంతలు గైకొను ధర్మ సంగతిన్
వేండ్రము లేక యెల్లరకు వేడ్క యొనర్తురు పోరఁ జచ్చినన్
తీండ్రముఁ జూపి వచ్చిన సుధీరుల యందున వృద్ధుఁగాంచి బల్
తండ్రి గదా! యటంచతివ తమ్ముని గోరను మారుకేళికిన్

యుద్ధంలో మరణించి వచ్చిన ఇద్దరు సోదరులలో పెద్దవాడు
వృద్ధుడు తండ్రిలాగా ఉంటాడని, అతని తమ్ముని ప్రాణిగలిగిన వాడుగా
భావించి దేవవేశ్య వాణ్ణి వరించింది.

శ్రీ అక్కిరాజు వేంకటేశ్వర శర్మ

కర్ణుని తోడ ద్రౌపదికిఁ గల్గె వివాహము పై భవంబుగన్.

దీర్ఘదుదాత్త విక్రమమతి ప్రవరోత్తములైన పాండవుల్
పూర్ణమనోజ్ఞమూర్తులయి పొల్చిరి నేడు తదీయ విక్రమా
కీర్ణమహగ్నిలో శలభకిలితుండితఁడు ఏల వాదమీ
కర్ణుని తోడ? ద్రౌపదికిఁ గల్గె వివాహము పై భవంబుగన్.

పాండవుల పరాక్రమాగ్నిలో శలభంలాగా కాందగిన వాడు కర్ణుఁడు.
అతనితో వాదమెందుకు ? ద్రౌపదికి పై భవంగా పాండవులతో వివాహము
జరుగుతుందిగదా?

డా॥ మారుటూరి పాండురంగారావు

దత్తుఁడు పెండ్లాడె తనదు తనయుని వేడ్కన్.

చిత్తము నందున భీష్ముని
వృత్తాంతము గని తదీయ విది సేయుటకై
నత్తుణిఁ దెచ్చె తనయుఁడు
దత్తుఁడు పెండ్లాడె తనదు తనయుని వేడ్కన్.

సత్యవతితో శంతనుని పెండ్లికి భీష్ముడు ఎలా కారకుడయ్యాడో ఇప్పుడు దత్తుని పెండ్లికి గూడా ఆయన తనయుడు కారకుడయ్యాడు.

దత్తుడు అంటే ఈ శతావధాన కార్యకర్తలలో ఒకరైన దత్తాత్రేయులుగారు. “వేడ్కన్” అన్నచో పంచమ్యర్థం ప్రయోగింపబడింది.

శ్రీ యార్లగడ్డ వెంకట సుబ్బారావు

భీరుని ప్రాపు గాంచి యరివీరుల నొంచె గిరిటి ఆజిలో

సారతరప్రసన్నవిలసద్గుణ రీతులుఁ ధర్మ సంగతుల్
పారము ముట్టఁగా నెరిఁగి భాసురవిక్రమకేశి మీరఁగా
ధీరగుణోచితంబయిన తేజము చూపు హరిన్, ప్రసన్నగం
భీరుని ప్రాపుగాంచి యరివీరుల నొంచె గిరిటి ఆజిలోన్

ప్రసన్న గంభీరుడైన శ్రీకృష్ణుని ప్రాపుతో అర్జునుఁడు శత్రువుల్ని జయించాడు.

శ్రీ నారపరాజు రామకృష్ణారావు

స్తంభాగ్రంబునఁ గూరుచుండుటకు గ్రద్దా! పెద్దవై నావటే ?

అంభోజాసన కల్పధీవిశద విద్యా వై భవప్రక్రియా
రంభాకారులు పండితోత్తము లపారజ్ఞానులై యుండియున్
జృంభత్సంగతి మాని క్రింద నడువన్ ఛీ! ఏమి దౌష్ట్యమ్ము? ఈ
స్తంభాగ్రంబునఁ గూరు చుండుటకు గ్రద్దా! పెద్దపై నావటే!

అపార జ్ఞానసంపన్నులంతా క్రింద నుండగా గ్రద్ద స్తంభాగ్రము పై కూర్చోవడం దౌష్ట్యంగా భావించడం జరిగింది.

శ్రీ కొల్లా శ్రీకృష్ణారావు

రాము వరించె ద్రౌపది పరాక్రమ దాము స్వయంవరమునన్

శ్రీ మహితాను భూత వివశీకృత నిష్ఠ హృదంతరంబులో
స్థేమముగాగ నొప్పు మృదు చిత్తుఁడు తానటు మత్స్యయంత్రమున్
కోమలి కోసమై విరిచె కోవిదు లుబ్బ నరుఁడు! సద్గుణా
రాము వరించె ద్రౌపది పరాక్రమ ధాము స్వయంవరమ్మునన్

సద్గుణారాముఁడు, పరాక్రమధాముఁడు నైన అర్జునుని ద్రౌపది
స్వయంవరంలో వరించింది.

శ్రీ జి. వి. హరనాథ్

అంజతనంబులో యశము లాస్యముజేసె జనమ్ము మెచ్చఁగన్.

మంజుల భావనాబల సమంచిత దీక్షవహించి; మిత్రహృత్
కంజము లెల్ల మిక్కిలి ఓకాసము నందగఁ రామరాయణ
ప్పెం జిరసారయత్నము గభీరతఁజేసి తదీయ దీప్తహి
లం జతనంబులో యశము లాస్యము చేసె జనమ్ము మెచ్చఁగన్.

“హిలన్ + జతనంబులో”

రామారావుగారి దీక్షదక్షమైన ప్రయత్నంలో జనప్రశంసనీయంగా
కీర్తి లాస్యం చేసింది.

శ్రీ భారతుల నరసింహశర్మ

తాడు భుజంగమై కరచె తాపము దీర్పఁగ మోవి నీయవే ?

పోడిమి మీర మన్మథుఁడు పుష్పశరంబుల నొప్పు ప్రౌఢిమల్
వాడిగ సూఁజఁగాఁ దొడఁగె వాని మహోత్కట ధాటి ఎంతయున్
గాఢము నిత్యతప్తమయి కారియవెట్టుచున్న జిహ్వయన్
త్రాడు భుజంగమై కరచె తాపము దీర్పఁగ మోవి నీయవే!

శ్రీ విలారి వల్లికార్జునరావు

దృఢసత్త్వంబున దోమ తుమ్మెగదరా చిద్గంతు లల్లాడఁగన్

ద్రఢిమల్ సూపుచు ఫల్గుణాత్మజుఁడు మాద్యద్విక్రమాక్రొంత ధా
క్కఢమత్కార నికామనారవమహోగ్రస్ఫూర్తి భాసించుచో
ద్రఢిమన్ శాంతనవాదు లిప్పగిది సంభావించి నా రాశ్మలన్
దృఢసత్త్వంబున దోమ తుమ్మెగడరా దిద్దంతు లల్లాడఁగన్

అభిమన్యుని విజృంభణం చూచి భీష్మాదులు “దోమ తుమ్మి తే
దిద్దంతు లల్లాడినట్లుంది” అని భావిస్తున్నారు.

శ్రీ కణ్ణా ఈశ్వరరావు

అమిత విజృంభణంబు లబలా! తగునా! సుజనాళి కెప్పుడు

అమలిన రూపయావన శభాకృతులై పొలుపారు నట్టి ఈ
త్తమ రమణీమణుల్ హృదయ తామరసంబున నిల్చియుండ్రు; సం
యమనము మై తదీయరుచిరాకృతులన్ గనుటొప్పు గాని యీ
అమిత విజృంభణంబు లబలా! తగునా సుజనాళి కెప్పుడున్.

సుజనులు సౌందర్యమూర్తులైన రమణుల అందచందాల్ని సుకు
మారంగా దర్శనాదులచే ఆరాధించాలి కాని విజృంభింపరాదు గదా!

శ్రీ గొల్లపూడి ప్రకాశరావు

బారులె శరణ్యములు వేద పండితులకు.

కలియుగంబున వేంకటాచలము నందు
స్వామియే పరదైవమై వరలు కతన
వచ్చి దర్శించి పోషించు భక్తవరుల
బారులె శరణ్యములు వేదపండితులకు

భక్తుల సమూహాలు స్వామివారికి సమర్పించే కానుకలు వేదపండి
తుల పోషణకు మూలభూతాలు. “బారులు” అంటే సమూహాలు అనే అర్థం
ఇక్కడ స్వీకరింపబడింది.

శ్రీ ధనకుధరం సీతారామానుజా చార్యులు

గొక్కొక్కో యటంచుఁ గడుఁ గూయదొడంగెను కాకలొక్కటై

తక్కుచు నుండె చీకటులు; తన్మయతన్ పొదలించు స్పష్టి స
మ్యక్కలితాత్మయై యినుని యాగమనంబును కోరుచుండె; నీ
యెక్కటి నిద్రవీడనది యెందుకు కూయుచు నుండె కోడి తాఁ
గొక్కొక్కో యటంచుఁ; గడుఁగూయఁదొడంగెను కౌకులొక్కటై

గాఢ నిద్రాపరవశుడైన ఒక్కొక్కడు వేకువన నిద్రాభంగం చేసే
ప్రకృతి మార్పుల్ని, పక్షుల్ని ఇలా నిందిస్తున్నాడు.

శ్రీ పాలపర్తి శ్యామలానందప్రసాద్

వ్యాఘ్రకులము మెసవదొడంగె పంచాస్యతతిన్

శీఘ్రగతి మాంసవాసన
లాఘ్రాణించుచును, నిద్రయందున్నను మూ
ర్తిఘ్రాణంబు రహింపఁగ
వ్యాఘ్రకులము మెసవదొడంగె పంచాస్యతతిన్

పులులు నిద్రావస్థలో ఉండే సింహాల్ని చంపి భుజిస్తున్నాయి.

శ్రీ E. S. K. హరనాథ్ బాబా

వాగ్ధరి ముంచి తేల్చెగల వానర రూపుడవందు మోహనా!

ద్రాగ్ధరిశీప్రవాహములు దాత్తముగాగ నొసంగు భారతిన్
స్రాగ్ధ్రప్రలాంఛనానుభవ సంకలితంపు కవిత్వ వైఖరుల్
స్రగ్ధరి సత్కృతుల్ మిగుల స్వాంతము నందున నొప్పుచుండఁగా
వాగ్ధరి ముంచి తేల్చెగలవా! నరరూపుడవందు మోహనా!
అవధానికి పై పద్యం ప్రశంసా పూర్వకమైతది.

శ్రీ వై. రాజశేఖర్

అలలవయిన్ రచించె నొక యద్భుత శిల్పము; శిల్పి యెవ్వఁడో!

చలితమనస్కుడై వివిధ సంగతులన్ జరియించు క్రూరుడై
మెలఁగెడి ఒక్క దుర్మతి నిమీలిత నేత్ర పరీత నిశ్చలా
కలిత సమగ్రధీక్షమెయి కానఁగవచ్చుట కేమి హేతువో !
అలలవయిన్ రచించె నొక యద్భుత శిల్పము, శిల్పియెవ్వఁడో

నిత్యచాంచల్యమాన మనస్కుడైన ఒకానొక దుర్మార్గుని తపోబల
సంపన్నుఁడుగా మార్చిన మహనీయుండెవరోగాని అలలపై అద్భుత
శిల్పం సృష్టించినట్లు చేశాడు.

శ్రీ కొల్లిపర వరసాయి శివప్రసాద్

మీసము లేని మోహనుఁడు మీసముఁ ద్రిప్పెను రాత్రి వేళలన్

భాసుర భావనా బల శుభంకరలీలలు దై వదత్త సం
ధాసముదంచితోల్ల సిత తన్మయతన్ గలిగింప; గాఢని
ద్రాసముపేతుడై పటుతరస్ఫురణోన్నతి స్వప్న వీధిలో
మీసము లేని మోహనుఁడు మీసము ద్రిప్పెను రాత్రి వేళలన్

శ్రీ యం. వి. సత్యవతి

రాముఁడు కాముఁడయ్యెగద రక్కసి శూర్పణఖన్ దలంచుచున్.

ధీమహితోజ్జ్వలద్బలము దివ్యగుణాశ్రయమై తలిర్చుచో
నోముట మాని; నాటకవినుత్పన్నగతుల్ పరికింపలేక, సం
భ్రామితుఁడయ్యె ప్రేక్షకుఁడు, భావజవంచిత చింతనాగుణా
రాముఁడు కాముఁడయ్యెగద రక్కసి శూర్పణఖన్ దలంచుచున్.

నాటకం చూస్తున్న ఒకానొక ప్రేక్షకుఁడు మన్మథపీడితుడై శూర్ప
ణఖ పేషధారిపై మనసు పడ్డాడు.

శ్రీ ఎ. వి. వి. రామరాజు

వనిత వివాహవేళ నొక బాలుని గన్నది పెండ్లి పీటపై

తన హృదయాంతరంబున నితాంతమనోహర మూర్తిమంతుడై
యెనయు ప్రియాకృతిన్ గడు వహించెడి పుత్రుని పొందగోరె భా
వనమున నట్టి సామ్యమున భాసిలు చుండెను బిడ్డ అయ్యెడన్
వనిత వివాహవేళ నొక బాలుని గన్నది పెండ్లి పీటపై

ఒకానొక వనిత తన భర్త లాంటి పుత్రుణ్ణి పొందాలనే ఆలోచనతో
అదే సామ్యం కలిగిన ఒక బాలుని రూపాన్ని పెండ్లిపీటలపై నుండి
చూచింది. “కన్నది” అంటే ప్రసవించినది అనే అర్థంకాక “చూచినది”
అనే అర్థంతో ప్రయోగింపబడింది.

శ్రీ అబ్బరాజు శ్రీనివాసమూర్తి

దుష్ప్రాప్యంబుని తల్లడిల్లె సతి పుత్రుండట్లు జన్మింపంగన్.

దుష్ప్రేమంబు వహింపఁజేసె ముని వంద్యుండయ్య నాకిగతిన్
దుష్ప్రాంతంబగు గేహమింక నను బంధుల్ సై తమున్ మెత్తురే
దుష్ప్రత్యక్షముగా నినుం డిచట పుత్రున్ నాకిడెన్ అక్కటా
దుష్ప్రాప్యంబుని తల్లడిల్లె సతి పుత్రుండట్లు జన్మింపంగన్

కన్యగా నున్నప్పుడే పుత్రోత్పత్తి జరగడం కుంతికి బాధాకర
మైంది.

శ్రీ జి. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి

రాముని సతి నంది నెక్కి రావణు జంపెన్.

ఓమెన్ మారుతి యేసతి
 భీముండే వాహనమున వెలుగు విభవుడై
 రాముం డెవ్వని జంపెను
 రాముని సతి; నందినెక్కి; రావణు జంపెన్
 పై సమస్య క్రమాలంకారంలో పూరింపబడింది.

శ్రీ ముదిగొండ శివరామకృష్ణ శాస్త్రి

మూర్తాండుం డుదయించె నస్తగిరిపై మధ్యాహ్నకాలంబునన్.

మూర్తీభూత సమస్త భీవిలసితస్ఫూర్తిన్ వనేజాక్షుండున్
 వర్తించెన్ నరుగావ, సైంధవు నశింపంజేయ ధర్మంబు ని
 ర్వర్తించెన్ తిమిరంబు వీడ, పటుచక్రప్రాకటారూఢితో
 మూర్తాండుం డుదయించె నస్తగిరిపై మధ్యాహ్నకాలంబునన్

శ్రీకృష్ణుండు సైంధవవధార్థం ఆకాశంలో క్రమించిన తిమిరాన్ని
 చక్రంతో భేదించాడు. పెంటనే సూర్యప్రకాశం జాజ్వల్యమానమై
 మధ్యాహ్న వేళలో సూర్యోదయం లాగా కనపట్టింది.

శ్రీ కె. మురళీకృష్ణ

సీతకుఁ బుట్టె లక్ష్మణుండు శ్రీ రఘురాముండు సంతసింపంగన్

చేతనముల్ నిరంతరము శిష్టగుణోచిత ధర్మయుక్తిమై
 ప్రాంతిగ నొప్పుచుండుటఁ బ్రభాతమునన్ జలజాప్తుఁగొల్పఁగా
 ప్రీతిగ నెంచె జానకి; పవిత్రగుణాకరమైన ఊహ ఆ
 సీతకుఁబుట్టె; లక్ష్మణుండు, శ్రీ రఘురాముండు సంతసింపంగన్

ఉదయకాలంలో సూర్యభగవానుణ్ణి ఉపాసించాలనే భావన సీతకు
 కలిగింది. అందుకు లక్ష్మణుండు, రాముండు సంతోషించారు.

శ్రీ ఇ. బి. హేమంతకుమార్

కూడు వెట్టు వాడు కుత్సితుండు.

అర్ధగుణము వీడి బాచిత్యదూరుడై
రసనిమగ్న హృదయ రసన లేక
కేవలమ్ము వట్టి కీర్తికాంక్ష కొరకు
కూడు వెట్టు వాడు కుత్సితుండు

బాదార్యంతో కాకుండా కేవలం కీర్తికాంక్షతో అన్నదానం చేసేవాడు కుత్సితుడేగా!

శ్రీ కొమాండూరి రంగనాథాచార్య

అరుసు గోరి మూటికొరకై పదకొండున కంగలార్పెడిన్.

మారు కథా కలాపములు మాటికి మాటికి భావనంబులో
నూర, ఖగోళశాస్త్రవిదుడొక్కఁడు మిత్రుని తోడుతన్ చమ
త్కారము తోషఁగాఁ జలికె, కావలె పెండిలి యంచు నీగతిన్
అరుసు గోరి, మూటికొరకై, పదకొండున కంగలార్పెడిన్

శ్రీ డి. చంద్రారెడ్డి

ఇందు నిభాననల్ నుదుట యించుక బొట్టును పెట్ట నేటికిన్.

హైందవ ధర్మమర్మమున కాస్పదమై విలసల్లలాట సీ
మం దులకింపఁగాఁ బొడలు మాన్యకుబోన్నతి బాలభాను దీ
ప్తిం దనరారు భంగి కడుఁ బెద్దగ బొట్టును పెట్టుచుందురో!
ఇందునిభాననల్ నుదుట యించుక బొట్టును పెట్ట నేటికిన్

శ్రీ కోగంటి వీర రాఘవాచార్యులు

భార్యకు మీసముల్ మొలిచె బాపురె! భర్తకు గర్భమయ్యెడిన్.

ఆర్యులు సెప్పు ధర్మములు నార్వగుణోచితమైన పద్ధతుల్
కార్యగుణ స్వరూపమును గాంచుట మానుచునుండె; జీవహృత్
శీర్యదుదీర్ఘమాధునిక జీవనశాస్త్రపు జ్ఞంభణంబుగా
భార్యకు మీసముల్ మొలిచె; బాపుఁ! భర్తకు గర్భమయ్యెడిన్

ఆధునిక శాస్త్ర విజ్ఞానం అభివృద్ధి చెందుతూ సతులకు మీసాలు
రావడం, భర్తలు గర్భం ధరించడం జరుగుతూ ఉన్నట్లుంది.

శ్రీ కుందుర్తి సత్యనారాయణ

అన్నులమిన్న చన్నుగవ యందల మెక్కె నిదేమి చోద్యమో!

పన్నుగ ధారుణీతలముపై ఒక వింత లభించినట్లు సం
పన్నుని అండదండలకు పాత్రత గల్గెనటంచు వేశ్య తా
నెన్నక యుండె పూర్వగతి నించుక యేని మదాంధకారయై
అన్నులమిన్న చన్నుగవ అందల మెక్కె నిదేమి చోద్యమో!

ఒక సంపన్నుని అండదండలు లభించినందులకు వేశ్య మిడిసిపాటు
పై పద్యలో వర్ణింపబడింది.

శ్రీమతి చోళవరపు మాణిక్యము

కాయని కాయ ఫలమ్మగున్ గదా!

ఆయత పాండితీబల సమంచిత చంచదుదాత్త భావరే
ఖాయుతుడై కవీశ్వరుడఖండవచోగతి రాజసన్నిధిన్
పాయని వాదనాబలము భాసిలజేయుచు కీర్తికాంతులన్
కాయఁగఁజేయ దిక్కుల సుకాయనికాయ ఫలమ్మగున్ గదా!

సత్యవీశ్వరుడు తన పాండితీబలముతో రాజులను మెప్పించి కీర్తి
శరీరుడవుతాడు.

డా॥ సూరం శ్రీనివాసులు

కాకరకాయ మామక నమోఽస్తని చుక్కలతోడు పల్కెడున్.

నీ కథనా పటుత్వకమసీయత చెన్నఁడరంబె? దుష్టహృత్
భీకర! యంచు సూర్యుఁడు పదింబది సంస్తుతిఁజేసె శ్రీహరిన్
ప్రాకట దివ్యమంగళ విభాఃరరూపమయా! సమస్తలో
కాకరకాయ! మామకనమోఽస్తని చుక్కల తోడు పల్కెడున్.

సూర్యచంద్రులు శ్రీహరిని ప్రార్థిస్తున్నారు. సమస్తలోకములకు
ఆకరమైన (నిలయమైన) వాడుగా భావించి హరిని చుక్కల రేడు
(చంద్రుఁడు) ప్రార్థిస్తున్నాఁడు.

డా॥ యం. శృపాచార్యులు

చంద్రమతిన్ వరించె మునిచంద్రుఁడు మోక్షపథానుగామియై

సాంద్రతపోబలోన్పతియు, సంయమనానుభవప్రభావని
స్తంద్రవిధాప్రపంచమును స్వాంతము నందున వెల్లుచుండఁగా
మంద్రగఢీరచిత్తమున మార్దవమొప్పుఁగ తైత్యఃస్ఫురత్
చంద్రమతిన్ వరించె మునిచంద్రుఁడు మోక్షపథానుగామియై

సంయమనభరితమైన చాంద్రీ స్వచ్ఛమైన నిర్మలాంతరంగాన్ని
మునివర్యుడు కోరుకున్నాడు. 'వరించు' అనగా 'కోరుకొను' అనే అర్థం
ఇక్కడ స్వీకరింపబడింది.

శ్రీ సిహెచ్. రావేశ్వర శర్మ

కాకరపూలు పూచి తెగకాసెను కమ్మని నిమ్మకాయలన్.

పోకడ బాల్య సంస్కృతుల బుద్ధి గుహంతర సీమ నింపఁగా
ఆకరణిన్ పొనర్చుటకు నాత్మము చంచలతన్ వహించె; దీ
పాకరవేళ నింపె ప్రకటార్చుల వేగమ నిమ్మకుప్పలన్
కాకరపూలు పూచి తెగకాసెను కమ్మని నిమ్మకాయలన్

ఒక రైతు ఇంటిలో నిమ్మకాయలు కుప్పలు కుప్పలుగా పోసి
యున్నారు. బాల్య చాపల్యంతో ఆ రైతు బిడ్డ నిమ్మకుప్పలపై న
కాకరపూలు వెలిగించడం ప్రారంభించాడు. అది దీపావళి దినం కాబట్టి.

శ్రీ అంబడిపూడి చంద్ర శేఖరశాస్త్రి

పువ్వులు గందకుండ రసముల్ గొను తేటుల వంటి నేర్పునన్.

ఎవ్విధి బోధసేసినను ఇంచుకయైన నెరుంగ రాత్మలన్
మవ్వపులీల నీ మధువనంబున నుండు ఫలంబులెల్ల బల్
రువ్వచు నుండనేల రుచి రూఢిగఁ గ్రోలెడి లీల సేయుండి
పువ్వులు గందకుండ రసముల్ గొను తేటుల వంటి నేర్పునన్

శ్రీరాముడు వానరసైన్యంతో అంటున్నాడు. “పువ్వులు కందకుండ
అందులో ఉండే మకరందాన్ని ఆస్వాదించే తుమ్మెదలలాగా ఈ మధు
వనంలో ఉండే పండ్లని ఆస్వాదించండి”, - అని.

డా॥ ఆకురాతి పున్నారావు

వీనుఁగు నెదిరించి పోరి యెటుక జయించెన్.

మానిత గణేశు వాహన
మానె చనవు పేర్ని బహుపదార్థంబుల ను
గ్రాననము లేని మస్తపు
జీనుఁగు నెదిరించి పోరి యెటుక జయించెన్

వినాయకుని వాహనమైన ఎలుక స్వామి: దగ్గర చనవుకొద్దీ
విపరీతంగా బహుపదార్థాలు భుజించింది. ఆ అనందంలో స్వామినే ఎదిరిం
చింది. స్వామి ఆశ్చిత ప్రసన్నుడు కాబట్టి దాని జయాన్ని మన్నించాడు.

శ్రీ వంగల కేశవశర్మ

కుక్కకు నక్క బుట్టె కవి కుంజర! కుంజర మేల పుట్టదో!

ఎక్కటి ధీబలోద్ధతిని ఏపు వహించె, మహాన్నతంబుగా
అక్కట రాజ రాజ, తని కొత్తజుండయ్యెను లక్ష్మణుండు స
మృక్కలితంబు గాదిది; యథార్థము నారయ, ఘోరకాలపున్
కుక్కకు నక్కబుట్టె కవి కుంజర! కుంజర మేల పుట్టదో!

రాజ రాజైన సుయోధనుండు కాలభైరవ సదృశవిక్రముండు.
అతనికి నక్క వంటి లక్ష్మణకుమారుండు జన్మించాడు గదా!

శ్రీ అరవపల్లి దత్తాత్రేయశర్మ

రాజె తరాజుగా నవతరం బవతారముదాల్చె నీయెడన్.

రాజిత రాజధర్మములు రమ్యత వీడెను; సొంపుదప్పె సం
యోజనముల్, సమన్వయము నొందక యుండెను, చిత్తవృత్తుల్
అజిగ నొప్పె జీవసభరాన్వితమైన సమస్త యత్నముల్
రాజె తరాజుగా నవతరం బవతారము దాల్చె నీయెడన్.

రాజసదృశులైన వాళ్ళంతా తరాజులొత్తూన్నందువల్ల సమకాలీనం
లో సత్యసంగతమైన సమన్వయం లోపిస్తూ ఉంది.

శ్రీ ఆకుల వెంకటేశ్వరరావు

తల్లికి మిండగా డనుట తథ్యమ! ఆతని గొల్వ న్యాయమా!

పుల్లసరోజ నేత్రకడ పోడిమి సూపంగ వచ్చె వృద్ధుండొ
కల్లరి; భోగభాగ్యములు కల్లంగజేయు తలంపు లేక ఉ
ద్యల్లలితాత్మతన్ వదలి యారటి వెట్టెను ప్రౌఢ వేశ్యకున్
తల్లికి మిండగాడనుట తథ్యమ! ఆతని గొల్వ న్యాయమా!

ఒక యౌవనవతియైన వేశ్య యొక్క తల్లికి విటుఁ డైన వాడు సహజంగా వృద్ధుఁడై ఉంటాడు. అటువంటివాణ్ణి జవ్వని అంగీకరింప గలదా ?

శ్రీ యం. జనార్దనశర్మ

ఆంధ్రులు భారతావని సమైక్యము కోరరు దేశభక్తులై .

తంద్రవిలోలవై భవ సమీక్షితమై జనతాప్రభుత్వ ని
స్తంద్ర గతుల్ సమ స్తమును దార్కొను చుండఁగ వీడి కాంగ్రెసున్
సంద్రముగా గ్రహించి రదె సర్వము నొప్పఁగ పొంది రన్యమున్
ఆంధ్రులు భారతావని సమైక్యము కోరరు దేశభక్తులై

భారతదేశం సమస్తం జనతాపార్టీ గెలిస్తే, ఆంధ్రులు అప్పుడు కాంగ్రెస్‌నే ఎన్నుకున్నారు. దేశమంతా మళ్ళీ కాంగ్రెసును గెలిపిస్తే ఆంధ్రులు తెలుగుదేశం పార్టీని గెలిపించారు.

శ్రీ మాడభూషి నరసింహాచార్యులు

మధ్యాహ్నంబునఁ దోచెఁ జుక్కలు నభోమధ్యంబునఁ జక్కవీ!

సాధ్యాసాధ్యవిచక్షణా రహితుఁడై క్షౌనాధుఁడున్, సత్కవీబ్
స్వాధ్యాయాభ్యసన క్రియల్ గనక యాజ్ఞాపించె నేతత్క్రియా
రాధ్యుండైన కవీశుఁ డీక్షణములన్ రాజిల్ల తత్ ధ్యాసతో
మధ్యాహ్నంబున తోచెఁ జుక్కలు నభోమధ్యంబునన్ సత్కవీ!

మహారాజు ఆదేశంతో కావ్యప్రపంచ నిర్మాణధ్యాసలో ఉన్న సత్కవి భావనా జగత్తులో మధ్యాహ్నకాలంలో ఆకాశంలో చుక్కలు తోచాయి.

శ్రీ జంద్యాల జయకృష్ణ బాపూజీ

ధవునిఁ ద్రావది తన్నె మూతి పగులఁ ధర్మప్రకారంబుగఁ.

అవిధేయంబు వహించి దుష్టమతివై అస్మత్ సతీరత్నమున్
 కువికారంబుగ నొంపజూచెదవురా! కూరాత్మకా! దుష్టసైం
 ధవ; నిన్ దన్నెద నంచు భీముడన చింతాక్రాంతుడౌ దుస్సలా
 ధవునిన్ ద్రౌపది తన్నె మూతి పగులన్ ధర్మప్రకారంబుగన్
 దుష్టమతి, దుస్సలాధవుడు నైన సైంధవుని మూతి పగులునట్లు
 ద్రౌపది తన్నడం ధర్మప్రకారమే.

శ్రీ మల్లాది శ్రీహరిశాస్త్రి

పతిని సహౌదరా! యనుచు పార్వతి పిల్చెను భారతంబునకా.

సతత సమగ్రరూపబల సంకలితోన్నత సత్యధర్మ సం
 గతులకు నాలవాలమయి కానంగవచ్చెడి విష్ణుమూర్తి ను
 ద్యతగతిమై హృదంతరము నందున నిల్చి నుతించి యిందిరా
 పతిని సహౌదరా! యనుచు పార్వతి పిల్చెను భారతంబునన్

ఇందిరాపతియైన విష్ణుమూర్తిని పార్వతి సౌదరా! యని సంబో
 ధించడం భావ్యమేగదా :

శ్రీ జన్నాభట్ల వీరేశ్వరశాస్త్రి

చంద్రుని ముద్దు పెట్టుకొనె జానకి కోర్కులు సందడింపగన్.

మంద్రమసోజ్ఞమై, హృదయ మానిత రాగము లొప్పగ్గా, శరత్
 చంద్రికలన్ వెలార్చు మృదు సంగతహాస విలాస పైఖరుల్
 సొంద్రములయ్యె, సూర్యకులసాగరసంభవుడైన యట్టి రాజ్
 చంద్రుని ముద్దు పెట్టుకొనె జానకి కోర్కులు సందడింపగన్

సూర్యకులసాగరచంద్రుడైన శ్రీరామచంద్రుని సీతా దేవి వి
 చుంబించింది.

శ్రీ బి. వి. లింకన్

రణమున గూల్చె రాముని పరాక్రమ హీనుడొకండు నిర్దయకా.

ప్రణయతపః ప్రసన్నగుణ బంధుర మూర్తి రఘూద్వహుండుగా
గణుతి యొనర్పఁ జాలక వికారమతిన్ రజకాధముండు మా
ర్గణముల వంటి మాటల ధరాసుత జీవన మాధురి న్నకా
రణమునఁ గూల్చెరా! ముని! శరాక్రమహీనుఁ తొకండునిర్దయన్

ఒక రజకాధముండు అకారణంగా సీతా జీవనమాధుర్యాన్ని భగ్గుం
చేశాడు గదా!

శ్రీ బండ్లమూడి సత్యనారాయణ

దున్నను గని కన్నుగీటె తొయ్యలి అహహ

మన్నన సేయుచు శృంగా

రోన్నత రస హావ భావ యుక్తాకృతియై

చెన్నుగ నొక మందిరమం

దున్నను గని కన్నుగీటె తొయ్యలి యహహ !

అందున్ + నను = అందున్నను.

● ప్రస్తుత ప్రసంగములు.

1. శ్రీ సాంధ్యశ్రీ

2. శ్రీ గద్దె వీరరాఘవయ్య

3. శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావు

4. శ్రీ పి. యస్. దత్తప్రసాద్.

వీరి చమత్కార ప్రశ్నలకు తగిన చతుర రీతిలో సమాధానములు
చెప్పబడినవి.

అశువులు : ప్రేక్షకులలో మండి నలుగురికి కోరిన అంశములపై
పద్యములు చెప్పబడినవి.

మొత్తము 108 మంది వ్యచ్ఛకులకు వారు కోరిన అంశములు
పరిపూర్ణ తృప్తికరముగా చెప్పబడి, ధారణచేసి పునరుద్ఘాటన చేయ
బడినవి.

కవి పండితుల అవధాన ప్రశంస

ప్ర శం స

‘తెనుగులెంక’ శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తి

అప్పుడు బట్టమూర్తి మొదలై నకవుల్ బుజమప్పశించినా;
రిప్పుడు మేడసాని సిడమెత్తై వధాన విధాన చాతురిన్
ముప్పిరిగొన్న మోదమున మోహనుపైఁ దెలుగంటితోఁటపూల్
గుప్పి రయారె! యంచు సరికొండ మనీషియు మాడభూషియున్

అవిరతరాజకీయసమ రాంకితజీవితమై నలంగుచున్
నవయుజనమ్ము సమ్మదసనాధము కావలెనన్న సాహితీ
ప్రవణము కావలెన్, గళలపట్ల మమత్వము నేర్చుకోవలెన్
కవులకుఁ జుట్టమై మెలఁగఁగావలయున్ గనువిప్పఁగావలెన్.

మ న మే డ సా ని

డా॥ కరుణశ్రీ

శ్రీమాన్ పద్మావతీనాథః స్వామీ సప్తగిరీశ్వరః
శ్రీవేంకటేశ్వరః పాయాత్ మోహనం విశ్వమోహనమ్

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు, ధీరులు కొప్పరపుం గవీశ్వరుల్
సరసులు కాశికృష్ణ కవిత్రయములు, విజ్ఞులు పూర్ణప్రజ్ఞు లిం
దరు-మరి కొందరున్ శతవధానసరస్వతికిన్ మనోజ్ఞమున్
కర మరుదై న సోధమును గట్టిరి ఏబదియేండ్లక్రిందటన్

అల తాలినాటి “గర్తపుర” మందలి చక్కని మేడలోని ప
ల్కుల దొరసాని నిప్పు డనుకొందురు కొందరు “మేడసాని”గా
పలుకు వెలంది “మోహనశుభాకృతి” దాల్చి శతావధానమున్
సలిపెను మేడమీది కలశాకకు బంగారునీరు పోయుచున్ !..

కులపతి కృష్ణుడై కూర్చుండి నొగలపై
 సారధ్యకృత్యమ్ము సలిపె నేడు;
 వీరాధివీరుడై విజయవిహారుడై
 మేడసాని పరాక్రమించె నేడు;
 సరస సదస్సుల జయజయ ధ్వనులతో
 శతవధాన రథంబు సాగె నేడు;
 సమ్మోహనాస్త్రమ్ము సంధింప సభ్యులు
 పారవశ్యము నందినారు నేడు;

చక్కదనమున కొకవింత చక్కదనము
 జాణతనమున కొక నెరజాణతనము
 కమ్మదనమున కొక మంచి కమ్మదనము
 కళల కొక క్రొత్త కళ వచ్చె గర్తపురిని

సంధ్యాసటన్మహేశ్వర శిరస్సంభ్రమ
 గంగా తరంగశీకరము లనగ,
 శ్రీ రఘుస్వామిపై సీతమ్మ పోసిన
 మేలి ముత్యపు తలంబ్రా లనంగ,
 వర్షాగమమున పర్వతసానువుల నుండి
 జలజల దుముకు నిర్ఘరము లనగ
 త్రాళ్ళముళ్ళను విప్ప తల్లుల పాల్ ద్రావ
 దౌడు తీసెడు లేగదూడ లనగ

వెంటవెంటనె గాండీవి వింటి నుండి
 బయలుదేరెడు శర పరంపర లనంగ
 పద్యపాదాలు నీనోట పరువులెత్తు
 ఆశుకవితావిహార! మోహన కుమార!

దీవించినారులే! తిరుఁతి వేంకటే

శ్వరులు నీ మోహనశైలి గాంచి;
కొనియాడినారులే! కొప్పరపుం గవీ

శ్వరులు నీ అశుభైఖరిని జూచి;
మది మెచ్చెలే! నీదు పదగుంఘనల గని

వేలూరి శివరామ విబుధవరుడు;
దిగివచ్చెలే! నిన్ను తిలకింప మింటి చు
క్కలును విద్యుద్దీపములుగ మారి;

నచ్చి నీ కమ్మదనమును మెచ్చుకొనియె
అపర సూతమహర్షియౌ త్రిపురనేని;
నేటి అవధాన కవితలో సాటిలేని
మేటి “రసరాజధాని” మా “మేడసాని”

“అల్లసాని” సాని అలనాడు నొప్పించె
వేదవేత్త నొక్క విప్రవరుని;
“మేడసాని” వాణి నేడు మెప్పించెను
వేలకొలది సత్కవిప్రవరుల

“అల్లసాని” సాని అల్ల రిపిల్లయై
మంచు మలల సంచరించె నాడు;
“మేడసాని” వాణి మెత్తనిపిల్లయై
మంచి సభల సంచరించె నేడు.

మోహనీ కటాక్ష మోహనాస్త్రిలకు
సొలసి సోలి రపుడు సురలసురులు;
మోహనుని కవిత్య మోహనాస్త్రిలకు
పరవశించి రిపుడు ప్రాజ్ఞవరులు

పంతులయ్య పలకపై న వ్రాసిన “ఉప్పు
కప్పారమ్ము” నొప్పజెప్పలేము;
నూరు గంటములకు నూరు పద్యమ్ములు
జెప్పి-త్తిప్పి-అప్పజెప్పె నితడు

మేడసాని వాణి వాడవాడల కెక్కె;
మేడసాని కవిత మేడలెక్కె;
ఆశుకవిత క్రొత్త అందాలు ధరియించె;
మోహనుండు విశ్వమోహనుండు

మీ సము లుండిన గాదా
మీసము లుండుట కటంచు మీరందురొకో;
బాసల భారతి యగుటను
మీసమ్ములు దేనికంచు మేమందుములే!!

జమ్మలవండక మాధవరామ శర్మ మహాపాధ్యాయ, పర్యనాచార్య, అభినవభారతి

అవధానముల చూచితిని. అష్టావధాన భావనచేసితిని శతావధానముల
చూచితిని. సహస్రావధాన మెరుగుదును. ఇట్టివి చిత్రకవితావధానము
లగునని నా అధీతము లవగతములు నాకు నేర్పినవి. పాండిత్యము
కవిత్వము పురాణభట్టత కృషివైశిష్ట్యము భాగవతభావులకు వలయు
ధర్మమని నాలో నేను భావించును. వ్యుత్పత్తి కలిమి, వర్ణనాచతురత,
గూఢార్థ నివేదనము, విద్యావిశేషవిశిష్టత, పరాప్రతిభా వైదగ్ధ్యము,
శ్రీమోహన జనర్భాగ్యము. సర్వత్ర వైదగ్ధ్యము పాండిత్యాద్వైతముతో
నుండుట నా ధర్మాద్వైతమున మోహనా శ్రయముగా నుండుట నాకు
శ్రవశ్రీపీతి.

ధర్మార్థక మమోక్షముల నే
జన్యము చొధురి స్వభావము.
చతురశ్ర శోభ చొధురికింను
భావుకు శ్రోత్పభాతల చాతు
ఉదాత్తతలను చమత్కారముః
శ్రోత లిట్టివానిలో నలవడిరి.
లుందురు. కొందరు తృతీయద్ర
కల కలముతో దంతకాంతులు
మోహను పుష్టి. సమభావనలో
న్యూనతారహితులను ఆత్మను
గలరు.

దండ సామం
త్య చాతుర్య
బుగు గావుత.
ర్ల లితత్త్వము,
సహృదయ
రు. సమాను
మ గించుదురు.
గాధికుల తుష్టి
భావించును.
మరి గుర్తింప

ఒకనాటి శతపద్యపద్యా స
సంశయపరీతు లయిరి. మోహన
స్వయం సంపూర్ణములగు ముత్తముల సంకరములు
అభిజ్ఞప్రశంసలను వక్రోక్తిస్పంద ప్రస్పందితము లగునట్లునయోగింపుడు.
మోహన హృదయా! హృదయబలమున నవావధాన విధాన మవలంబిం
చుట యుక్తమని నా చేతమున నున్నది. కవికంఠాభరణము, విదగ్ధముఖ
మండనము, ఈశ్వర శతకము, దేవీ శతకము ఇత్యాదులను మరల నను
సంధానింపుడు.

భాషామిత్ర - అక్షరముష్టికము - బిందుమతి - ప్రహేళిక-క్రియా
గుప్తము-అక్షరాను సంధానము విభక్త్యాభాసము-శాస్త్రకవిత-ఈ దృశముల
సమీక్షించి నవవిధానమున కూర్చుట నవవిధానము. పునర్నివ
విధానము. అస్తు

కావ్యావధానచాతుర్యం ధారణాభ్యాసపాటవం
ధ్యానసమాధిసంప్రాప్తం మోహనచొధురి తపః

మ ధు రా ను భూ తి

అచార్య బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం

తెలుగుశాఖ అధ్యక్షులు, నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయము, నాగార్జున నగర్.

మేడసాని మోహన్ గారి శతావధానం మూడోరోజు సమావేశానికి అధ్యక్షతవహించే మహావకాశాన్ని, డాక్టర్ ప్రసాదరాయ కులపతిగారు నాకు కల్పించారు. అది నాభాగ్యంగా భావిస్తాను. అందుకు వారికి నా కృతజ్ఞత లెల్లప్పుడూ ఉంటాయి.

అది పతాక సన్నివేశం. రెండు రోజులుగా సమస్యలు, దత్తపదులు, వర్ణనలు రెండేసి చరణాలు పూర్తి అయినాయి. ఇప్పుడు శేషాన్ని పూరించి, పద్యమంతా ధారణచేసి చెప్పాలి. ఒక్కొక్క పూరణం అలవోకగా కావించి చెప్తుంటే సభ్యులు, వ్యచ్ఛకులు ఆనందాతిరేకంగా కరతాశధ్వనులతో 'ఆహా! ఆహా!' అంటూ తమ పారవశ్యాన్ని ప్రకటించటం ఆలకించే ఆనందోత్సాహం నాకు లభించింది.

మేడసాని మోహనుని వినయవినమితత్వం నన్ను ముగ్ధుణ్ణి కావించింది. ఆతని ధారణ, ధార అదేదో మహత్తరమైన అపూర్వ పూర్వ జన్మసుకృత మనిపించింది. తెలుగు భాషపట్ల, తెలుగుపద్యంపట్ల ఆదరణ సన్నగిలుతున్న ఈ రోజుల్లో, తిరిగి అభిమానాన్ని పునరుజ్జీవింపజేయటానికి అవతరించిన కారణజన్ము డనిపించింది. ఎప్పుడో వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగారు, తిరుపతి వేంకటకవులు, కొప్పరపు కవులు శతావధానాలు చేశారని వినికిడి. అవి ఇలా జరిగాయా? ఏమో!!

ఇది వినుకలి, కనుకలి కూడా. గుంటూరు సాంస్కృతిక చరిత్రలో సువర్ణక్షరాలతో లిఖించదగింది. ఈ అష్టోత్తరశతావధానం పై విద్య విలసితమైంది. రెండూల్ ని పద్య పూరణలు అల్లిష్టమనోహరకై లీ విన్యాస విలసితాలు. కొన్ని క్లిష్ట ప్రాససంఘటితాలు అయినా అవధాని గారికి నల్లేరు పై ని బండి నడకే గావటం ఆశ్చర్య జనకం. మారుమూల వృత్తాల్ని గూడా సామాన్య వృత్తాలుగానే అవలీలగా నడిపించిన అవధానిగారి ప్రతిభ ఆసాధారణం, అనిదంపూర్వం, ఉదాత్త మధురానుభూతి కాలవాలం.

మోహనశతావధానం

డా॥ తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావు

తెలుగుశాఖ అధిపతి, బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయము

చిన్నప్పడు మా అమ్మగారు పని తొందరలో వున్నప్పడు “అబ్బబ్బ! అష్టావధానం శతావధానం అయిపోతోంది!” అని విసుక్కోడం విన్నాను. కాని, నిజంగా అష్టావధానం, శతావధానం ఎలా ఉంటాయో చూడలేదు అప్పట్లో. తర్వాత 1964లో తిరుపతి యూనివర్సిటీలో రిసెర్చ్ చేసేటప్పుడు సి. వి. సుబ్బన్నగారి అష్టావధానం చూశాను. తర్వాత చాలా మంది పండిత మిత్రులు అష్టావధానాలు చేయడం మాత్రమే చూశాను. శతావధానం చూడలేదు. అయినా ఈ అష్టావధానాల్లో కొందరు తమపేరు చివరో, ముందో ‘శతావధాని’ అని తగిలించుకొనేవాళ్ళు. వీళ్ళు శతావధానాలు ఎక్కడ చేశారో ఆ దేవుడికే తెలియాలి! ఇటీవల శ్రీ మేడసాని మోహన్ శతావధానం చాలా పకడ్బందీగా సభారంజకంగా చేస్తున్నారని విని చూడాలని కుతూహలపడ్డాను. (మిత్రుడు డా॥ మల్లెల గురవయ్య ద్వారా వీరి ఆశు కవితాధారను గురించి ముందే వినివున్నాను) ఆ కుతూహలం గత జూన్ 27-28 తేదీలలో తీరింది. ఆ ప్త మిత్రులు డా॥ ప్రసాదరాయ కులపతిగారు నాకీ అదృష్టాన్ని కలిగించారు. శతావధానంలో నిజంగా వంద మంది పృచ్ఛకులుండరనీ, ఏదో 20, 30 మంది మాత్రమే ఉంటారనీ, ప్రశ్నలు కేవలం వర్ణనలకు మాత్రమే పరిమితమై ఉంటాయనీ, తిరుపతి వేంకటకవుల శతావధానాలు కూడా ఇలాగే జరిగేవనీ పెద్దలు చెప్పగా విన్నాను. కాని శ్రీనాథపీఠం వారు గుంటూరులో ఏర్పాటు చేసిన మోహన్గారి అద్భుత శతావధానంలో నా ఉహలన్నీ తలక్రిందులయ్యాయి....నిజంగా వంద కుర్చీలువేసి వందమంది పృచ్ఛకుల్ని కూర్చోబెట్టారు. వర్ణనలు 25 మాత్రమే ఉంచారు. 25 దత్తవదులూ, 50 సమస్యలూ చేర్చారు. మూడురోజులు మహత్తర సరస్వతీ యజ్ఞంగా నిర్వహించారు. అన్నింటినీ తరుణ మోహన్ అవలీలగా దాటివేశాడు. “ఓహో! ఒక గొప్ప కవితా సంప్రదాయం నిరాడంబరుడైన ఈ యువకుడిలో ఎంత

రహస్యంగా దాక్కుంది!” అని నేను దిగ్భ్రమ చెందాను. ఎన్ని కవితా విప్లవాల్లా, కాకరకాయల్లా వచ్చినా సంప్రదాయంలో బలమైనది బ్రతికే వుంటుంది అనడానికి ఈ మోహన శతావధానం ఒక ప్రత్యక్షసాక్షి! శతావధాని ప్రతిభతోపాటు, ఒక గొప్ప సూత్రధారుడిలా దాన్ని నిర్వహించిన శ్రీనాథపీఠాధ్యక్షులు డా॥ ప్రసాదరాయ కులపతిగారి పాండిత్య దక్షత కూడా సభ్యుల్ని అడుగడుగునా అలరించింది....

ప్ర శం స

‘కవిరత్న’ ‘కుమారసరస్వతి’
యామిజాల పద్మనాభస్వామి

శు భా శీ స్సు

శ్రీవాణిగిరిజారూపా శ్రీవాక్సౌభాగ్యదాయినీ
మోహనం సతతంపాయాత్ శ్రీ మాతా భువనేశ్వరి

౨

శతవధాన విధాన విజ్ఞానమూర్తి నిరుపమజ్ఞప్తిశక్తి సన్నిహితశక్తి
ప్రకృతిమోహన వాక్ప్రభాభాసమాన! మోహనా! వర్ధిలుముయశఃపూర్ణశశిగ

౩

పలుకులరాణికిన్ కొమరు బ్రాహ్మపు బిడ్డడవై తివీపు నీ
పలుకున ఆమె చిర్నగవు భావసుగంధవిలాస సంపదల్
సలలిత రీతి నింపుచునుసాకుచున్నది నేనెరింగితిన్
ఫలమసమాన మొందితివి; ప్రాగ్జనిసత్కృతిమీర మోహనా!

౪

వాక్పయోధర ధారశపాతమౌచు
వెలయుచున్నది వీనుల విందుగాగ;
ఇట్లెసాగుత కలకాల మేకరితి
మోహనా! ఆంధ్రజాతి సమ్మోహనముగ

తలపించితి మాగురువుల
 పలుకున పద్దెమున బదులు పలికెడిరీతిన్
 విలసిల్లు మిట్లె తెరు వి
 మ్ముల సొమ్ముగః మేడసొనిమోహనసుకవీ!

శు భా శం స న వ్
 ముదిగొండ శివరామకృష్ణశాస్త్రి

యస్. యం. ఓరియంటల్ కాలేజి, ఆకిరిపల్లి.

కులపతి శివమూర్తిం ధీరమాలోకయంతం
 కిమపి కిమపి చిత్తే నిశ్చలం భావయంతమ్ ।
 సరస కవి గణైస్తేః పండితైరావృతం, తం
 మధుర విజయరూపం మోహనం భావయేఽహమ్॥

శక్త్యో, యుక్త్యో, అతమవిభవయా, చాద్వితీయోఽ, వధానీ
 సద్యోహృద్వైర్గురులఘుయతైశ్చాశుగైః పద్యభాగైః ।
 ప్రాజ్ఞంచై నం ధనవతిసఖం తోషయిత్వా ప్రసాదం
 లేభేఽపూర్వం, శివకృతమహో గౌరవం, మోహనోఽయమ్ ॥

అవధానీ మేడసొనీ మోహన స్సర్వమోహనః ॥
 శ్రీనివాస కటాక్షేణ చిరంజీయాచ్ఛభాన్వితః॥

ప్ర శం స

శ్రీమాన్ కోగంటి సీతారామాచార్యులు

శ్రీనాథుండయి, తిమ్మరు
 సై, నాకాధీశ సభ బృహస్పతి యగుచున్
 వాణి వీణా మృదు ని
 క్వాణమ్ముల పలుకెసంగు కవి కులపతికిన్

అకలంక ప్రతిభావిశేషములచే నష్టావధానమ్ము నీ
సకలాంధోర్విని నేలినట్టి ఘను నస్మద్గోత్రు శ్రీనాథ పీ
ఠకలాపై భవమెల్లఁ దానగుచు నింటన్ బైట రాణించు నా
శుకవీంద్రున్ మదిమెత్తు మా కులపతిన్ సోదర్య విద్యన్మణిన్

సరిగా నూర్వురు పండితోత్తములు ప్రశ్నల్ నిల్చివర్షింపఁ గుం
టురిలోనం బొనరించి మించె గురు లోహోయంచుమెచ్చంగ వే
లురి విద్యత్కవి శబ్దశాస్త్రనిధి యుల్లోలన్ మహాప్రజ్ఞ నా
పురి నీ విప్పుడు సేయుచుంటివి జనంబుల్ మెచ్చ మేల్ మేలనన్

సాతత్యంబుగ నీ మహాశుకవితా సంపత్తి భాసింప మా
చేతంబుల్ నవ హర్షమొప్ప వికసించెన్ సారభశ్రీల, న
ద్వైతీ మీకము నీ వధానము బుధుల్ తాదాత్మ్యముం బొందిరో
యీ! తధ్యమ్మిది మేడసాని శుకవీ! యేపారు వేవేండ్లుగా

ధారణ తగ్గదు మతి వా
గ్ధోరణి యే కొంచెమేనిఁ గుంటు వడదు ని
స్సారమ్ముగా దొకింతయు
శారద నీకగుట పూర్వజన్మ సుకృతమౌ

తడబాటించుకలేక భావమును, సందర్భమ్ము శబ్దమ్ముఁ గూ
ర్చెడు నీప్రజ్ఞ సమస్త పండితుల హర్షింపంగఁ జేసెన్ బళా!
మెడసాన్యన్వయ మోహనా! నినుఁగడున్ మెత్తున్ మమున్ ముంచివై
చెడు గంగార్పురి నాఁ దెలుంగు ప్రజ వాసించున్ మహాహ్లాదతన్

పిడుగులవంటి పండితులు వృచ్ఛకులెల్లరు నీ వధానమే
యెడ యెడమీని ధాటి యెలయించును నర్జును నస్త్రవైఖరిన్
పొడిపొడి మాటలేమిటికి పొడిమి మీర యొసంగుచున్న మా
యుడుగర నీ కవిత్వసతి కొప్పును గావుతఁ గంఠ సూత్రమై

ప్ర శం స

డా॥ గుండవరపు లక్ష్మీనారాయణ M.A.Ph.D.

ఆంధ్రోపన్యాసకుడు, జె.కె.సి. కళాశాల, గుంటూరు.

తెలుఁగులదైన ప్రక్రియగఁ దేలి, విచిత్ర కవిత్వపాద పూ
జల విహరించు శారద ప్రసాదము లష్టశతావధానముల్
కలుగును కోటికొక్కరుఁడొకానొకడేడో వధాని, వాని యం
దలి కవితా వధూటి వదనప్రభ తెల్లని తెల్లు తల్లియౌ.

అవధానప్రతిభావతీ ప్రణయగాఢాలింగనానందనో
త్సవ సంప్రీత మనస్క! ప్రీణిత వచస్కా! నా నమస్కారముల్
వివిధ ప్రాశ్నిక పద్యవాద్య కవితాపేక్షాక్షతల్ వేయఁగా
నవధానాంగన మోహనాంగనగ మోహన్! మారె సోఽహమ్మనన్

రసికుల వినోదమే డంబరప్రకర్ష
నవ రసానిల చలితమైన చెలి రసన
ధారగా గరిమోహన ధోరణి యగు
చౌదరి యగు వధాన విహార వేశ

ప్ర శం స

డా. యం. పాండురంగారావు, M.A.Ph.D.

ఆంధ్రోపన్యాసకుడు-హిందూకళాశాల, గుంటూరు.

సరగశతావధానములు పండిత వర్గము తృప్తిచెందగా
తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు దివ్యత చేసిరటంచు చెప్పగా
కరమువిశాల భావమున కమ్మగ వింటిమిగాని నేడిటుల్
సరసుడు మేడసాని బహుచక్కగ చేసిన చూచి పొంగమే.

మనమువేసిన ప్రశ్నలే మనకు కాగి
తములుచూడక మనసుకు తలపురావు
వందమందికి సరియైన పద్యములను
ధారణను చేసి చెప్పు నిన్ తరమె పొగడ

మంజులభావ సంపదలు మాధురిగొల్పు సుశబ్దజాలముల్
రంజితశైలి చందములు రమ్యవికాసములిచ్చు చందముల్
కొంజికురాకు కల్పనలు కోమల నవ్య వినోదవల్లరుల్
శింజితగాన వాహినులు చిందును చొదరి పద్యరాజముల్.

ప్ర శం స

అష్టావధాని, డా. కొత్తవల్లి ఘనశ్యామల ప్రసాదరావు, M.A., Ph.D.

ప్రధానకార్యదర్శి, జాతీయ సాహిత్య పరిషత్, ఆంధ్రప్రదేశ్

శ్రీకర మేడసాని కవిశేఖర నీయవధాన శేముషుల్
నాకధునీ తరంగము లనంతదిగంతయశస్సుగంధముల్
వాకలుగట్టు తేనియలు, వన్నెల వెన్నెల పూలపున్నముల్
లోక మనోజ్ఞ భావుక విలోకన పర్వము లుర్వి నెప్పుడున్

పోడశి చూచితి నొకపరి
నేడిచట నీ శతవధాన నిపుణత గంటిన్
వాడని పరిమళములనే
నాడును భవదీయకావ్య నందన మెసగున్

వేడుక లవధానమ్ములు
నాడవి కవితలను ప్రీతి నలవరచె ధరన్
నేడివి సుడివడుబ్రతుకుల
కేడుగడగ నిల్పు ప్రజల నేకాగ్రమతిన్

సు వ ర్ణా భి షే క ము

యార్దగడ్డ వెంకట సుబ్బారావు

మున్నవధాన పద్ధతికి మూర్తికవీంద్రునుపజ్ఞమూల; మా
తెన్నురసజ్ఞమోహనము; దిద్దిరి తిర్పతివెంకటేశ్వరుల్
మున్నగుశేముషీనిధు లపూర్వవధానవిధానచాతురిం
గ్రొన్ననలాండ్రభారతికిఁ గూర్చిరి తీర్చిరి దిగ్విదిక్కులన్

భారతవర్షమందుఁగల భాషలె కాదు, ప్రపంచభాషలం
దీరమణీయ సత్కళకు నెవ్వరుఁ బూనర యింతవట్టు; నీ
గౌరవ మాండ్రజాతికొక గర్వనిదాన నిధాన మాయెఁ ద
ద్వీర విసోదకేశి భవదీయ ముఖంబునఁబ్రస్తురింపఁగన్

పుట్టుకయెప్పు; డీ భువన మోహనమౌ నవధానదీక్ష చే
పట్టుటయెప్పు; డీ చిటుతపాయమునండఖిలావధాని స
ప్రమాట్టను పట్టబద్రమహిమంగనుబెప్పుడో; యబ్బురాలకుం
బుట్టవు మేడసానికులభూషణ! ప్రాజ్ఞరసజ్ఞతోషణా!

సూరులు నూలుమంది నినుఁజుట్టి యలంతలువెట్టుచుండినన్
వీరవిసోదపాత్రముగ విక్రమలీలఁ దెరల్చి పుచ్చుచున్
వారిధినాఁ గలంగక సభాసదులం గరఁగించి మించు నీ
ధారణమద్రధృష్య మనితఃపురతః పరతః కృతార్థమున్

పిన్నఁ డితండొకండనుచుఁ బచ్చక సంఘ శతంబునందహో!
యెన్నఁగ నొక్కఁడేని మదిసెంచఁడు, డించఁడు కార్ముకంబు, మా
యన్న! దరస్మితాస్పదముఖాబ్జమునం దొకస్వేదబిందువున్
విన్నఁదనంబుఁ బూనకయ విక్రమకేశి యొనర్తు మోహనా!

దురమున ధార్తరాష్ట్ర శతదోర్బలధాటి యలంపఁ, దమ్మిమొ
గ్గరమునఁ బార్థసూతికలఁ కంబడెనాఁ; డిట మోహనుండు నూ
ర్వరఁదన వాక్ శిలీముఖ నిరుద్ధులుగా నొనరించి యేచి, యి
క్కరణి నజేయుఁడై నిలిచె గర్తపురీ సమరాంగణంబునన్

వేదవేదాంత వీధులు విస్తరించి
 సరససాహిత్య సౌహిత్యగరిమఁబెరసి
 సుకృతులకుఁ దోచు తామరచూలి మోము మేడ
 లేలెడి దొరసాని మేడసాని
 శతవధానమహారాజ్యసౌర్యభౌమః
 భవ్యవినయాభరణః నీకుభద్రమస్తుః
 అతులమేధానిధానః కళ్యాణమస్తుః
 ఆంధ్ర శారదాకారః బ్రహ్మయురస్తుః

ప్ర శం స

శ్రీ జి. వి. హరనాథ్

విజయవాడ.

అవధాని పదేకృతప్రతిష్ఠః
 కవితా రమ్య వధూవిభూషితశ్చ
 మేడసాని కులాభి పూర్ణచంద్రః
 జయతి మోహన రమ్యనామధామా॥

కులపతికృత సారధ్యే
 గర్తపురీ చలిత శతవధాన సుయజ్ఞే
 వాణీ దేవీ కృపయా
 కృత తీర్థో జయతి మేడసానివధాని

శ్రీమద్భూమికుమారి హస్తములలోఁ జెన్నారు లేఁ గెంపులై
 రామస్వామి శిరంబుపై నిలచుచో రమ్యంపుఁ గుందమ్ములై
 శ్యామంబై న తదీయదేహరుచి నీలానీకమౌ జానకి
 రామ స్తుత్య వివాహ మౌక్తికము లక్రాంతంబు నిన్నోముతన్

ప్ర శం స

డా॥ జి.యల్.యన్. శాస్త్రి, గుంటూరు.

ఇనుండవు ప్రజ్ఞకు, వటవా
మనుండవు వంచగను గర్వమతులను, వాణి
తనయుండ వవధానమ్మున,
ముని యందును మిగులు వేళ మోహన నిన్నున్

అవనిన్-మోహన మేడసాని అవధానాహ్లాద వాగ్దాటిలో-
వివిధార్థ ప్రతిపాద్యమై, సుగుణసంవిద్భావ విస్తారమై,
లవలీసాధువికాసవృత్తసరసాలంకార సౌవర్ణమై,
ధవళస్వచ్ఛ తటిల్లతాసమచమత్కారప్రభాయుక్తమై,
అవరోధ వ్యవధాన యుగ్మరహిత ప్రారంభసంస్కృతితో,
రవిబింబైక సితాంశు సప్తముఖ వర్ణస్పష్ట ధీశక్తితో
నవజాతాబ్జసుమ ప్రఫుల్ల పదవిన్యాసోక్త రూపమ్ముతో
భవమై, దర్శనమిచ్చె వాణి, తన-దివ్యంబై న పుణ్యాకృతిన్

అమరుల్, వేంకటశాస్త్రి తిర్పతుల రమ్యంబైన అష్టావధా
నములన్ గుర్తుకు తెచ్చు మోహనుని సన్మానించి మాబోంట్లకున్
స్థిమితానందసుఖమ్ము నిచ్చిన పుర శ్రీనాథపీఠాధి ప
ప్రముఖుండైన ప్రసాదరాయ సుకవి స్వామిన్ ప్రశంసించెదన్

ప్ర శం స

శ్రీ వి. రామకృష్ణ భాగవతార్, గుంటూరు.

అంచిత శీలసంపద అహర్నిశమున్ శ్రమియించు బుద్ధియన్
సంచిత పుణ్యపాటవము సచ్చరితంబుగలట్టి మీరు! మీ
మంచితనమ్ము ధార్మికత మర్మవిహీనత కారణమ్ముగా
ఘించి గడించిపెట్టినవి మేటి తనమ్మును మోహనాఖ్యుఁడా!

కవితకు కళ మేడసాని కవితా కళ
 మేఘవర్ణశ్యాముడు మేడసాని కవివరుడు
 కవిత కలువలరాణి కనుసన్నల నిలిచె
 కవితకు రాణి మేడసాని మోహన కవితా వాణి.

మురిసినారలు మిమ్ముగన్న తల్లిదండ్రులు
 మురిసినారలు మీ కవితకు కవి వరులు
 తెలుగు బిడ్డా! వెలుగు బిడ్డా! పుడమిలో పుణ్యపుబిడ్డా!
 మేడసాని మోహన చందరి కవి బిడ్డా!

శ్రీ మేడసాని-పునాదులు-పై అంతస్తులు

డా. వావిలాల సుబ్బారావు, అమరావతి.

చిరంజీవి “మేడసాని” సామర్థ్యం ప్రశంసల అవసరానికి అతీతమయింది. అవధాన ప్రక్రియకు అవసరమయిన సామర్థ్యాలలో ఇతను అమేయుడు. బుద్ధి పాదరసం-శక్తిలో విద్యులు, వేగంలో కొండవాగు-తెలుగు లాలిత్యంలోను సంస్కృత ప్రౌఢత్వంలోను సవ్యసాచి. అన్ని రకాల గట్టి పునాదులు ఉన్నాయి.

అవధాన నిర్వహణ మరికొంత చమత్కార వ్యంజితం అయితేనూ-పద్యరచనకు మరికొంత కల్పనాబలం సమకూరితేనూ-హాస్యపుజల్లులు కురిస్తేనూ-ఇంకా రక్తి వస్తుంది. సామాజికులకు ఆసక్తి, ప్రక్రియకు వ్యాప్తి ఇంకా పెరుగుతాయి. జీవితాధ్యయనం పెరిగిన కొద్దీ ఈ గుణాలు గూడ వరించి ఈ మేడకు పై అంతస్తులు లేస్తాయి.

ప్ర శం స

శ్రీ అబ్బరాజు శ్రీనివాసమూర్తి, గుంటూరు.

మము మెప్పించిన పాండితీ విభవ సామ్రాజ్యాధిపత్యమ్ము, ని
స్సమమై యీధర మీకె చెల్లునని శశ్వత్కిర్తి సందించు, నీ
యమితాశ్చర్య శతావధాన కవితావ్యాసంగ రాహస్యముల్,
దమ కెట్లబ్బెనొ మేడసాని కులచంద్రా! అబ్బురమ్మయ్యెడున్!

కులపతి నిర్వహణమ్మున
బలికిన నీవాణి! చటుల భాస్వంతమ్మై
వెలిగెను జేజేల్గొని, సాం
వలరగ శ్రీనాథపీఠమందిరమందున్ !

కొప్పరపు సత్కవీశులు,
గప్పరపునుడుల తిరుపతి కవులున్, గవితల్
గుప్పించిన గుంటూరున,
మెప్పల జేకొంటివయ్య! మేలన బుధులున్.

మోహన వేణునాదరవమో! మృదుమంజుల దివ్యవాక్సుధా
వాహినియేమొ! పల్కుచెలి పల్లవపాణి విలాస లాస్య స
మ్మోహిత దివ్యదర్శనమొ! మోద మొనరెగదయ్య మాకు నో
మోహన చౌదరి! భవదమోఘవధాన విధాన ప్రక్రియల్

అవధానమ్మున కీవు 'మేడ'వు! జనాహ్లాదమ్ము జేకూర్చు నీ
కవనమ్మే 'దొర సాని' నీకు! రసనాగ్రమ్మందు నర్తించు కై
త వినూత్నమ్మగు వేణునాదమయి సందానించె సత్కిర్తి! వై
భవ మొప్పారగ రాజ్య మేలు కొనుమా! పాండిత్య సమ్మోహనా!

ప్ర శం స

“పురుషోత్తమ పుత్రభార్గవ”

శ్రీ పి. యస్. ఆర్. అంజనేయప్రసాద్

సరస కవిత నిచ్చి చదువుల దొరసాని
 మేడసాని వాని మిత్ర సముని
 పెద్దవాని చేసి పేరు నిల్పెనుకదా
 మోహనముగ జనులు మోద మంద

వలచిన భారతీ మధుర వాగ్రచనా చణుడౌ ప్రసాదరా
 ట్కులపతి యీ వధానమును కూరిమి నిర్వహణం బొనర్చె నీ
 బలము జవమ్ము చూపితివి వాక్కులలోన శతావధానివై
 చెలగుత కీర్తి సంపదలు చేతము ధర్మపథాన నిల్వగా.

ప్ర శం స

దనకుధరం సీతారామానుజాచార్యులు, గుంటూరు.

ఆరయ మేడసాని కులమందు జనించిన మోహనుండు, గుం
 టూరు పురాన, నద్భుత మహోజ్వల శేముషితోడ, నెందరో
 సూరులు, సత్కవీశ్వరులు చుట్టును పృచ్ఛకులౌచు నుండగా
 ధారణ ప్రస్ఫుటింప, నవధానము జేసి, ప్రశంస లందెడున్.

అ మో ద ము

శ్రీ కొమాండూరు రంగనాథాచార్యులు, గుంటూరు.

మతి మాన్యుల్ శతపృచ్ఛకావలిత పద్మవ్యాహ బంధాంతర
 స్థితి సాహిత్య నవాభిమన్యుగతి ముద్రేకించి, ప్రశ్నావళిన్
 జ్ఞాతనం బింతయులేక యాశుకవితా సమ్మోహనాస్త్రంబులన్
 వ్యతిరేకించు భవద్విదాంగరిమ నత్యంతంబు శ్లాఘించెదన్.

పదములపోహళింపు, రసబంధుర సుందర భావ వై భవా
 స్పదమగు నాశుధోరణి, విపశ్చిత విస్మిత శాస్త్ర పాండితీ
 సదమల వాగ్విలాస విలసన్నధురోక్తులు మోహనార్య నె
 మ్మదికి ముదంబు గూర్చె నసమాన భవత్కవితా విలాసముల్.

అ భి న న్ద న ము లు శ్రీ మాన్ మాడభూషి నరసింహచార్య, గుంటూరు.

మోహను నవధానం బది
మోహన రాగము వలె మము ముగ్ధులఁ జేసెన్
మోహన నీ యాశుకవీత
నాహో యని మెచ్చిరి విబుధావళి యెల్లన్.

చెళ్ళపిళ్ళవారి యల్లి కయు తెనాలి
రామకృష్ణ సుకవి రచన సౌ బగు
కొప్పపు కవుల పద గుంఫన విధమును
సంతరించుకొంటి సత్కవీంద్ర

మేలు మేలన సభికులు మేడసాని
మోహన కవీంద్ర విరజాజి పూలు చ్చల్లి
నట్లు నిర్వహించితివి శతావధాన
మహాహ సెహబాసు నీకు చిరాయురస్తు

అంచత త్తడి రౌతు నిల్లాలు నీదు
జిహ్వా నర్తించె లేకున్న శివుని వశమె
యట్టి యవధాన మొనరింప నబ్రమయ్యె
అందుకొను మివె మా యభినందనములు.

ప్ర శం స

శ్రీ పులిచెర్ల సుబ్బారావు, గుంటూరు.

కవికై యజ్ఞులు సాచి నేటి కొదవంగాఁ జూచి వేజ్జులగాఁ
జవి గొన్నట్టి శతావధాన సుధతో సంతోష సంభ్రాంతమై
“కవనార్థంబుదయించినావు బుధ సంఘాతంబులన్ దన్నినా
వ. పురా మోహన చౌదరి” యనుచు నీ యాంధ్రాశి యుప్పొంగెడిన్.

చేసిరి చెళ్ళిళాదులని చెప్పగ విందుముగాని కందుమే
నీ సరిగాఁ గవిత్వసుధ నించి రహించు శతావధానముల్
చేసిన సత్కవీశ్వరుల; చేయు సహస్రవధానమున్ కళా
భాసురభేలనమ్ముల సభాస్థలి మోహనచౌదరీ, యింకన్

ఊహల కందని యాహవ
కాహళ పూరించి వేడ్కగావించిన నీ
సాహసమెల్ల బుధుల స
మ్మోహితుల నొనరెచ్చె నొర మోహన సూరీ!

ప్ర శం స

శ్రీమాన్ కోగంటి చీరరాఘవచార్యులు, ఉప్పలపాడు.

వటుతర కావ్యపాండిత్యము పద్దెము లల్లెడి నేర్పు, సంస్కృతో
దృఢ గరిమంబు, వాక్యనియతత్వము, దోషములంటకుండ సం
పుటిత మొనర్చు నీ యొడుపు-మోహన! పూర్వమహావధానపుం
బటిమము చాటిచెప్పెడి సభాస్థలి ధారణ ధోరణిన్ దగన్.

అణిమెఱుంగు నాంధ్రమగు నాదట సంస్కృతవాణి స్వర్ణమై
పూనిక కూర్చుహారమన ముచ్చట నీదగు కంఠసీమ నా
వాణి యలంకరింపగ సభల్ మది మెచ్చగ నల్పు మిట్టలే
మానక మేడసాని కులమండన! నీవు శతావధానముల్

మెచ్చి కోలు

కెట్టెన్ షేక్ మౌలాళి

మేడసాని సుకవి మిగుల శుత్సాహించి
తానొనరెచ్చె శతావధాన మిపుడు
పద్యవేగమందు భావంబునందు స
మాస కల్పనమున వాసికెక్కె!

వర్ణనంబు సేయు పద్ధతిలో సమ
 స్యలను పూర్తిసేయు సమయమందు
 తొట్రుబాటు లేదు తోచును శారదా
 దేవి కరుణ ఎంత కలదో యంచు!

చెలుపు మెరయజేసె శ్రీనాథపీఠంబు
 బలము గూర్చుచుండె కులపతియును
 నిర్వహించినావు నిష్ఠతో శతావధా
 నమ్ము బుధులు మెచ్చినారు నిన్ను!

చి రా యు ర స్తు

భాషాప్రవీణ

‘పాతూరి’ అత్రేయ రమణశ్రీ, గుంటూరు.

మనము సహర్షమైనది-అమాంతము గొగిట జేర్చు పూర్ణ సో
 ముని దరి కల్వవోలె, తలపుల్ వివరింపగ గోరినాను-కా
 ని, నిముసమేని నేనచట నిల్చుటకున్ సమయం బలభ్య మౌ
 టను వివరింపనైతి, ప్రకటంబగు నీ యవధాన సత్కియా
 గుణ మెటు ముచ్చటింతు? ననుగుంజెలికాడ! లిఖింతునిట్లు; ప్రా
 క్తన భవ పుణ్యలబ్ధ ‘కవితా దారసాని’ కి మేడ గట్టి, యం
 దు నెలపు గూర్చి, యర్చనముతో గురుమంత్ర జపప్రవృత్తి దీ
 క్షను గొని, శబ్దదేవత నచంచల భక్తి నుపాసనాప్రయో
 జన ఫల సిద్ధి గొన్న దృఢ సంయమనోజ్ఞుల సారచిద్యకో
 ధనుడవు, “మేడసాని” కుల తామరసార్ధ! చిరాయురస్తు; మో
 హన! మదుపాస్య దైవము స్ర్రియమ్ములు గూర్చి సతమ్మునోముతన్.

ప్రశంస

డా. కసిరెడ్డి వెంకటరెడ్డి, హైదరాబాదు.

తన దేశమున సాగివచ్చు కవితాతత్త్వము గుర్తించి ప్రా
క్తన సంస్కారము పొంగులెత్తి ననలెత్తన్ కొంగుబంగారమై
ఘన సారస్వత దివ్యమూర్తి జననిన్ కన్నార కీర్తించినన్
ధనమే వాణికి మేడసాని యవధానమ్మింక నాంధ్రావనిన్.

అల శ్రీనాథుని కాలమందు కనెనో ఆంధ్రాశి యీ భాగ్యమున్
ఇల శ్రీనాథుని పీఠదేశమున మే మింపార గుంటూరులో
కలయో మోహన మాయయో యనగ మా కన్నార వీక్షించి తె
ల్గులమై పుట్టిన పుట్టు ధన్యమని పల్కుల్ చిల్కి నే పాడెదన్.

ప్రశంస

శ్రీ యన్. పూర్ణచంద్రావు, గుంటూరు.

A poet is born : not made - అని ఓ వాదం వుంది.

కవిత్వం హృదయ సంబంధి: మేధో సంబంధి కాదు-అని
మరొక వాదమూవుంది.

ఇన్నాళ్ళూ నేనెటూ తేల్చుకోలేక పోయాను.

+

+

+

‘నిరుపహతి స్థలంబు....’ వంటి నియమాలే వుండనక్కర్లేదు.

కవిత్వము, పువ్వైనా, నవ్వైనా

బలవంతాన పూయవేమోనని నా అనుమానం
చిక్కటి పచ్చదనాల మెత్తదనంలోంచి వాయారంగా లేచిన

కన్నెకుసుమం మంచు పరదాల మాటు తొలగించి

వేకువలోకి సిగ్గుగా తొంగి చూసినట్లు—కవిత

స్వచ్ఛంద హృద్యంగా పలకాలి, పలుకుతుంది అని నమ్మాను.

+ + +

కవిత గజ్జెకట్టి రంగస్థలం మీద వీరవిహారం చేసిన నాడు

నోరు తెరిచి; గుడ్లప్పగించి ఆశ్చర్యపోవడం నా వంతైంది

మేడసాని మోహన్ చేసిన ఆనాటి అద్భుతం

అర్ధశతాబ్దపు చరిత్రను పునరావృత్తంచేసింది—అన్నారూ.

ఆ యువకుని ప్రతిభా పాటవాలు అమేయం :

శబ్దం మీది command అమోఘం :

పద్య పూరణ ఆనందదాయకం, ఆశ్చర్యకరం.

+ + +

రమణీయార్థః ప్రతిపాదకమ్ కావ్యమ్ -

అవును. ఆనాడు రమణీయత కవితా వలువలు ధరించి నర్తించింది.

వేదికపై ని వంద తలలు, సభలోని వేల తలలు

శబ్ధార్థ సమ్మేళనలో మైమరచి పూగాయి

+ + +

ఔన్నత్యానికి కొలబద్ద - నేను ఆ పని అలాగ చెయ్యగలనా? అనే ప్రశ్న.

మేడసాని మోహనంగాచేసిన పని

వినాడైనా మనలో ఎంత మందిచెయ్యగలరు?

+ + +

సంస్కృత శబ్దాల తాళింపు ఘాటు మాటున

దాగిన కవితాభావ లాలిత్వం

జహు హృద్యం, పండిత దిగ్దంతుల కరతలామలకం.

మేడసాని వారి కవితారాణి జడమధరించినది జాజిపూలు :

నడయాడినది రాజహంస వితము :

కూసినది కోకిల కూజితము.

ప్రశంస

“కవి కులాభరణ”

శ్రీ బండ్లమూడి సత్యనారాయణ, ఏలూరు.

తిరుపతి వేంకటేశకవిధీరవచోమకరందమాని మై
 మరచిన తెల్లవాణి నడుమంత్రపు వైద్యుల చేత బడ్డదై
 కరము కృశించె; నీ వాసగు క్రమవధాన రసాయనమ్మునన్
 మరల సుఖించి యీ తెలుగు మాన్యములన్ విహరంచుగావుతన్!

ప్రశంస

శ్రీ డి. చంద్రారెడ్డి, విజయవాడ.

వయసున చిన్నయయ్య తన వాక్పటిమంబున పల్కుపల్కులే
 రయమున మాధురీ మహిమ రంజనమొప్ప బుధుల్ నుతింపగా
 జయమును పొందగా మిగుల చక్కని హృదయములైన పద్యముల్
 నియమము తప్పకుండగను నిల్చును మోహను శబ్దజాలముల్

కవితయందు మిన్న కడుచిన్న వయసైన
 వన్నెకెక్కె సభల వాడవాడ
 పద్య పూరణములు హృదయములై యుండు
 మేడసాని వాని మేధ యెంతో

కవులు పండితులును కల్పించి యొసగిన
 జటిలమైన ప్రశ్నజాలమునకు
 క్షణమునందె మేడసాని యొసంగును
 తనదు సుత్తరమును తడువుకొనక

శ్రీమతి గుడివాడ ప్రభావతీదేవి, గుంటూరు.

సరస సాహిత్య కళా దీప్తి
 శ్రీయుత మోహన మూర్తి
 ప్రతిభ, వ్యుత్పత్తి, అభ్యాసాలనే
 కావ్య హేతువులను బెపోసన వట్టిన మహర్షి
 ధారణ భావన పాండిత్య ప్రకర్షలనే
 సాహితీ సమాధి నధిష్ఠించిన యోగ పరమేష్ఠి
 కవితా కాంతా హేమ కీర్తి
 సరస్వతీ ఉపాసనా మూర్తి
 సాహిత్యావధాన చక్రవర్తి
 మేడసాని మోహన చౌదరి

మీ

సాహిత్యావధాన యాగంలో
 శతావధాన మహాయజ్ఞంలో
 పృచ్ఛకు రాలిగా పొల్గొనటం
 సురుచిర సుమనోజ్ఞ సువర్ణావకాశం
 అతిరథ మహారథులైన కవి పండితుల
 వాక్ శర పరంపరలను సుమశరాలుగా స్వీకరించి
 మీ అపూర్వ భావనాచక్షువు తో
 వీక్షించి, దర్శించి సరస సారస్వత మూర్తిని
 సాక్షాత్కరింప చేసిన విధానం
 అనితర సాధ్యమైనది
 మీ శతావధాన మహాయజ్ఞంలో
 పొల్గొనటం ఒక దివ్యానుభవం

శం భా శం స

శ్రీమతి టి. రాధాబాయి, గుంటూరు.

అవధాన చక్రవర్తి! మేడసాని మోహన చౌదరి!

పూర్వమెపుడో జంటకవులట! శతావధానములు చేసినారట!

వినుటయె కాని కన్నులఁగాంచలేదు

నేడు విన్నాము, కనుగొన్నాము, పొల్లొన్నాము

అదియేమి ఆశుధార! అదియేమి కవనము!

పొట్టివాడవెగాని కైత చెప్పుటలో గట్టివాడవు:

ఇంతింతై, వటుడింతయై, మరియు తానంతైనట్లు

ద్విగుణిత, చతుర్గుణిత, షోడశగుణిత అష్టావధానములతో ఎదిగి

శతావధానముతో సాహితీ సామ్రాజ్యమును ఆక్రమించినావు

శ్రీనాథపీఠ కవితా సామ్రాజ్యమది!

కులపతులట పన్నిరి శతావధాన పద్మవ్యాహము

సాహితీ సమరాంగణచక్రవర్తులు పృచ్ఛకులుగ

వదలిరి వారలు శార్దూల, మత్తేభాది క్రూర వృత్త విశిఖములు

కవితావృష్టి చిక్కు సమస్యల ఛేదించి, జయించి

అభిషిక్తుడై నాడవు పండిత ప్రకాండ శుభాక్షతలచే కవితా రాజ్యరమకు

మోదమందినాము నీ అవధాన విజయోత్సవ సభా శ్రీని గాంచి

సాటిలేరు, రారు, మరెవరు నీకు మోహన చౌదరి!

ప్ర శం స

ప్రజాకవి, శ్రీ చందోలు అనందకవి, సత్తెనపల్లి.

భారత పుణ్యక్షేత్ర

పేరుందిన తెలుగునాట పెద్దది మనగుం

టూరు, జ్వల నైషధ, సు

శ్రీరమ నిర్మాతచంద్ర శ్రీనాథ నమో!

అది శతావధాన మహాసభాగ్రహీరి
 కొలువుదీరె ప్ర సాద్రాయకులప తందు
 పృచ్ఛకుల పంక్తి నేనొక్క పీఠి నుంటి
 భువన విజయంబు తలపున బొటమరించె

అప్పటి కృష్ణరాయలు నిజాకృతికన్నుల గాంచకున్న; నే
 నిప్పటి రాయలాభిధుని యీ సభనం దిలకింప శారదాం
 బెప్పుడు సత్కవీంద్రుని యభీష్ట మెఱింగి చరించు జిహ్వపై
 గొప్ప పదముల స్విరచి గూర్చును గ్రొత్త గభీరభావమున్

మా ప్రసాదరాయ మంజుల స్వరబాణి
 మేడ సాని సభ కమేయ ప్రతిభ
 గూర్చె పండితకవి కుంజరములు మెచ్చ
 అందులకును మీకిదె హృదయాంజలింతు.

దరులకు బిఱుగాను ఎగదట్టిన నిర్ఘర వాహినట్లుగం
 బరుగులు దీయు మీ మధుర భాషకు సందెడు నా నమస్కృతుల్
 సరసులు సత్కవీంద్రుల బ్రశంసల నందిన మేడసాని చౌ
 దరికి, ప్రసాదరాయలకు దైవ మొసంగు జిరాయురున్నతుల్

మే ధా వి ను తి

విద్వాన్ శ్రీ సుఖవాసి మల్లికార్జునరాయశాస్త్రి, తాడికొండ.

Pin : 522 236

వినుత బుధలైన శ్రీనాథపీఠసభల
 నల్ల శ్రీనాథుండ యిటీ శతావధాన
 మొనరిచె ద్వదాత్మ నని యెంతుఁ బనితమేధః
 యనఘ మతి! మేడసాని మోహన! సుధీంద్ర!!

‘శ్రీనాథ పీఠనేత’ న
 వీన కవీనుడవధాన వీరేంద్రుడః నీ
 మానిత శతావధాన వి
 ధాన నిదానతః జెలంగెఁ దా గర్తపురిన్.

‘కులపతి’ ముఖ్య కవిబుధేట్
 కలితం బవు సభ వధాన కళ నీ లీలన్
 వెలయించి, కని తభిష్టవ
 ములు జయివై మేడసాని మోహన! ధీరా!!

ధార సుధాఽఽశి తరంగిణి
 ధార నతకరింపఁ, గర ముదారభృశ మసా
 ధారణిధారణ దనరంగఁ,
 బూరించి సమస్య తొరః పొందితి వినుతిన్.

నుతమతులు నీవధానా
 ద్భుతంబు నీక్షించి, “భువి నభూతో నభవి
 వ్యతి యిట్టి మేధ” యని రిం
 పు తలిర్పంగ, మేడసాని మోహన! సుమతీ!!

ధారణియందు నెంద అవధానులు లే? రరయంగ వారు సా
 ధారణియైన మేధయు మితంబగు పొండితిగల్గు వారు, నీ
 ధోరణి వారికబ్బునె? బుధుల్ నిను నెంతు రనంత నీ యసా
 ధారణ ధారణా విభవతన్ గుణమాత వధాన! మోహనా!!

సా టి లే ని మే డ సా ని

డా. జంధ్యాల జయకృష్ణ బాపూజీ, గుంటూరు.

అతని నుడుల నాలించిన అతని నడల తిలకించిన
 ఉన్నతమగు వ్యక్తిత్వము ఉత్తమమగు కావ్యత్వము
 ఆకారము దాల్చినట్టు లందరకును అనిపించును
 సాటిలేని మేటియైన శతవధాని మేడసాని

ఉజ్జ్వలమగు చూపుతోడ ఉదాత్తమగు రూపుతోడ
భవ్యమైన భావనతో నవ్యమైన కామనతో
శ్రావ్యమైన శబ్దముతో స్వచ్ఛమైన హృదయముతో
అద్భుతమౌ ప్రతిభతోడ అల్లగలడు కవిత లతడు.

పూలజల్లు కురిసినట్లు పూరణములు చేయునతడు
తేనెవాగు హింగినట్లు తెలుగుపలుకు పలుకునతడు
సమోసాలు తిన్నయట్లు సమాసాలు వేయునతడు
ముచ్చటైన కవివర్మడు ముప్పదేండ్ల మోహనుండు

ప్ర శం స

“అవధాన కళా సరస్వతి” “అవధాని చతురానన”

శ్రీ పాలవర్తి శ్యామలానంద ప్రసాద్, యం.ఏ.

మద్దెల వరుసల, డమరువు
నిద్దపు గమకముల, మేను నిక్కవొడువగా
ని ద్దిర కైత యనంగా
ముద్దగు శ్రీ మేడసాని మోహన కవితల్

ప్ర శం స

శ్రీ కొల్లా శ్రీకృష్ణారావు, గుంటూరు.

ఉభయ భాషల ప్రావీణ్య ముప్పతిల్లు
తావక శతావధానమ్ము తనిపె మమ్ము
అతులధారణ శక్త్యద్భుతావహమ్ము
సాహితీమూర్తి! అవధాన చక్రవర్తి !

అవధానమ్ములఁ బెక్కు చూచితిని బ్రత్యక్షమ్ముగాఁ గాని; నీ
కవితాధార శతావధానమున గంగారంగ దుత్తుంగ భం
గ వితానమ్ములఁ దాండవించి రసవత్కావ్యమ్ముగాఁ బొల్చె భ
వ్య వికాసమ్మెగఁజిమ్మ మోహన కవీంద్రా! మేడసాన్యన్వయా!

పిన్నటనాఁటఁగోలె కనువిందగు నాశు కవిత్వ తత్త్వ సం
పన్నుండవై వధానము లపారముగా నొసరించి మించి వి
ద్యన్నుతు లందుకొంటివి గదా! “ఽహుళాంధ్రమయ ప్రపంచమం”
దెన్నిక మీఱ మాద్యుల కెంతయు సంతస మో మహా కవీ!

ప్ర శం స

డా. సూరం శ్రీనివాసులు, తాడికొండ.

సారతార్థభావనల శబ్దచదనృతిరీతి సత్సభా
స్థైర హృదంతరాళ రసధార పరిపుష్టి గల్గఁజేయ గుం
టూరు పురానఁజిత్తము నెటో గొని పోయెను నీ వధాన వి
ద్యారమణీయ వైఖరులు ధన్యము నీ జని మోహనా! కవీ!

శే ము పి వి శే ష ప్ర శం స

శ్రీ అక్కిరాజు వెంకటేశ్వరశర్మ, గుంటూరు.

తూర్ణనదీ ప్రవాహరయ దూర్వహ దీర్ఘ సమాసపై ఖరీ
కర్ణ రసాయన ప్రథిత క్రమ కవిత్వ మహత్వ చాతురీ
పూర్ణము మేడసానికుల మోహన చౌదరి సత్కవీంద్ర సం
పూర్ణ శతావధాన మిది ముగ్ధుల జేసె సదస్యు లెల్ల రన్.

విద్యా భూషణ మేడసాని కవితావీరావధానంబులన్
 సద్య సూన్పిర్తియు నద్భుతంబగు సమస్యాపూరణ ప్రజ్ఞయా
 హృద్యం బెంతయు నాశు భవ్య కవితా హేలల్ ఝరి తుల్యముల్
 వద్యంబుల్ రసవంతముల్ కడు, వహవ్యా ధారణాశక్తియున్.

ఈతనిలోన గల్గె నెటు లీ యవధాన విధాన శేముషీ
 చాతురి, పూర్వ పుణ్యఫల సంగతియా! యిది మంత్రశక్తి సం
 జాత విశేషమా! యనుచు సభ్యులు మెచ్చ శతావధానముల్
 పూత చరిత్రుడి ఘనుడు మోహన చౌదరి చేయు గొప్పగా.

వామనుని వోలె నీతడు వామనుండు
 అయిన నౌగాక, ఔర! మహద్భుతముగ
 పెరిగి యంతంత కవధాన వేళలందు
 ఆ త్రి విక్రము డౌచు పరాక్రమించు

విద్యతో గూడి వినయంబు బెరసియుండె
 కవితతో గూడి పొండితి కలిసియుండె
 ఆశు వవధాన నైపుణి ననుగమించె
 మోహనుం డందుచే సఖా మోహనుండు.

ఆ శీ స్సే మా లు

శ్రీ వి. సత్యనారాయణశాస్త్రి

మేడసాని ప్రతిభ వాడ వాడల బ్రాకె
 చూడనతని కవిత కిడు గలదె
 పదము వెదుకబోడు ప్రౌఢ ధారను బల్కు
 తదను గామి శతవధాన వాణి

ఎందఱు కలుగరొ కవులై
 ఎందఱు అవధానపరులొ ఈ దేశమునన్
 అందఱిలో లే బ్రాయుం
 డందఱి మెప్పించి యశపుటందల మెక్కెన్
 శాంత గభీరుం డాతడు
 సొంతముగా నభ్యసించె సారస్వతమున్
 శ్రాంతిని జెందడు మాంత్రిక
 శ్రాంతిని కల్గించె రసిక పండిత వరులన్

ప్ర శం స

కె. ఉమాకుమారి

ఈనాడు శ్రీనాథ పీఠంవారు నిర్వహించిన ఈ శతావధాన ప్రక్రియ, భారతయుద్ధంలోని పద్మవ్యూహాన్ని పోలినట్లు తోచింది. సభారంభంలో ప్రేక్షకులకు దర్శనమిచ్చిన అవధానిగారు పద్మవ్యూహంలో ప్రవేశించిన అభిమన్యునివలె. అవధాన ప్రక్రియలో ప్రవేశించిన తరువాత ప్రేక్షకులకు కనుమరుగయ్యారు. ఐతే అవధానిగారు అభిమన్యుని వలె గాక చక్కటి భావస్ఫూర్తి, సాహిత్య స్ఫూర్తితో పృచ్ఛకులను ఎదుర్కొని శతావధాన వ్యూహాన్ని చేదించుకొని సన్మానసభలో ప్రేక్షకులకు దర్శనమిచ్చారు. ఇంతటి కఠిన వ్యూహాన్ని పన్నిన శ్రీనాథపీఠం వారి నిర్వహణ కొనియాడదగినది. ఈ వ్యూహాన్ని అవలీలగా చేదించి జయభేరి మ్రోగించిన శ్రీ మేడసాని మోహన్ గారి సాహిత్యపటిమ శ్లాఘనీయము. సభావేదిక నలంకరించిన పృచ్ఛకులు వృత్తపరిధి మీది బిందువులుగాను, నిర్వహణాధ్యక్షులు సమస్యలను కేంద్రానికి (అవధానిగారికి) పంపించే వ్యాసార్థంగాను తోచారు.

శ్రీనాథ పీఠంవారు భవిష్యత్తులో యిటువంటి కార్యక్రమాలను మరెన్నో నిర్వహించి సాహిత్య ప్రేయులైన గుంటూరు పురజనులకు ఆనందాన్ని కలిగిస్తారని ఆశిస్తాను.

అ శీ స్స మాలా శ్రీ భారతుల నరసింహశర్మ

పాటిమీర నాకు, భావ, బంధ, రీతి, శయ్యలన్
ధాటితోడ మేలికై యధార లుల్ల సీల్ల గన్
అటగా శతావధాన మాచరించి మించితే
మేటివార, నేటికవుల మేడసాని మోహనా;

తలచు నీశక్తి పండిత తతులవెల్ల
పిలచు నీ వ్యక్తి రసికుల పిండు నెల్ల
మలచు నీ రక్తి కవితను మహిత నిరతి
నిలచు నీ కీర్తి నిండుగా నిఖిల జగతి.

అంధ్ర, గీర్వాణి నీ వాణి నామతింతు
అచ్చమగు నీయశోగీతి నాలపింతు
అక్షరాక్షతల్ శిరమున నాలిఖింతు
అశిష్యముల సుమముల నాదరింతు.

అ శీ తక్షత లా

విద్వాన్ కుందుర్తి సత్యనారాయణమూర్తి, యం. ఏ.
విజయవాడ.

శ్రీనాథ వీరమందీట
జ్ఞానామృతమంది మోహనా! మగసీధితో
'ఈనాడు' శతవధానివి-
నేనం చిలచాటినావు నిర్భేద్యముగన్!

ధారాశమ్ముగ భూమిపై కడవ పోతన్ బోయు గంగాజలం
బై రాజిల్లుచు మీ కవిత్వపున విన్యాసమ్ము సత్కావ్యకే
దారక్షేత్రములన్ తనర్చి మృదుమందారాల చందాల నా
ధారంటై కవికోటికిన్ నవరసార్ధైకామృత మ్మిచ్చెరా!!

ఈ నగరాన మీకవిత కింపు చిగిర్చె రసాల తర్వులె
న్నోనగిషీల జెక్కిన మనోహరమైన కళావనాలుగా
మానసవీధి మీమధురమంజుల భావములెల్ల సూక్తులై
వీనుల విందుజేసె, నరవిందసుఖాసన! వాణి! సత్కృపన్!

నీ మృదు రసాల భావరసామృతమయ
వల్ల వంబుల పూయు ప్రఫుల్లమోహ
నాక్షరము అంతరంగాల హర్షమిడగ
ప్రజకు “కవికోకిల”! కవి సర్దారువై తి!!

మేడసాని మోహనకవీ! మేల్మీ శతవ
ధాన సార్వభౌమ! విజయధ్వజమునాడి
చిరతరమ్ముగ వర్ధిల్లు స్థిరత క్షితిని
శ్రీ కనకదుర్గ! శ్రీ కరాశీస్సులంది..!!

ప్రే శం సా శం సే న ము

శ్రీ జన్నాభట్ల వీరేశ్వరశాస్త్రి, గుంటూరు

మోహన బొణమట్టుల నమోహము తన్నయముంబొనర్చు స
మ్మోహము గూర్చు సంతత మపూర్వశరత్సమయేందు కొంతి సం
దోహము లట్లు కొంతల మనోజ్ఞదరస్మితపుంజ మట్టులీ
మోహన మేడసాని కవిపుంగవు రమ్య శతావధానముల్

మొదట ప్రశాంత సాగరము మోమున గన్నడు ప్రశ్నపై చినన్
మెదలు నిరంతరమ్ములు నమేయ సముజ్జ్వలవాఃప్రవాహముల్
కదలును తూర్పు సంద్రమటు కమ్రమహత్తర ఘోషమీఱి స
మ్మదమును మేడసాని కవి మాన్యునియందు మనోజ్ఞ రీతిలో

అమలోత్తుంగ మహాద్రిశేఖర సర ధ్వావ ర్తమానోచ్ఛల
ద్విమలానేక ఝరి సమూహకలనా విర్భూతవేగోల్లస
త్సమ గం ధావిల దివ్య వాహినియొ నా సొంపొందు వాగ్గీతితో
నమరున్ మోహన సత్కవీంద్రు కవితా హంకార హుంకారముల్.

గంగా భంగ తరంగ సంగతుల నిక్కంజూచు వాగ్వైఖరుల్
తుంగాద్రింద్ర మనోజ్ఞతల్ మిగుల నుద్యోతించు భావమ్ములున్
సంగతమ్ముగ దా వధానముల నాంద్రమ్మందు గావించు నీ
రంగద్వాగ్ధరి బ్రోచు వేంకటగిరింద్రస్వామి సంక్షీతితో

అ బి న ద న పా రి జా తా లు

శ్రీ E. S. K. హరనాథబాబు, గుంటూరు.

మణిగణ బంధిత స్థగిత మాన్య వదాన్య వరేణ్య వైద్య సం
బణితుడు మేడసాని పదభావ విభావరి భేలలీల, తత్
క్షణ గత కాలమాత్ర పరికల్పితశీల్పి, అనల్ప కావ్యల
క్షణ యుత హృద్య పద్యనిధి, సాక్షి వధాన విధాన ధారకున్

ధారణ మించి ధారయును ధారను మించిన ఆశుధారయున్
పూరణ మేదిలేక పరిపూర్ణ సువర్ణ సమాస భాసుర
ప్రేరణ కల్గియున్ వివిధరీతుల పాకములన్ సుధల్ తగన్
తోరణ పంక్తి డెందముల దోచెను మోహన మోహనాస్త్రిముల్

అదరణీయ వాచ్యతతి ఆకృతి దాల్చిన మేడసాని వం
 శోదధి పూర్ణచంద్రః తవ శుద్ధ వధాన కవిత్వ ధార సా
 మోదిత సర్వ మిత్రగణ మోద వినోద వచః ప్రసారః ఈ
 మేదిని నీ వధాన పరమేశ్వరి మేధల పెంచుగాపుతన్

భూచక్రస్థిత పండిత ప్రకర శోభోద్ధీప్తమౌ యిచ్చురిన్
 శ్రీ చక్రార్చిత సిద్ధ భాసురమగున్ శ్రీనాథపీఠస్థలిన్
 అచక్రాంతము ముంచితేల్చె నవధానాంభోధి నీ మోహనుం
 డా చక్రాయుధు డామహేశ్వరుడే పేరానందముం బొందెడున్

చిలుకలచే పలికించిన

పలుకునట! శతావధాన పద్య రసమ్ముల్

చిలికించిరి నీచే కవి

కులపతులు ప్రసాదరాయ కులపతు లిచటన్

ప్ర శం స

డా॥ బి. వి. శారద

అల్లసానిని మేరేపించి గర్తపురిలో వీనిపీరిచిన
 'మేడసానిపాణి జాచితీమూర్తియైన వితిబోణియని
 కుర్యాదకు మురో దూపముని మించి తనపు మందహాసముని
 అనిపించుకున్నది అభినందనలు పొందింది

శతసహస్రావధాని చితంజీవి మోహన్ మేడసాని
 శారదమ్ముకు పనిపాడు లక్ష్మమ్ముకు అయినవాడు
 పార్వతమ్ముకు అయినాడట స్వయాన తనపాడు
 ట్లర్థ యుష్మాన్ భవ అని మంగళాక్షతలు అందుకున్నాడు.

అభినందన శ్రీమతి యం. వి. సత్యవతి

శ్రీధామ గుంటూరు సీమలో నేడు
 సౌధాగ్రమున నిల్చె శతవధానమ్ము
 ధీనాథు లలరారు శ్రీనాథపీఠి
 శాణోపలమ్మయ్యె శతవధానమ్ము
 శ్రీ మేడసాని వంశీయుడు సుకవి
 కోమల భావుండు కోవిదవరుడు
 మోహన చౌదరి ముద మొప్పజేసె
 వ్యాహ సౌందర్యంబు పొలుపొందునటుల
 వంద మందికి చెప్పె ప్రశ్నల నెల్ల
 సుందరమ్ముగ పద్యశోభనలగూర్చె
 వ్యవధాన మించుకయైన లేకుండ
 అవధాన మొనరించె నద్భుత రీతి
 కులపతి కవిలోక కులపతి తనకు
 చెలువైన రక్షగా సిద్ధిని గూర్చె
 ఇంత ప్రదర్శన మీరితి చేసె
 ఎంతటివారైన నిచ్చలో మెచ్చ
 పృచ్ఛకురాలిగా నేనును నేడు
 స్వచ్ఛాంతరంగాన పలికెద జయము.

మేడసాని శతవధానలీలా
డా. మునుగంటి కృపాచార్యులు, గుంటూరు.

శ్రీమత్పకల సంపన్నేదుర గర్తపుర విరాజమాన శ్రీ వేంకటేశ్వర
 విజ్ఞానమందిరే-అచలపతి సుతారాధన సముపలబ్ధ సౌరస్వత మహావైభవ
 'ప్రాచ్యవిద్యాపరమేశ్వర' ప్రసాదరాయ కులపతి సౌహిత్య సమాకలితే-
 వానా దిగ్దేశాగత కవి పండితమండలే-అనితఃపుర్వాను భూత మహోన్నత

సన్నివేశే-సదసి; అనేక జన్మోపాత్త సుకృత ఫలపరిణామరూప వాగ్దేవ
తానుగ్రహ లబ్ధాసాధారణ ధోరణి విజృంభమాణ సుకవితా విభూతి విలసిత-
స్వస్తిశ్రీ మేడసాని మోహన కవి కుంజర చిరసముద్దీపిత శతావధాన-బహు
మతి నిధాన-సుమధుర గంభీర నిరర్గళాంధ్రాఖ కవనధారా-అభినవరసా
ధారా-అధరీకృత సుధాధారా-సదాధారా-సధీరా-మమ మానసే సుస్థిరాం
స్థితిం నితరాంధరతీతి.

ప్ర శం స

శ్రీ గొల్లపూడి ప్రకాశరావు, గుంటూరు.

ఈ శతాబ్ద ప్రారంభంలో గుంటూరులో శతావధానం జరిగిందని
విన్నాను. ఈనాటికి మళ్ళీ కనుల పండువుగా కన్నాను. పృచ్ఛకుడుగా
పొల్గానే అవకాశానికి నోచుకున్నాను. సహృదయులంతా ఆనందసాగ
రంలో మునిగి తేలారు. శ్రీ మోహన చౌదరిగారు శతశతావధానాలు చేసి
కీర్తిగాంచాలని కోరుకుంటున్నాను.

ప్ర శం స

శ్రీ పి. వి. బానుమూర్తి, విజయవాడ.

శ్రీ మేడసాని మోహన్ గారు తమ ప్రజ్ఞాపాటవములను ప్రదర్శించుచు
దీగ్విజయమొనర్చిన నాటి శతావధానం నాకే కాదు, సభ్యులందరికీ
కూడా హర్షాతిరేకము కలిగించిందేనుటలో అతిశయోక్తిలేదు. వారిప్రతిభా

వ్యుత్పత్తులు అనంతం. ధారాశుద్ధి అనర్గళం. ధారణాబలం అమోఘం. సమయస్ఫూర్తి సర్వజనాకర్షణీయం. ఈ శతావధాని కవితాశక్తి ఖండ ఖండాంతరాల త్యాగి నాన్వించునట్లు ఏడుకొండలస్వామి అనుగ్రహించుగాక.

ప్ర శం స

డా॥ ఆకురాతి పున్నారావు, నాగార్జుననగరం.

శ్రీ మేడసాని మోహన్ గారి శతావధానం చూస్తున్నప్పుడు నాకు “ప్రపేదిరే ప్రా క్తనజన్మవిద్యా” అన్న కాళిదాసు వాక్యం జ్ఞప్తికి వచ్చింది. ఆ కవితాధార, ఆ సంస్కృత సమాసకల్పన నిపుణిమ, ఆ పదబంధాలు అయత్న సిద్ధంగా వచ్చి ఆయా చందస్సులలో బుద్ధిగా ఇమిడిపోవడం చూస్తుంటే ఆ శక్తి అతనికి జన్మాంతరసంస్కారమని తోచింది.

ప్ర శం స

శ్రీ మల్లాది శ్రీహరిశాస్త్రి, గుంటూరు.

శ్రీ మేడసానివారు సద్గురు ప్రసాదిత మంత్ర నిరంతర మననలబ్ధి సుకవితా సమారాధకులు. శతావధానచాణక్యులు. వారి ఆశుకవితాధార హిమగిరి నిస్సృతగంగాఝరి సబ్రహ్మచారిణి. వారిధారణము అసాధారణము. వారి క్లిష్టప్రాసయుత సమస్యపూరణములు శేముషీపూర్ణములు. వర్ణనలు, దత్తపదులు ప్రథితప్రజ్ఞాప్రకాశకములు. వారి ఏకాగ్రత శతధా అజేయము. భగవంతుడు వారిచే శతాధికముగా శతావధానములు జేయించి సాహితీప్రియుల నలరించుగాక.

ప్రశంస

శ్రీ B. మునిరత్నం, తిరుపతి.

శ్రీనాథ పీఠంవారు నిర్వహించిన చారిత్రాత్మకమైన ఈ శతావధానంలో పాల్గొనటం నాకెంతో ఆనందాన్ని కలిగించింది. అనుభావ చక్రవర్తి మోహన్ గారి అనన్యధారాధారణాలు, ప్రసాదరాయకులపతి, సముచిత సభానిర్వహణం, కార్య నిర్వాహకుల కార్యదీక్ష ఈ సాహితీ యజ్ఞానికి నిండుదనాన్ని సంతరించాయి.

ప్రశంస

శ్రీ అంబడిపూటి చంద్రశేఖరశాస్త్రి, గుంటూరు.

తొలుత నేను విజ్ఞాన మందిరములో చూచినప్పుడు అష్ట శతావధానములు చేయుచున్న మోహను డితడేనా అని నాకనుపించినది. వంద మంది పృచ్ఛకులకు సమాధానము లివ్వగలడా అని కూడా అనిపించినది. అట్టి మోహనుడు తన వాక్చాతుర్యముతో కవి పండితులను ఆనంద సాగరములో ముంచి తేల్చుట పృచ్ఛకుడనైన నాకు ఇతడు బ్రహ్మసరస్వతుల మానస పుత్రుడా? అను ప్రశ్న కలిగించినది.

ప్రశంస

శ్రీ నజ్జా నాదేశ్వరరావు

అవధాన ప్రక్రియ ఆంధ్ర సాహితీ జగత్తులో పురాతనమైనదైనా తీందునా ప్రత్యేకించి గుంటూరు పట్టణములో రసజ్ఞులకు నూతనోత్తేజం

కలిగించింది. శ్రీ మోహన చౌదరి శతావధానం ముగిపురాని ఆపూర్వ ప్రదర్శనం.

ప్రశంస

శ్రీ గద్దె జుచ్చయ్య, గుంటూరు.

శ్రీ మేడసాని ధార నన్ను విస్మయపరచింది. ధారణ కూడ అమోఘంగా ఉంది. కాస్త చమత్కారం తక్కువగా ఉన్నా పూరణలు, వర్ణనలు స్ఫూర్తిమంతంగా ఉన్నాయి. శ్రీ మోహన చౌదరి ఇక ముందు అవధానాల్లో రవ్వంతహాస్యం, కించిత్తు సున్నితమైన శృంగారం జోడించి సభాసరస్వతిని రసపుతంచేసి హర్షపులకితం చేస్తారని నా ఆశంస.

ప్రశంస

శ్రీ కజ్జా ఈశ్వరదాపు, గుంటూరు.

శ్రీ మేడసాని వయసులో చాల చిన్నవాడు. కాని ప్రాచీన సంప్రదాయ గ్రంథములు బహువారములు తఱచి తఱచి చూచినట్లు కనిపిస్తుంది. ఆయన ధారణాశక్తి అత్యద్భుతము. ఏమీ విరామము లేకుండా ప్రతి విషయము జ్ఞప్తీయందుంచుకొని రెండు రోజులలో పూర్తిచేసి చెప్పటం చాల మెచ్చుకోతగ్గ విషయం. చాల పద్యములు చక్కని చిక్కని గంభీర పద జాలముతో ఇవి ఆశువులుగా చెప్పినవా? అన ఆశ్చర్య చకితులను చేసినవి.

మానసిక ఏకాగ్రత సాధనకు ద్వంద్వ ఉత్తమ మార్గం

అవధాన చక్రవర్తి శ్రీ మేడసాని మోహన్

(గుంటూరులో జూన్ 27, 28, 29 తేదీలలో శ్రీనాథపీఠం ఆధ్వర్యాన అష్టోత్తర శతావధానం దిగ్విజయంగా చేసి పురజనులను సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ముంచెత్తిన తిరుపతి వాస్తవ్యులు శ్రీ మేడసాని మోహన్ గారితో “భారతీయ మార్గం” సంపాదకుని ఇష్టాగోష్ఠి)

గిరిధరరావు : నమస్కారం మోహన్ గారూ! 50 ఏళ్ళ క్రిందట గుంటూరు లో వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు శతావధానం చేశారని విన్నాము. ఆ తరువాత అట్టి సాహసం చేసిన మహాకవులెవరూ లేరు. మొన్న మీరు శ్రీ వెంకటేశ్వర విజ్ఞాన మందిరంలో 108 మంది పృచ్ఛకుల తో అష్టోత్తర శతావధానం చేసి కవిపండితుల ప్రశంసలు పొందారు. నభూతో నభవిష్యతి అన్నట్లు మీరు చేసిన సాహిత్యయజ్ఞం తెలుగు దేశానికే గర్వకారణం. ఈ సందర్భంగా మీనుండి కొన్ని విషయాలు తెలుసుకొనదలచి వచ్చాను.

మోహన్ : సంతోషం గిరిధరరావుగారూ! విజయవాడలోను, గుంటూరు లోను జరిగిన కార్యక్రమాలలో అప్రస్తుత ప్రశంస ద్వారా మీరు నాకు పరిచయమైనారు. మీతో సమయం గడపటం ఆనందదాయకం.

గిరి : మీ శతావధానాన్ని అనేక మంది యువకులు, విద్యార్థులు, సాహిత్యాభిమానులు విన్నారు. మీకుగల ధారణాశక్తికి విస్తుపోయారు. ఒక ప్రవాహంవలె మీ నోటినుండి పద్యాలు వెలువడటం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.... ఆంగ్లంలో ఒక సామెత వున్నది. “సీపు మంచి వాడవు కాదలిస్తే ఇతరులలోని మంచితనాన్ని ప్రేమించు” అని. అలాగే మీవలె కవిత్వం చెప్పాలనే కుతూహలం గలవారు చాలా మంది వుండవచ్చు. అలాంటివారి ఉపయోగం కొరకు మీ అభిప్రాయాలను, అనుభవాలను తెలుసుకొని పత్రికా ముఖంగా వెలువరింపదలచినాను.

మోహన్ : మంచిది; ఏదైనా అడగండి.

గిరి : ఈ కవితాశక్తి, భావనాబలము, ధారణశక్తి మీరు ఎలా అలవరచుకున్నారు? వంశపారంపర్యంగా వచ్చినవా?

మోహన్ : మా పూర్వీకులెవరూ కవిత్వం చెప్పలేదు. మా తండ్రి శ్రీ అయన్న నాయుడుగారు వ్యవసాయం చేస్తారు. మాది చంద్రగిరి సమీపంలో కోట గ్రామం. మా తల్లి లక్ష్మమ్మగారు చిన్న తనంలో నాకు భగవద్గీత, పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి కాలజ్ఞానం వినిపించేది. నామనస్సు మీద ఆ రెండింటి ప్రభావం బాగా వున్నది.

గి రి : మరి మీరు ఎవరైన గురుకటాక్షం వలన మహాకవి అయినారా ?

మోహన్ : నాకు కవిత్వంలో గురు వంటూ ఎవరూలేరు. ప్రాచీన సాహిత్యంలో రమారమి 25,000 పద్యాలు నోటికి వచ్చు. తెలుగులో ఎఱ్ఱన, శ్రీనాథుడు అంటే నాకు యిష్టం. అలాగే సంస్కృతంలో మయూరుడు నా అభిమాన కవి. ఆయన వ్రాసిన సూర్యశతకం, ఇంకా ఇతర గ్రంథాలు కంఠస్థంచేశాను.

గి రి : మీకు మానసిక ఏకాగ్రత, ధారణా శక్తి ఎలా అలవడ్డాయో మనవి చేస్తారా!....మీలాంటి వారికి తమను గురించి తాము చెప్పుకోవడం ఇష్టం వుండదు. నాకు తెలుసు. అయినను పలువురి ఉపయోగంకొరకు మీరీ విషయాలు చెప్పమని కోరుతున్నాను.

మోహన్ : అలాగే చెబుతాను. నేను 8వ తరగతి చదువుచుండగా శ్రీ శివానందమౌనస్వామి అనేవారు నాకు మంత్రోపదేశం చేశారు. ఆనాటి నుండి ఈనాటి వరకు నియమం తప్పకుండా ప్రతిదినం నియమిత సంఖ్య వరకు మంత్ర జపం చేస్తాను. తద్వారా నాకు ధ్యాన సమయంలో మానసిక ఏకాగ్రత అలవడింది. అంతేగాక, ఇటీవల కాలంలో ధ్యాన సమయంలో వుండే ఏకాగ్రతే రోజులో మిగతా సమయంలో గూడ కొనసాగుతున్నది! అదే నా ధారణా శక్తికి మూల హేతువు.

గి రి : చాల సంతోషం.... ఐతే దీనినిబట్టి మీవలె సాహితీరంగంలో ఉన్నత స్థాయి అందుకొన గోరేవారికి మీసలహా ఏమిటి ?

మోహన్ : ప్రతి దినము తన ఇష్టదైవమును ధ్యానించి తద్వారా మానసిక శాంతిని, ఏకాగ్రతను సాధించాలి. దీనితోబాటు ప్రతిదినం “నిన్నటికంటే ఈ రోజు అదనంగా ఏమి నేర్చుకున్నాను?” అని ప్రశ్నించుకోవాలి. ఈ రెండుపనులూ అభివృద్ధికి దారి తీస్తాయి.

గి రి : మీ ఉన్నత విద్య ఎక్కడ? ఇప్పుడు ఏమి చేస్తున్నారు?

మోహన్ : నేను తిరువతి శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయంలో ఎం.ఏ పట్టము పొందాను. మదరాసు విశ్వవిద్యాలయంలో “అన్నమయ భాషావిశేషాలు” గురించి వరిశోధన సల్పి పి. హెచ్. డి. తీసుకున్నాను. ఇప్పుడు తిరువతిలో అన్నమాచార్య ప్రాజెక్టునకు కో ఆర్డినేటర్ గా వున్నాను.

గి రి : ఇప్పుడు కళాశాలల్లో వ్యావహారిక భాష ప్రవేశపెట్టారుగదా? ఇక వ్యాకరణంయొక్క ప్రాముఖ్యం తగ్గిపోదా?

మోహన్ : 15వ శతాబ్దంనాటి అన్నమయ శాసనాలలో కొన్ని యిప్పుడు అర్థం కావడంలేదు. ఎందువల్లనంటే అవి ఆనాటి వ్యావహారిక భాషలో వ్రాయబడినవి. వ్యావహారిక భాష ఎప్పుడూ మారుతూ వుంటుంది. ఈనాటి వ్యావహారిక భాషలో వ్రాసిన వాక్యాలు మరికొద్ది కాలానికి అర్థంకాక పోవచ్చును. అందుచేత భాషకు శాశ్వత ప్రయోజనం చేకూరాలంటే వ్యాకరణం అవసరం.

గి రి : కవికి ఛందస్సు బంధంకాదా?

మోహన్ : అది క్రమశిక్షణతో కూడిన భావప్రకటనకు ఉపకరిస్తుంది. ఒక సన్మానపత్రాన్ని ముద్రించి చేతికిస్తే అది చినిగిపోయి సశించవచ్చు, ఫ్రేముకట్టినట్లయితే అది పాడుకాదు. ఛందస్సు ఆఫ్రేములాంటిది. అంతేగాక “ధారణ”కు ఛందస్సు సహాయకారి.

గి రి : మొన్న అప్రస్తుత ప్రకంసలో “తొండ ముదిరితే ఊసరవెల్లి అయినట్లు ఎవరుముదిరితే కవి అవుతారు?” అని నేనడుగగా, “తపశ్శాలియగు ఋషి” ముదిరితే కవి అన్నారు. ఋషికి కవికి సంబంధం ఏమిటి?

మోహన్ : ఋషి మనస్సుపై అధికారం కలిగి వుంటాడు. శుద్ధ మనస్సుతో మలిన మనస్సును జయించుతాడు. అందుచేత ఋషి కవిగా రూపొందితే ఉత్తమ రచన వెలువడగలదు.

గి రి : ఉత్తమ కవిత్వం ఎలా వుండాలి?

మోహన్ : అందమైన కల్పనతో ఒక సందేశాన్ని ఇవ్వడం కవిత్వ లక్షణం.

గి రి : కవిత్వం అతి సామాన్యులకు కూడ అర్థమయేటట్లుగా ఉండాలని ఒక అభిప్రాయం వున్నది. మీరేమంటారు?

మోహన్ : అతి సామాన్యులను అతి సామాన్యులుగానే వుంచరాదు.

వాళ్ళను ఎదగనివ్వాలి, వారిలో జిజ్ఞాసను కలిగించాలి.

గి రి : తెలుగు కవికి సంస్కృత పాండిత్యం అవసరమా?

మోహన్ : తెలుగు-సంస్కృతములు మేళవింపు దివ్యమైన వంటకం. పాణిని వ్యాకరణంలో నిగూఢరహస్యాలున్నాయని విదేశాలలో పరిశోధన చేస్తున్నారు.

గి రి : ప్రాచీన సాహిత్యాన్ని పఠించడం అవసరమా?

మోహన్ : ఇందాక నేను చెప్పినట్లు దాన్ని ఋషితల్యలు వ్రాశారు. దానికి చలనంలేదు. భారతం ఉద్యోగ పర్వంలో ధృతరాష్ట్రునితో విదురుడు “శాంతి” ఎలా లభిస్తుందో ఈ పద్యంలో చెప్పాడు:

“నియత తపమును ఇంద్రియ నిగ్రహంబు

భూరి విద్యయు శాంతికి కారణంబు

వీనికంటెను గూడ మేలైన శాంతి

కారణము లోభ ముడుగుట కారవేంద్ర”

అచంద్రార్కం నిలచే భావపరంపర యిది.

గి రి : పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి ప్రభావం మీమీద వున్నదన్నారు. ఆయన విశిష్టత ఏమిటి?

మోహన్ : సామాన్య మానవునిలో అద్వైతజిజ్ఞాస రేకెత్తించాలనే తపన ఆయనకున్నది. మానవుడు ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవాలని ఆయన చెప్పాడు. ఆయన ఎలాంటి నియమ నిష్ఠలూ లేకుండా దైవాన్ని ఆరాధించవచ్చు నన్నాడు. మహమ్మదీయులైన కడప, కర్నూలు నవాబులు కూడ ఆయన అనుయాయులైనారు.

గి రి : ధన్యవాదాలు మోహన్ గారూ! మీ పాండిత్యమేగాక మీ నమ్రత ఎల్లరమ ఆకర్షించుచున్నది. సెలవు!

శుభాకాంక్షలతో

శ్రీ బొడ్డేపల్లి సత్యనారాయణ

స్థిట్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ ఓనర్స్ & కంట్రాక్టర్స్

రైలుపేట ★ గుంటూరు

శుభాకాంక్షలతో

అవంతి ఛారిటబుల్ ట్రస్టు

గుంటూరు

అధ్యక్షులు

శ్రీ జాగర్లమూడి చంద్రవరౌళి

స్థాపితము : 1899

గ్రాంట్ : 30230

32090

కు థా నాం క్ష ల వో

యల్ . వి. ఆర్ . అండ్ సన్స్ క్లబ్

&

రీ డింగ్ రూమ్

అధ్యక్షులు

కార్యదర్శులు

శ్రీ కొమ్మినేని సీతయ్య

శ్రీ గొర్నేని స్వరాజ్యరావు

అలపాటి రఘునాథరావు

